

Tartalomjegyzék

2/2011. (I. 14.) Korm. rendelet	A zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítésének szabályairól szóló 12/2003. (I. 30.) Korm. rendelet módosításáról	473
1/2011. (I. 14.) KIM rendelet	Az alapítványok nyilvántartásának ügyviteli szabályairól szóló 12/1990. (VI. 13.) IM rendelet módosításáról	474
1/2011. (I. 14.) NGM rendelet	Az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló 11/1994. (III. 25.) IKM rendelet módosításáról	481
2/2011. (I. 14.) NGM rendelet	Az álláskeresőként való nyilvántartásba vételről, valamint a nyilvántartásból való törlésről	482
2/2011. (I. 14.) NFM rendelet	A földgáz biztonsági készlet mértékéről	483
3/2011. (I. 14.) NFM rendelet	A földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet módosításáról	484
2/2011. (I. 14.) VM rendelet	A védett őshonos mezőgazdasági állatfajták és a veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták körének megállapításáról szóló 4/2007. (I. 18.) FVM–KvVM együttes rendelet módosításáról	485
3/2011. (I. 14.) VM rendelet	A szőlészeti és a borászati adatszolgáltatás, valamint a származási bizonyítványok kiadásának rendjéről, továbbá a borászati termékek előállításáról, forgalomba hozataláról és jelöléséről szóló 127/2009. (IX. 29.) FVM rendelet módosításáról	486
4/2011. (I. 14.) VM rendelet	A levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről	487
5/2011. (I. 14.) VM rendelet	Egyes miniszteri rendeletek levegővédelemmel összefüggő módosításáról	534
6/2011. (I. 14.) VM rendelet	A levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról	537
1/2011. (I. 14.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	564
1001/2011. (I. 14.) Korm. határozat	Az Európai Unió Duna Makro-regionális Stratégia magyar programjának előkészítéséről	575
1002/2011. (I. 14.) Korm. határozat	Magyarország Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervével összefüggő egyes feladatokról	576
1003/2011. (I. 14.) Korm. határozat	A „Sikerés Magyarorszáért” Bérletés Hitelprogram keretösszegének átcsoportosításáról a „Sikerés Magyarorszáért” Önkormányzati Infrastruktúrafejlesztési Hitelprogramba és a „Sikerés Magyarorszáért” Panel Plusz Hitelprogram keretösszegének megemeléséről	578

Tartalomjegyzék

1004/2011. (I. 14.) Korm. határozat	Az Országos Képesítési Keretrendszer létrehozásáról és bevezetéséről	578
1005/2011. (I. 14.) Korm. határozat	A FIFA 2012–2013. évi kongresszusa rendezési jogának megszerzése érdekében a Magyar Labdarúgó Szövetség által benyújtandó pályázathoz szükséges kormányzati intézkedésekről	579
1006/2011. (I. 14.) Korm. határozat	A Honvédelmi Minisztérium vagyonkezelésében lévő egyes ingó vagyonelemek segélyként történő térítésmentes tulajdonba adásáról	580
1007/2011. (I. 14.) Korm. határozat	Az Új Erkel Színház felépítését célzó pályázat előkészítéséről és lebonyolításáról, és az Operaház rekonstrukciójának előkészítésével kapcsolatos kérdésekről szóló 1172/2009. (X. 16.) Korm. határozat hatályon kívül helyezéséről	580
1/2011. (I. 14.) ME határozat	Helyettes államtitkár megbízatása megszűnésének megállapításáról	581
2/2011. (I. 14.) ME határozat	Helyettes államtitkár kinevezéséről	581
3/2011. (I. 14.) ME határozat	Helyettes államtitkár kinevezéséről	581
4/2011. (I. 14.) ME határozat	Az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramok Bizottsága tagjai megbízásának visszavonásáról és új tagok megbízásáról	582
2/2011. (I. 14.) KüM határozat	Az országhatáron áttérjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, Espooban, 1991. február 26. napján elfogadott egyezményhez kapcsolódó, a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló, Kijevben, 2003. május 21-én elfogadott jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 132/2010. (IV. 21.) Korm. rendelet 2–5. §-ainak, valamint a 7. és 8. §-ainak hatálybalépéséről	583

III. Kormányrendeletek

A Kormány 2/2011. (I. 14.) Korm. rendelete a zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítésének szabályairól szóló 12/2003. (I. 30.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 258. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában megállapított feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** A zálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítésének szabályairól szóló 12/2003. (I. 30.) Korm. rendelet 8/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„8/G. § A kötelezett által lakott lakóingatlan a Ptk. 257–258. § alkalmazásával 2011. április 15-ig csak a kötelezett erre irányuló, az állami adóhatóságnál személyesen előterjesztett írásbeli hozzájárulása alapján értékesíthető és tehető közzé az árverési hirdetmény az EÁF-en. A kötelezett a nyilatkozatát az árverési hirdetmény közzétételét követően nem vonhatja vissza.”
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A közigazgatási és igazságügyi miniszter 1/2011. (I. 14.) KIM rendelete az alapítványok nyilvántartásának ügyviteli szabályairól szóló 12/1990. (VI. 13.) IM rendelet módosításáról

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 395. § (4) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 15. § (2) bekezdés e) pontja szerinti feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az alapítványok nyilvántartásának ügyviteli szabályairól szóló 12/1990. (VI. 13.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. számú mellékletének 2. pontja a következő e) alponttal egészül ki:
(A nyilvántartásba szükség szerint bejegyzendő adatok:)
„e) állami alapító által alapított alapítvány (közalapítvány), illetve állami alapító által államháztartáson kívüli alapítóval közösen alapított alapítvány (közalapítvány) esetén a kezelő szervezetbe az állami alapító részéről jelölt tag vagy tagok neve,”
- 2. §** A Rendelet 2. számú melléklete a következő g) ponttal egészül ki:
(A kérelemhez csatolandó iratok:)
„g) állami alapító által alapított alapítvány (közalapítvány), illetve állami alapító által államháztartáson kívüli alapítóval közösen alapított alapítvány (közalapítvány) esetén a kezelő szervezetbe tagként az állami alapító részéről való jelölésről készült okirat hiteles másolata.”
- 3. §** A Rendelet 3. számú melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
- 4. §** A Rendelet 4. számú melléklete helyébe a 2. melléklet lép.
- 5. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.
(2) Az 1–4. § az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.
(3) E rendelet hatálybalépését megelőzően a bírósági nyilvántartásba bejegyzett alapítványok, közalapítványok esetében az állami alapító a rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül köteles az illetékes bíróságnak bejelenteni a kezelő szerv állami alapító által jelölt tagjait. A bíróság az adatot a bejelentés kézhezvételét követő 15 napon belül nemperes eljárásban bejegyzi a nyilvántartásba.

Dr. Navracsics Tibor s. k.,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

1. melléklet az 1/2011. (I. 14.) KIM rendelethez

„3. számú melléklet a 12/1990. (VI. 13.) IM rendelethez

Az alapítvány nyilvántartásba vétele iránti kérelem

I.	<p>1. az alapítvány neve:</p> <p>2. az alapítvány székhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó)</p> <p>3. az alapítvány képviselőjének neve: _____</p> <p>.....</p> <p>4. az alapítvány képviselőjének lakóhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____</p> <p>.....</p> <p>5. az alapítvány célja: _____</p> <p>.....</p> <p>6. az alapítvány típusa (alapítvány vagy közalapítvány):</p> <p>7. az alapítvány vagyonfelhasználási módja: _____</p> <p>.....</p> <p>8. nyílt vagy zárt alapítvány:</p> <p>9. a kezelő szerve, illetőleg a kezelő szervezet tagjainak neve és lakóhelye: (név; irányítószám; község, város; kerület; utca út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____</p> <p>.....</p> <p>10. állami alapító által alapított alapítvány (közalapítvány), illetve állami alapító által államháztartáson kívüli alapítóval közösen alapított alapítvány (közalapítvány) esetén a kezelő szervezetbe az állami alapító részéről jelölt tag vagy tagok (név) _____</p> <p>.....</p> <p>11. az alapító okirat kelte: ____ __ (év, hó, nap)</p>
II.	<p>1. az alapítói jogok gyakorlására kijelölés esetén</p> <p>a) az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személy neve, lakóhelye (székhelye): (név; irányítószám; község; város; kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____</p> <p>.....</p> <p>b) a kijelölés feltétele:</p> <p>c) a kijelölés feltételének bekövetkezésének időpontja: ____ __ (év, hó, nap)</p> <p>2. az alapítvány szervezeti egysége jogi személlyé nyilvánítása esetén</p> <p>a) a jogi személy szervezeti egység neve: _____</p> <p>.....</p>

	b) a jogi személy szervezeti egység székhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____
	c) a jogi személy szervezeti egység ügyintéző és képviseleti szervének neve: _____
	3. közhasznú jogállás megszerzése esetén a közhasznúsági fokozat: _____
III.	A kérelemhez csatolandó iratok: 1. az alapítvány alapító okirata _____ 2. az alapítvány képviselő szerve (szervezete) tagjainak a tagság elfogadására és a jogszabályban meghatározott követelményekre vonatkozó nyilatkozata _____ 3. igazolás az alapítvány céljára rendelt vagyron rendelkezésre bocsátásáról _____ 4. a székhelyhasználat jogcímét igazoló okirat másolata _____ 5. szükség szerint a felügyelő szerv tagjainak a tagság elfogadására és a jogszabályban meghatározott követelményekre vonatkozó nyilatkozata _____ 6. egyéb csatolt iratok _____ 7. szükség szerint csatolt pótlapok _____
IV.	Az alapítvány csoportba sorolása a tájékoztató alapján: _____

Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy az alapítványt nyilvántartásba venni szíveskedjék.

....., 20.... év hó nap.

.....
az alapítvány alapítója vagy képviselője (kérelmező)

**Pótlap
az alapítvány nyilvántartásba vétele iránti kérelemhez**

.../.../...

.....
.....
.....

.../.../...

.....
.....
.....

.../.../...

.....
.....
.....

.../.../...

.....
.....
.....

Tájékoztató

Az alapítvány az alapító okiratban meghatározott célja alapján a következő tevékenységeket folytathatja:

1. kulturális tevékenység (pl. helyi tömegkommunikáció, művészeti tevékenység, kulturális örökség megőrzése, népművészet, hagyományőrzés, kisebbségi, nemzetiségi kultúra ápolása),
2. sporttevékenység (pl. sportélet támogatása),
3. szabadidős és hobbitevékenység (pl. öregdiákok, gyűjtőtevékenység),
4. foglalkozási csoportokat összefogó (pl. egy szakma fejlesztését elősegítő) tevékenység,
5. oktatási tevékenység (pl. ismeretterjesztés, támogatás),
6. kutatási tevékenység (pl. természettudomány, társadalomtudomány),
7. egészségügyi tevékenység (pl. mentális és szenvedélybetegségek kezelése, lelkeségélynújtás),
8. szociális tevékenység (pl. családvédelem, egészségkárosultak támogatása, idősek támogatása),
9. polgári védelmi, tűzoltási tevékenység,
10. környezetvédelmi tevékenység (pl. természeti környezet védelme, épített környezet védelme, állatvédelem),
11. településfejlesztési tevékenység,
12. jogvédő tevékenység (pl. állampolgári jogok védelme, fogyasztói jogvédelem),
13. közbiztonság-védelmi tevékenység (pl. bűnözők társadalmi rehabilitációja),
14. nemzetközi tevékenység (pl. nemzetközi kulturális, baráti és cserekapcsolatok),
15. politikai tevékenység,
16. egyéb.

Az alapítvány nyilvántartott adataiban bekövetkezett változás nyilvántartásba vétele iránti kérelem

I.	1. az alapítvány nyilvántartási száma: 2. az alapítvány nyilvántartásba vételéről szóló határozat száma, jogerőre emelkedésének napja: _____ (év, hó, nap) 3. az alapítvány neve: 4. az alapítvány székhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó)
II.	1. az alapítvány neve: _____ (év, hó, nap) 2. az alapítvány székhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca; út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____ (év, hó, nap) 3. az alapítvány képviselőjének neve: _____ (év, hó, nap) __ 4. az alapítvány képviselőjének lakóhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____ (év, hó, nap) __ 5. az alapítvány célja: _____ (év, hó, nap) __ 6. az alapító okirat módosításának időpontja: _____ (év, hó, nap)

7. az alapítvány kezelő szerve, illetőleg kezelő szervezete tagjainak	
a) neve:	_____ (év, hó, nap) __
.....	
b) székhelye (lakóhelye): (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házsám; lépcsőház; emelet; ajtó)	_____ (év, hó, nap) __
.....	
8. állami alapító által alapított alapítvány (közalapítvány), illetve állami alapító által államháztartáson kívüli alapítóval közösen alapított alapítvány (közalapítvány) esetén a kezelő szervezetbe az állami alapító részéről jelölt tag vagy tagok neve:	
	_____ (év, hó, nap) __
.....	
9. az alapító jogok gyakorlására kijelölés esetén	
a) az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személy neve:	_____ (év, hó, nap) __
.....	
b) az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személy lakóhelye (székhelye): (név; irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házsám; lépcsőház; emelet; ajtó)	_____ (év, hó, nap) __
.....	
c) a kijelölés feltétele: __	
.....	
d) a kijelölés feltétele bekövetkezésének időpontja:	_____ (év, hó, nap)
.....	
10. a közhasznú jogállás megszerzése esetén	
a) a közhasznú jogállás megszerzésének időpontja:	_____ (év, hó, nap)
.....	
b) a közhasznúsági fokozat:	
.....	
c) a közhasznú jogállás módosításának, törlésének időpontja:	_____ (év, hó, nap) __
.....	
11. az alapítvány szervezeti egysége jogi személlyé nyilvánítása esetén	
a) a jogi személy szervezeti egység neve:	_____ (év, hó, nap) __
.....	
b) a jogi személy szervezeti egység székhelye: (irányítószám; község, város; kerület; utca, út, tér stb.; házsám; lépcsőház; emelet; ajtó)	_____ (év, hó, nap) __
.....	
c) a jogi személy szervezeti egység ügyintéző és képviselői szervének neve:	_____ (év, hó, nap) __
.....	
12. az alapítvány csoportba sorolása a tájékoztató alapján:	_____ (év, hó, nap) __
.....	

	13. az alapítvány megszűnésének időpontja: _____ (év, hó, nap)
	14. az alapítvány jogutódjának a) neve: _____
	b) székhelye: (irányítószám; község, város, kerület; utca, út, tér stb.; házszám; lépcsőház; emelet; ajtó) _____
III.	A kérelemhez csatolt iratok: 1. az alapítvány alapító okiratának a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege _____ 2. az alapítvány ügyintéző és képviseleti szerve tagjának a tagság elfogadására és a jogszabályban meghatározott követelményekre vonatkozó nyilatkozata _____ 3. a székhelyhasználat jogcímét igazoló okirat másolata _____ 4. szükség szerint a felügyelő szerv tagjainak a tagság elfogadására és a jogszabályban meghatározott követelményekre vonatkozó nyilatkozata _____ 5. a közhasznú jogállásra vonatkozó határozat _____ 6. egyéb csatolt iratok _____ 7. szükség szerint csatolt pótlapok _____

Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy az alapítvány nyilvántartásában a bekövetkezett változást átvezetni szíveskedjék.

....., 20.... év hó nap.

.....
az alapítvány alapítója vagy képviselője (kérelmező)

Pótlap

az alapítvány nyilvántartott adataiban bekövetkezett változás nyilvántartásba vétele iránti kérelemhez

II/.../...

.....
.....
.....

II/.../...

.....
.....
.....

II/.../...

.....
.....
.....

II/.../...

.....
.....
.....

2. melléklet az 1/2011. (I. 14.) KIM rendelethez

„4. számú melléklet a 12/1990. (VI. 13.) IM rendelethez

..... Megyei (Fővárosi) Bíróság
PK

KIVONAT

alapítvány bírósági nyilvántartási adatairól

Az alapítvány nyilvántartási száma:

Az alapítvány neve:

Az alapítvány székhelye:

Az alapítvány célja, valamint célja szerinti besorolása:

Az alapítvány közhasznúsági fokozata:

Az alapítvány képviselőjének neve, lakóhelye:

Az alapítvány jogi személyiséggel rendelkező szerve:

Az alapítvány nyilvántartásba vételéről rendelkező jogerős bírósági határozat száma, kelte:

Az alapítvány működésének felfüggesztését/megszűnését elrendelő jogerős bírósági határozat száma, kelte:

Az állami alapító által alapított alapítvány (közalapítvány), illetve állami alapító által államháztartáson kívüli alapítóval közösen alapított alapítvány (közalapítvány) esetén a kezelő szervezetbe az állami alapító részéről jelölt tag, vagy tagok neve:

A kivonat a fent meghatározott alapítvány 20..... év hó napján hatályos adatairól készült.

Kelt, 20..... év hó napján.

Aláírás, bélyegző”

A nemzetgazdasági miniszter 1/2011. (I. 14.) NGM rendelete az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló 11/1994. (III. 25.) IKM rendelet módosításáról

A műszaki biztonsági hatóságok műszaki biztonsági tevékenységének és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal piacfelügyeleti eljárásának részletes szabályairól szóló 321/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 11. § c) pont cd) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § h) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) Az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló 11/1994. (III. 25.) IKM rendelet (a továbbiakban: R.) 13. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A tárolótartályoknál időszakos ellenőrző vizsgálatot kell tartani, amely tízévenkénti belső tisztításból, szerkezeti vizsgálatból és ötévenkénti tömörségi próbából áll. Az 1000 m³ vagy annál nagyobb névleges térfogatú álló hengeres föld feletti tárolótartály esetében az időszakos ellenőrző vizsgálatot az előírt ciklusidő lejáratának évében december 31-ig kell elvégezni.”
- (2) Az R. 13. §-a a következő (6)–(10) bekezdéssel egészül ki:
- „(6) Az álló hengeres tárolótartályok részleges feltöltéssel végzett tömörségi próbája esetén a próbát követően a tárolótartály feltöltési szintje azon feltöltési szintet, amelyre a tömörségi próbát elvégezték, nem haladhatja meg.
- (7) A hatóság az üzemeltető kérelmére a fekvő hengeres szimplafalú, illetve az álló hengeres szimplafenekű tartályoknál legfeljebb két évvel, a fekvő hengeres kettősfalú, illetve az álló hengeres kettősfenekű tartályok esetén legfeljebb három évvel meghosszabbíthatja az (1) bekezdés szerint esedékes belső tisztításra, szerkezeti vizsgálatra vonatkozó tízéves határidőt.
- (8) A belső tisztításra, szerkezeti vizsgálatra vonatkozó határidő meghosszabbításának feltétele:
- a) az üzemeltető nyilatkozata arról, hogy a szerkezeti vizsgálat érvényességi idejének meghosszabbítása üzemeltetési, biztonságtechnikai és környezetvédelmi szempontból fokozott kockázatot nem jelent;
- b) álló hengeres tárolótartály esetében a 6. § (1) bekezdésében meghatározott gazdálkodó szervezet által elvégzett
- ba) tömörségi próba,
- bb) a rendszer üzemmenet megszakítása nélkül végezhető külső vizuális ellenőrzés és
- bc) az alsó övlemez ultrahangos falvastagság – kettősfenekű tartályoknál kiegészítve a kettőstér vákuumvizsgálatával – mérés;
- c) fekvő hengeres tárolótartály esetében a 6. § (1) bekezdésében meghatározott gazdálkodó szervezet által elvégzett
- ca) tömörségi próba és
- cb) a rendszer üzemmenet megszakítása nélkül végezhető külső vizuális ellenőrzés.
- (9) A (7) bekezdés szerinti kérelemhez csatolni kell a következő, 30 napnál nem régebbi dokumentumokat:
- a) a (8) bekezdés a) pontjában előírt üzemeltetői nyilatkozatot,
- b) álló hengeres tárolótartály esetében a (8) bekezdés b) pontjában meghatározott vizsgálatok eredményeiről készült jegyzőkönyveket,
- c) fekvő hengeres tárolótartály esetében a (8) bekezdés c) pontjában meghatározott vizsgálatok eredményeiről készült jegyzőkönyveket.
- (10) A hatóság a helyszínen ellenőrzi, hogy a tárolótartály a használatbavételi engedélyben megjelölt rendeltetésének megfelelő és biztonságos használatra alkalmas állapotban van-e.”

- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Matolcsy György s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

A nemzetgazdasági miniszter 2/2011. (I. 14.) NGM rendelete az álláskeresőként való nyilvántartásba vételről, valamint a nyilvántartásból való törlésről

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 58. § (8) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § m) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – figyelemmel a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 31. §-ában foglaltakra – a következőket rendelem el:

- 1. §** A rendelet hatálya kiterjed
- a) az álláskeresőként nyilvántartásba vett, illetőleg az ilyen nyilvántartásba vételt kérő személyre, valamint
 - b) a fővárosi (megyei) kormányhivatal munkaügyi feladatot ellátó szakigazgatási szervére (a továbbiakban: munkaügyi központ).
- 2. §**
- (1) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) 54. § (9) bekezdés d) pontjában meghatározott aktív munkahelykeresőnek az a személy tekinthető, aki 30 napon belül képes és kész munkába állni a kirendeltség által felajánlott megfelelő munkahelyen, vagy az önmaga által talált olyan munkahelyen, ahol a heti munkaidő eléri a legalább 16 órát.
 - (2) Az Ft. 58. § (5) bekezdés d) pontjának 1–4. alpontjaiban meghatározott feltételek fennállását a munkaügyi központ kirendeltsége különösen a nyilvántartásba vételt kérő személy nyilatkozata, továbbá az általa bemutatott iratok alapján állapítja meg.
 - (3) Az álláskeresőt az Ft. 54. § (14) bekezdés
 - a) pontjában meghatározott esetben az álláskereső kérelmében meghatározott időponttól, de legkorábban a törlés iránti kérelem benyújtásának napjától,
 - b) és f) pontjában meghatározott esetben a változás bekövetkezésének napjától,
 - c) pontjában meghatározott esetben az álláskereső elhalálozását követő naptól,
 - d) és e) pontjában meghatározott esetben a kötelezettség elmulasztásának napjától,
 - g) pontjában meghatározott esetben az álláskeresési járadék, az álláskeresési segély, a vállalkozói járadék folyósítási ideje lejártát követő naptól, illetve a rendszeres szociális segély megállapításának napjától,
 - h) pontjában meghatározott esetben az egészségkárosodott állapot megállapításának napjától,
 - i) pontjában meghatározott esetben az aktív korúak ellátásának megállapítása keretében a rendszeres szociális segélyre való jogosultság megállapításának napjátólkell törölni a nyilvántartásból.
 - (4) Ha az álláskeresőt az Ft. 54. § (14) bekezdés d) és e) pontjában foglaltak alapján törölték a nyilvántartásból, újbóli nyilvántartásba vételére csak a törléstől számított 60 nap elteltével kerülhet sor.
 - (5) Ha más jogszabály az álláskeresőként való nyilvántartás időtartamának mértékét feltételként írja elő, ebbe az időtartamba a munkaügyi központ által támogatott képzésben történő részvétel időtartamát be kell számítani.
 - (6) Az Ft. 54. § (9) bekezdés f) pontjában meghatározott munkaerő-piaci programon az európai uniós forrásból megvalósuló programokat is érteni kell.
- 3. §** Az álláskeresőnek a munkaügyi központtal való együttműködési kötelezettsége teljesítésével kapcsolatos, tömegközlekedési eszköz igénybevételeivel felmerült (helyi és helyközi) utazási költségeit a kirendeltség megtéríti.
- 4. §**
- (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) Hatályát veszti az álláskeresőként való nyilvántartásba vételről, a nyilvántartásból való törlésről, valamint az álláskeresési megállapodásról szóló 18/2005. (X.18.) FMM rendelet.

Dr. Matolcsy György s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

A nemzeti fejlesztési miniszter 2/2011. (I. 14.) NFM rendelete a földgáz biztonsági készlet mértékéről

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény 13. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 89. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) A földgáz biztonsági készlet mértéke: 1200 millió m³ mobil földgázkészlet.
(2) Az (1) bekezdés szerinti földgáz biztonsági készlet mértékhez tartozó
- a) betárolási kapacitás 10 millió m³/nap,
 - b) kitárolási kapacitás 20 millió m³/nap.
- 2. §** E rendelet 2011. január 15-én lép hatályba.

Dr. Fellegi Tamás s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

A nemzeti fejlesztési miniszter 3/2011. (I. 14.) NFM rendelete a földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet módosításáról

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 133. § (1) bekezdés 2. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 84. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. melléklete e rendelet 1. melléklete szerint módosul.
- 2. §** (1) E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) E rendelet előírásait a földgázkereskedő működésének lehetetlenülése esetén, a felhasználók földgázellátását veszélyeztető helyzet fennállása következtében alkalmazandó eljárásról szóló 48/2010. (II. 26.) Korm. rendelet szerinti, az e rendelet hatálybalépésekor fennálló kijelölések esetében is alkalmazni kell.

Dr. Fellegi Tamás s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 3/2011. (I. 14.) NFM rendelethez

Az R. 3. melléklete a következő 1.2.9.–1.2.12. ponttal egészül ki:

„1.2.9. Ha a Hivatal a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 41. §-a, valamint a földgázkereskedő működésének lehetetlenülése esetén, a felhasználók földgázellátását veszélyeztető helyzet fennállása következtében alkalmazandó eljárásról szóló 48/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 15. §-a vagy 16. §-a alapján földgázkereskedőt (a továbbiakban: végső menedékes kereskedő) jelöl ki, a végső menedékes kereskedő a kijelölő határozat közlésének hónapjától kezdődően havonta a gázévből hátralévő időszakra a kijelölő határozatban megállapított kapacitások feletti, a kijelöléssel érintett felhasználók ellátására lekötött többletkapacitásért (a továbbiakban: többletkapacitás) az éves szállítási kapacitásdíj 1/12-ed részét köteles megfizetni.

1.2.10. Ha a felhasználók ellátását a kijelölés lejártát követően más rendszerhasználó biztosítja, e rendszerhasználó a felhasználók ellátása érdekében köteles az 1.2.9. pont szerinti többletkapacitást lekötöni.

1.2.11. Az 1.2.9. pont szerinti kijelölő határozatban meghatározott szállítási betáplálási pontra vonatkozó kapacitás lekötését a végső menedékes kereskedő a szállítói engedélyestől a földgázszállító vezeték másik betáplálási pontján is kérheti, ha a kérelmezett betáplálási ponton szabad kapacitás rendelkezésre áll.

1.2.12. A végső menedékes kereskedő a kijelölő határozat közlését követő hónap 20. napjáig a lekötött többletkapacitás értékét az allokált fogyasztási adatok alapján módosíthatja. A szállítói engedélyes az eddig az időpontig bekövetkezett kapacitás-túllépésre pótdíjat nem érvényesíthet akkor, ha a kapacitás-módosításra és a többletkapacitás lekötésére sor kerül.”

**A vidékfejlesztési miniszter 2/2011. (I. 14.) VM rendelete
a védett őshonos mezőgazdasági állatfajták és a veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták körének
megállapításáról szóló 4/2007. (I. 18.) FVM–KvVM együttes rendelet módosításáról**

Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 49. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, valamint az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A védett őshonos mezőgazdasági állatfajták és a veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták körének megállapításáról szóló 4/2007. (I. 18.) FVM–KvVM együttes rendelet 1. számú melléklete helyébe e rendelet Melléklete lép.
- 2. §** E rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 2/2011. (I. 14.) VM rendelethez

„1. számú melléklet a 4/2007. (I. 18.) FVM–KvVM együttes rendelethez

Védett őshonos mezőgazdasági állatfajták

Faj	Fajta
Szarvasmarha és bivaly:	magyar szürke szarvasmarha
	magyar házbivaly
Ló:	gidrán
	hucul
	kisbéri félvér
	lipicai
	furioso-north star
	nóniusz
	magyar hidegvérű
	shagya arab
Szamár:	magyar parlagi szamár
Sertés:	szőke mangalica
	fecskehasú mangalica
	vörös mangalica
Juh:	hortobágyi (magyar) racka
	gyimesi racka
	tejelő cigája
	cigája
	cikta
Kecske:	magyar parlagi kecske
Tyúk:	sárga magyar tyúk
	kendermagos magyar tyúk
	fehér magyar tyúk
	fogolyszínű magyar tyúk
	fehér erdélyi kopasznyakú tyúk
	fekete erdélyi kopasznyakú tyúk
	kendermagos erdélyi kopasznyakú tyúk
Gyöngytyúk:	magyar parlagi gyöngytyúk
Lúd:	fodros tollú magyar lúd
	magyar lúd

Faj	Fajta
Kacsa:	fehér magyar kacsa
	tarka magyar kacsa
Pulyka:	bronz pulyka
	réz pulyka
Nyúl:	magyar óriás nyúl

"

**A vidékfejlesztési miniszter 3/2011. (I. 14.) VM rendelete
a szőlészeti és a borászati adatszolgáltatás, valamint a származási bizonyítványok kiadásának
rendjéről, továbbá a borászati termékek előállításáról, forgalomba hozataláról és jelöléséről szóló
127/2009. (IX. 29.) FVM rendelet módosításáról**

A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 57. § (1) bekezdés b), e), h) pontjában, valamint a hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény 65. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a következőket rendelem el:

- 1. §** A szőlészeti és a borászati adatszolgáltatás, valamint a származási bizonyítványok kiadásának rendjéről, továbbá a borászati termékek előállításáról, forgalomba hozataláról és jelöléséről szóló 127/2009. (IX. 29.) FVM rendelet 65. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „65. § (1) Az adatszolgáltató 2011. január 15-ig a gazdasági aktát vezető hegybíró részére benyújtja a 4. számú melléklet szerint:
- a) a szőlőterméséről és a bor előállításáról seprős újbortban kifejezve,
b) a felvásárolt szőlőről készített, a 2010/2011. borpiaci évre vonatkozó jelentését.
- (2) 2011-ben az adatszolgáltató a szüreti jelentés benyújtását a 2010. évből származó boraira vonatkozó származási bizonyítvány kiállítása iránti kérelem leadásával is teljesítheti 2011. január 15-ig.”
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon a hatályát veszti.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

A vidékfejlesztési miniszter 4/2011. (I. 14.) VM rendelete a levegőterheltségi szint határértégeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértégeiről

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (15) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § d) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzeti erőforrás miniszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. Hatály

1. § A rendelet hatálya
- a levegőterheltségi szintre és az arra vonatkozó határértékekre,
 - a helyhez kötött légszennyező pontforrásokra, azok üzemeltetőire, valamint a pontforrások kibocsátására terjed ki.

2. Értelmező rendelkezések

2. § (1) E rendelet alkalmazásában
- akkumulált ózon szennyezettség 40 ppb koncentráció felett (a továbbiakban: AOT40):* a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3\text{-t}$ (= 40 ppb) meghaladó és a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ órás koncentráció különbségének összege adott időszakban 8 és 20 óra között végzett mérések órás értékeinek felhasználásával számolva [mértékegysége: $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \times \text{óra}$];
 - illékony szerves vegyületek (VOC):* a metántól eltérő, antropogén vagy biogén forrásból származó szerves vegyületek, amelyek napfény jelenlétében a nitrogén-oxidokkal történő reakciók során fotokémiai oxidálószerkekre létrehozására képesek;
 - termikus technológia:* technológiai célú hőenergia-előállítás, ahol a füstgáz közvetlenül érintkezik a technológia céltermékével.
- (2) E rendeletben a levegő védelméről szóló jogszabály (a továbbiakban: Lvr.) értelmező rendelkezései alkalmazandók.

3. A légszennyező anyagok veszélyességi fokozatai

3. § A légszennyező anyagokat az egészségre és a környezetre gyakorolt hatásuk alapján
- I.: különösen veszélyes,
 - II.: fokozottan veszélyes,
 - III.: veszélyes,
 - IV.: mérsékelten veszélyes
- veszélyességi fokozatba kell sorolni.

4. A levegőterheltségi szint határértékei

4. § (1) Az 1. mellékletben szereplő légszennyező anyagokra – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – a levegőterheltségi szint 1. mellékletben meghatározott egészségügyi határértékeit kell alkalmazni. Az 1. melléklet 1.1.3.1. pontjában felsorolt, kiemelt jelentőségű légszennyező anyagokat és az 1. melléklet 1.1.4.1. pontjában felsorolt arzént, 3,4-benz(a)pirént, kadmiumot és nikkelt – a levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló jogszabály meghatározott módon – rendszeresen ellenőrizni és értékelni kell.
- (2) A 2. mellékletben felsorolt légszennyező anyagok tervezési irányértékei a környezeti hatásvizsgálat-köteles tevékenységek esetén a területek levegőterheltségi szintjének megítéléséhez, a terjedési modellek, hatásvizsgálatok készítéséhez javasolt irányértékek. Az 1. mellékletben felsorolt egyes légszennyező anyagok tájékoztatási és riasztási küszöbértékeit, valamint a nyilvánosság tájékoztatásának szabályait a 3. melléklet tartalmazza.
- (3) A 4. mellékletben felsorolt légszennyező anyagokra a levegőterheltségi szintre vonatkozó – meghatározott területet érintő – kritikus szinteket kell alkalmazni.

- (4) A levegőterheltségi szint mértéke alapján megállapított zónák típusait az 5. melléklet tartalmazza. A zónák kijelölésénél az 1. melléklet 1.1.3.1. pontjában felsorolt légszennyező anyagokat, valamint az 1. melléklet 1.1.4.1. pontjában felsorolt arzént, 3,4-benz(a)pirént, kadmiumot és nikkelt kell figyelembe venni. Az 5. melléklet tartalmazza azon zónák típusait, amelyekben a talaj közeli ózon és egyes nehézfémek koncentrációja meghaladja a célértéket, illetőleg a hosszú távú célkitűzést, tartalmazza továbbá a PM₁₀ frakcióban a policiklikus aromás szénhidrogének rákkeltő kockázatának jelzésére szolgáló 3,4-benz(a)pirén szennyezettség alapján megállapított zónák típusait.

5. A helyhez kötött légszennyező pontforrás kibocsátási határértékei

- 5. §** A helyhez kötött légszennyező pontforrásokra
- a) technológiai (általános, eljárás-specifikus) kibocsátási határértéket vagy egyedi kibocsátási határértéket, és
 - b) össztömegű kibocsátási határértéket
- kell alkalmazni, illetve megállapítani.
- 6. §**
- (1) A határérték túllépésének minősül, ha a légszennyező a füstgáz, véggáz hígításával éri el a technológiai kibocsátási határérték betartását.
 - (2) A hordozógáz indokolt hígítására vagy hűtésére használt levegőmennyiséget a kibocsátási koncentráció meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni.
- 7. §**
- (1) A helyhez kötött légszennyező pontforrásokra vonatkozó általános technológiai kibocsátási határértéket a 6. melléklet tartalmazza.
 - (2) Az egyes technológiákra vonatkozó eljárás-specifikus technológiai kibocsátási határértékeket és előírásokat a 7. melléklet tartalmazza. Ezen technológiákból kibocsátott, a 7. mellékletben nem szereplő légszennyező anyagokra az általános technológiai kibocsátási határértékeket kell alkalmazni.
 - (3) Az egyedi kibocsátási határértékeket a környezetvédelmi hatóság állapítja meg.
 - (4) A levegőtisztaság-védelmi szempontból, illetve egészségvédelmi érdekek figyelembevételével különösen jelentős technológiákra vonatkozó technológiai kibocsátási határértékeket az 50MW_{th} és annál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyező anyagainak kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály, az egyes tevékenységek és berendezések illékony szerves vegyület kibocsátásának korlátozásáról szóló jogszabály és a hulladékok égetésének műszaki követelményeiről, működési feltételeiről és a hulladékégetés technológiai kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály állapítja meg. Az általános technológiai kibocsátási határértékek ezen technológiákra csak akkor alkalmazhatók, ha e bekezdésben hivatkozott jogszabályok előírják.

6. Hatályba léptető rendelkezések

- 8. §** Ez a rendelet 2011. január 15-én lép hatályba.

7. Átmeneti rendelkezések

- 9. §** E rendelet rendelkezéseit a rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

8. Jogharmonizációs záradék

- 10. §** Ez a rendelet
- a) a szerves oldószerek egyes tevékenységénél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelvnek,
 - b) a levegőben található arzénról, kadmiumról, higanyról, nikkeltől és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló, 2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, és
 - c) a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló, 2008. május 21-i európai parlamenti és tanácsi irányelvnek
- való megfelelést szolgálja.

9. Hatályon kívül helyező rendelkezések

- 11. §** Hatályát veszti a légszennyezettségi határértékekről, a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 14/2001. (V. 9.) KöM–EüM–FVM együttes rendelet.
- 12. §** E rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti a 11. és 12. § és a 9. alcím.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

1. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegőterheltségi szint egészségügyi határértékei, célértékei, hosszú távú célkitűzései

1. A légszennyezettség egészségügyi határértékei, célértékei, hosszú távú célkitűzései és a PM_{2,5}-re vonatkozó specifikus kötelezettségek

1.1 A levegőterheltségi szint egészségügyi határértékei

1.1.1. A levegő térfogatot 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra át kell számítani.

1.1.2. CAS szám: Chemical Abstracts Service azonosító száma

1.1.3.1. Kiemelt jelentőségű légszennyező anyagok

A	B	C	D	E	F	G	H
Lég- szennyező anyag	Határérték [µg/m ³]						
	órás		24 órás		éves		
[CAS szám]	Határ- érték	Tűrés- határ	Határérték	Tűrés- határ	Határérték	Tűréshatár	Veszélyes- ségi fokozat
Kén-dioxid [7446-09-5]	250 a naptári év alatt 24-nél több- ször nem léphető túl	150	125 a naptári év alatt 3-nál többször nem léphető túl		50 (Meghatározására alkalmazott mérési program: folyamatos mérés vagy legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább 8 héten keresztül végzett mérés.)		III.
Nitrogén- dioxid [10102-44- 0] (Új kibocsátás csökkentő intézkedési terv készítésénél a nitrogén- dioxid határ- értéket kell figyelembe venni.)	100 a naptári év alatt 18-nál több- ször nem léphető túl	50%	85		40 (Meghatározására alkalmazott mérési program: folyamatos mérés vagy legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább 8 héten keresztül végzett mérés.)	50%	II.
Szén- monoxid [630-08-0]	10 000		5 000 (Napi 8 órás mozgó átlag- koncentrációk maximuma, amelyet az órás átlagok	60%	3 000		II.

			alapján készített 8 órás mozgó átlag-értékekből kell kiválasztani. Például bármelyik nap első vizsgálati periódusa a megelőző nap 17 órától az adott nap 01 óráig tart. Bármelyik nap utolsó vizsgálati periódusa az adott napon 16 órától 24 óráig tart.)				
Szálló por (PM ₁₀)			50 a naptári év alatt 35-nél többször nem léphető túl	50%	40 (Meghatározására alkalmazott mérési program: folyamatos mérés vagy legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)	20%	III.
Ólom [7439-92-1]					0,3 (Meghatározására alkalmazott mérési program: folyamatos mérés vagy legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)	100% a több évtizedes ipari tevékenység során szennyező-dött helyszíneken lévő jellegzetes ipari források közvetlen környezetében (1000 méter-nél nem messzebb)	I.
Higany [7439-97-6] és szervetlen					1 (Meghatározására alkalmazott mérési program: folyamatos		I.

higany vegyületek Hg-ként					mérés vagy legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		
Benzol [71-43-2] (Rákkeltő légszennyező anyag)		10 öt év után felülvizsgálatra kerül			5 (Meghatározására alkalmazott mérési program: folyamatos mérés vagy legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás, illetőleg 168 órás mérés.)	100%	I.

1.1.3.2. Ózon [CAS szám 10028-15-6]

	A	B	C	D
1	Határérték	célérték	hosszú távú célkitűzés	Veszélyességi fokozat
	$\mu\text{g}/\text{m}^3$ Napi 8 órás mozgó átlagkoncentrációk maximuma A maximum értéket az óras átlagok alapján képzett 8 órás mozgó átlagértékekből kell kiválasztani. Az ily módon számított 8 órás átlagokat arra a napra kell vonatkoztatni, amelyen a 8 órás időtartam végződik, tehát bármelyik nap első vizsgálati periódusa a megelőző nap 17 órától az adott nap 01 óráig tart. Bármelyik nap utolsó vizsgálati periódusa az adott napon 16 órától 24 óráig tart.			
	120 melyet 2009. december 31-ig egy naptári évben,	120 melyet 2010. évtől, mint első évtől kezdve hároméves vizsgálati időszak átlagában egy naptári évben 25 napnál többször nem szabad túllépni. Amennyiben a három évre vonatkozó átlagot nem lehet meghatározni teljes és egymást követő éves adatok alapján, akkor a célértékek	120 amely egy naptári év alatt mért napi 8 órás mozgó átlagkoncentráció maximuma. A hosszú távú célkitűzés elérésére vonatkozó időpont nincs meghatározva.	I.

	hároméves vizsgálati időszak átlagában 80 napnál többször nem szabad túllépni.	betartásának ellenőrzéséhez megkövetelt minimális éves adat: egy évre vonatkozó éves adat.		
--	--	--	--	--

1.1.4.1. Egyes rákkeltő légszennyező anyagok

1	A Légszennyező anyag [CAS szám]	B	C Határérték [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]		D Célérték [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	E Veszélyes- ségi fokozat
			24 órás	éves		
3	Arzén [7440-38-2] és vegyületei As-ként, belélegezhető formában (A koncentrációt a PM_{10} frakcióban lévő teljes mennyiség éves átlagában kell meghatározni, és a célértéket 2012. december 31-ig kell elérni.)			0,01	0,006	I.
4	Kadmium [7440-43-9] és vegyületei Cd-ként, belélegezhető formában (A koncentrációt a PM_{10} frakcióban lévő teljes mennyiség éves átlagában kell meghatározni, és a célértéket 2012. december 31-ig kell elérni.)			0,005	0,005	I.
5	Nikkel [7440-02-0] és vegyületei Ni-ként, belélegezhető formában (A koncentrációt a PM_{10} frakcióban lévő teljes mennyiség éves átlagában kell meghatározni, és a célértéket 2012. december 31-ig kell elérni.)			0,025	0,02	I.
6	3,4-Benz(a)pirén [50-32-8] (A koncentrációt a PM_{10} frakcióban lévő teljes mennyiség éves átlagában kell meghatározni, és a célértéket 2012. december 31-ig kell elérni.)	0,001		0,00012	0,001	I.
7	Króm [7440-47-3] és vegyületei Cr-ként, belélegezhető formában			0,05 (Meghatározására alkalmazott mérési program: legalább heti egy-egy,		I.

			véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		
8	Berillium [7440-41-7] és vegyületei Be-ként, belélegezhető formában		0,05 (Meghatározására alkalmazott mérési program: legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		I.
9	1,3-Butadién [106-99-0]		2,25 (Meghatározására alkalmazott mérési program: legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		I.
10	Dioxinok és furánok (2,3,7,8-TCDD: tetraklór-dibenzo-dioxin toxikus egyenértékben kifejezve)		1×10^{-6} [pg/mg ³] (Meghatározására alkalmazott mérési program: legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		I.
11	Tetraklór-etilén (perklór-etilén) [127-18-4]	250	60 (Meghatározására alkalmazott mérési program: legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		I.
12	Triklór-etilén [79-01-6]		23 (Meghatározására alkalmazott mérési program: legalább heti egy-egy, véletlenszerűen kiválasztott 24 órás mérés, egyenletesen elosztva az év során; vagy az év során egyenletesen elosztott, legalább nyolc héten keresztül végzett 24 órás mérés.)		I.
13	Vinil-klorid [75-01-4]		5 (Üzemelő, meglévő vinil-kloridot előállító technológia esetében, a telephely határán, a levegőterheltségi szint éves egészségügyi határértéke 30 µg/m ³ .)		I.

1.1.4.2. Azbeszt

Az azbeszt kifejezés alatt a következő szálás szilikátokat kell érteni: krokidolit [12001-28-4] (kékazbeszt), aktinolit [77536-66-4], antofillit [77536-67-5], amozit [12172-73-5] (barna azbeszt), tremolit [77536-68-6], ahol a szögletes zárójel a CAS számokat tartalmazza.

	A	B	C
1	Határérték (rost/m ³) (A határértéket pásztázó elektronmikroszkóppal mérve kell ellenőrizni.)		Veszélyességi fokozat
2	24 órás	éves	
3	1000	1000	I.

1.2. A PM_{2,5}-re vonatkozó specifikus kötelezettségek

1.2.1. Nemzeti expozíciócsökkentési cél

	A		B
1	A 2010. évi átlagexpozíció-mutatóhoz (ÁEM) képest megvalósítandó expozíciócsökkentési cél (Amennyiben a µg/m ³ -ben kifejezett ÁEM a referenciaévben 8,5 µg/m ³ vagy annál kevesebb, az expozíciócsökkentési cél nulla lesz. A csökkentési cél azokban az esetekben is nulla, amikor az ÁEM a 2010. és 2020. közötti időszakban bármikor eléri a 8,5 µg/m ³ szintet, és ezen a szinten vagy ezen szint alatt marad.)		Az expozíciócsökkentési cél elérésének éve
2			2020
3	Kezdeti koncentráció µg/m ³ -ben	Csökkentési cél (%)	
4	< 8,5=8,5	0%	
5	> 8,5 – <13	10%	
6	= 13 – <18	15%	
7	= 18 – < 22	20%	
8	≥ 22	18 µg/m ³ eléréséhez szükséges valamennyi megfelelő intézkedés	

1.2.2. Expozíció koncentráció

	A	B
1	Az expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettség	A kötelezettségek teljesítésének éve
2	20 µg/m ³	2015

1.2.3. Céllérték

	A	B	C
1	Átlagszámítási időszak	Céllérték	A céllértéknek való megfelelés időpontja
2	naptári év	25 µg/m ³	2010. január 1.

1.2.4. Határérték

	A	B	C	D
1	Átlagszámítási időszak	Határérték	Tűréshatár	A határértéknek való megfelelés időpontja
2	1. szakasz			
3	Naptári év	25 µg/m ³	A 2008. május 21-én 20%, amely arány január 1-jén és minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken úgy, hogy 2015. január 1-jére elérje a 0%-ot	2015. január 1.
4	2. szakasz (a Bizottság 2013-ban az egészségi és környezeti hatásokra, a műszaki megvalósíthatóságra és a tapasztalatokra vonatkozó további információk, valamint a tagállami céllértékek fényében felülvizsgálja az indikatív határértéket)			
5	Naptári év	20 µg/m ³		2020. január 1.

2. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Egyes légszennyező anyagok tervezési irányértékei

1.	A Légszennyező anyag [CAS szám]	B		C	D Veszélyességi fokozat
		Tervezési irányértékek [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]			
2.		24 órás	60 perces		
3.	Acetaldehid [75-07-0]	0,2	1		II.
4.	Acetofenon [98-86-2]	3	3		II.
5.	Aceton [67-64-1]	350	350		IV.
6.	Akril-nitril [107-13-1]	2			I.
7.	Akrilsav [79-10-7]	10	10		IV.
8.	Akrolein (2-propenál) [107-02-8]	3	10		II.
9.	Ammónia [7664-41-7]	100	200		III.
10.	Anilin [62-53-3]	3	5		II.
11.	Antimon [7440-36-0] és vegyületei Sb-ként, kivéve az antimon-trioxid [1309-64-4]	1			II.
12.	Benzil-klorid (a klór-toluol) [100-44-7]	10			I.
13.	Benzinek (ásványolajból) [8006-61-9]	1 500	5 000		II.
14.	Bifenil (difenil) [92-52-4]	2	5		III.
15.	Bróm és gőz- vagy gáznemű szervesetlen vegyületei HBr-ként (HBr: [10035-10-6])	10	20		II.
16.	Butil-acetát (ecetsav-butil-észter) [123-86-4]	100	100		IV.
17.	Butil-aldehid (Butiraldehid) [123-72-8]	15	15		IV.
18.	Butil-diglikol (dietilén-glikol-monobutil-éter) [112-34-5]	100	200		IV.
19.	2-Butoxi-etanol (butil-glikol, etilén-glikol-monobutil-éter) [111-76-2]	10	50		IV.
20.	Ciklohexanol [108-93-0]	60	60		III.
21.	Ciklohexanon [108-94-1]	40	40		IV.
22.	Ciklopentán [287-92-3]	5 000	10 000		IV.
23.	Cink [7440-66-6] és vegyületei Zn-ként	10			III.
24.	Diaceton-alkohol (4-hidroxi-4-metil-2-pentanon) [123-42-2]	50	150		IV.
25.	Dibenz (a,h) antracén [53-70-3]	0,002 (éves határérték)			I.
26.	Dibrómmetán [74-95-3]	7,5	7,5		I.*
27.	Dibutil-éter [142-96-1]	1 000	3 000		IV.
28.	Dietanol-amin (2,2-imino-dietanol) [111-42-2]	100	200		III.
29.	Dietil-amin [109-89-7]	50	50		IV.
30.	Dietil-éter (éter, etil-éter) [60-29-7]	3 000	5 000		IV.
31.	Di-izobutil-keeton (2,6-dimetil-heptán-4-on [108-83-8]	1 500	3 000		IV.
32.	Di-izopropil-éter [108-20-3]	3 000	5 000		IV.
33.	3,3-Diklór-benzidin [91-94-1]	0,002 (éves)			I.

34.	1,2-Diklór-benzol [95-50-1]	60	60	III.
35.	1,4 -Diklór-benzol [106-46-7]	100	200	III.
36.	Diklór-difluor-metán [75-71-8]	Betiltva		
37.	1,1-Diklór-etán [75-34-3]	1 000	3 000	II.
38.	1,2-Diklór-etán [107-06-2]	20	40	II.
39.	1,1-Diklór-etilén [75-35-4]	10	30	III.
40.	1,2-Diklór-etilén [540-59-0]	100	300	III.
41.	2,4-Diklór-fenol [120-83-2]	10	20	III.
42.	2,4-Diklór-fenoxi-ecetsav [94-75-7]	10	20	III.
43.	Diklór-metán (metilén-klorid) [75-09-2]	20	300	III.
44.	Dimetil-amin [124-40-3]	5	5	III.
45.	N,N-Dimetil-anilin [121-69-7]	6	6	II.
46.	N,N-Dimetil-formamid [68-12-2]	30	30	II.
47.	Dimetil-szulfát [77-78-1]	1		I.
48.	Dioktil-ftalát, di(2-etil-hexil) ftalát [117-81-7]	10	20	II.
49.	1,4-Dioxán [123-91-1]	10	50	II.
50.	Dipentén (P-menta-dién) [138-86-3]	100	200	III.
51.	Ecetsav [64-19-7]	60	200	IV.
52.	Ecetsavanhidrid [108-24-7]	30	100	III.
53.	Epiklórhidrin (1,2-epoxi-3-klór-propán) [106-89-8]	10		II.
54.	Etanol-amin [141-43-5]	10	30	III.
55.	Etil-acetát (ecet-észter, ecetsav-etil-észter) [141-78-6]	100	100	IV.
56.	Etil-akrilát (akrilsav-etil-észter) [140-88-5]	100	100	II.
57.	Etil-alkohol (etanol) [64-17-5]	5 000	5 000	IV.
58.	Etil-amin [75-04-7]	10	10	III.
59.	Etil-benzol [100-41-4]	20	20	IV.
60.	Etilén [74-85-1]	250	250	IV.
61.	Etilén-glikol-monoetil-éter [110-80-5]	20	50	II.
62.	Etilén-glikol-monometil-éter [109-86-4]	20	50	II.
63.	Etilénglikol (glikol) [107-21-1]	500	500	IV.
64.	Etilén-imin (aziridin) [151-56-4]	1		I.
65.	Etilén-oxid [75-21-8]	30		I.
66.	Etil-klorid (klór-etán) [75-00-3]	50	100	II.
67.	Fenol [108-95-2]	10	10	IV.
68.	Fluor [7782-41-4] gőz vagy gáznemű szervesetlen vegyületei HF-ként HF: [7664-39-3])	5	20	II.
69.	Fluor [7782-41-4]) szilárd (poralakú) szervesetlen, vízzeloldható vegyületei F-ként	5	20	II.
70.	Formaldehid [50-00-0]	12		I.
71.	Foszfén [75-44-5]	1	4	II.
72.	Ftálsav-anhidrid [85-44-9]	10	20	III.
73.	Furfuril-alkohol [98-00-0]	50	100	IV.
74.	Furfurol (furfurál, 2-fur-aldehid) [98-01-1]	50	50	II.
75.	Hangyasav [64-18-6]	50	100	II.

76.	Hidrazin [302-01-2]	0,0002 (éves határérték)		I.
77.	Hidrogén-cianid [74-90-8]	5	15	II.
78.	Izopropenil-benzol [98-83-9]	100	200	II.
79.	Izopropil-benzol (kumol, metil-etil-benzol) [98-82-8]	14	14	III.
80.	Jód [7553-56-2] és vegyületei I-ként, kivéve metil-jodid [74-88-4]	10	20	IV.
81.	Kalcium-ciánamid [156-62-7]	5	10	III.
82.	Kalcium-oxid [1305-78-8]	50	100	IV.
83.	Kaprolaktám [105-60-2]	20	40	III.
84.	Kerozin (C ₁₄ -C ₁₄) [8008-20-6]	300	500	IV.
85.	Kén-hidrogén [7783-06-4]	8	8	II.
86.	Kénsav [7664-93-9]	10	20	II.
87.	Kén-trioxid [7446-11-9] SO ₂ -ként, (SO ₂ : [7446-09-5])	50	500	III.
88.	Klór [7782-50-5]	30	100	II.
89.	Klór-acet-aldehid [107-20-0]	5	10	II.
90.	Klór-benzol [108-90-7]	100	100	III.
91.	Klór-ecetsav [79-11-8]	100	120	III.
92.	1-Klór-4-nitro-benzol (p-klór-nitro-benzol) [100-00-5]	4	4	II.
93.	Kloroform (triklór-metán) [67-66-3]	5	20	II.
94.	Kloroprén (2-klór-1,3-butadién) [126-99-8]	5	20	III.
95.	2-klór-propán [75-29-6]	1 000	2 000	III.
96.	Kobalt [7440-48-4] és rákkeltő vegyületei, kobalt-diklorid [7646-79-9], kobalt-szulfát [10124-43-3] Co-ként, belélegezhető formában	0,1		II.
97.	Krezol (o,m,p) [1319-77-3]	10	30	III.
98.	Magnézium-oxid [1309-48-4]	10	30	III.
99.	Maleinsav [110-16-7]	10	20	III.
100.	Maleinsavanhidrid [108-31-6]	5	20	III.
101.	Mangán [7439-96-5] és vegyületei Mn-ként	1		III.
102.	Metil-acetát (ecetsav-metil-észter) [79-20-9]	70	70	IV.
103.	Metil-akrilát [96-33-3]	10	10	III.
104.	Metil-alkohol (metanol) [67-56-1]	250	500	II.
105.	Metil-amin [74-89-5]	300	600	III.
106.	Metil-benzoát [93-58-3]	500	1 000	III.
107.	Metil-bromid [74-83-9]	Betiltva		
108.	Metil-ciklohexanon [1331-22-2]	5 000	10 000	IV.
109.	Metil-etil-ke-ton (2-butanon) [78-93-3]	300	300	IV.
110.	Metil-éter (dimetil-éter) [115-10-6]	1 000	2 000	IV.
111.	Metil-formiát (hangyasav-metilészter) [107-31-3]	20	50	III.
112.	Metil-izobutil-ke-ton (4-metil-2-pentanon, izo-butil-metil-ke-ton) [108-10-1]	20	50	III.
113.	Metil-jodid [74-88-4]	2	20	II.
114.	Metil-klorid (klór-metán) [74-87-3]	30	100	II.

115.	Metil-merkaptán [74-93-1] és merkaptánok	0,01	0,01	III.
116.	Metil-metakrilát (metakrilsav-metil-észter) [80-62-6]	100	100	III.
117.	Metil-tercier-butiléter [1634-04-4]	250	250	III.
118.	2-Metoxi-etanol [109-86-4]	15	45	I.
119.	Naftalinok (naftalin, 1-metil-naftalin, 2-metil-naftalin) [91-20-3]	1	3	III.
120.	2-Naftil-amin [91-59-8]	5		II.
121.	Nátrium-hidroxid [1310-73-2]	10	50	III.
122.	Nitro-benzol [98-95-3]	8	8	II.
123.	Nitro-fenol (o,m,p) [88-75-5] [554-84-7] [100-02-7]	0,4	1	III.
124.	Nitro-krezol (4,2) [5460-31-1]	50	100	III.
125.	Nitro-toluol (m,p) [99-08-1], [199-99-0]	10	100	II.
126.	Nitro-toluol (o) [88-72-2]	20	50	II.
127.	N-metil-2 pirrolidon [872-50-4]	50	100	IV.
128.	Olefin szénhidrogének, kivéve 1,3 butadién és az etilén	250	250	IV.
129.	Ólom-tetra-etil [78-00-2]	0,5	0,5	1
130.	Ón [7440-31-5] és vegyületei Sn-ként	20		II.
131.	Paraffin szénhidrogének [64771-72-8], kivéve metán	500	500	IV.
132.	Petróleum [64742-81-0]	300	500	IV.
133.	Pinének [80-56-8]	0,3	1	II.
134.	Piridin [110-86-1]	9	9	IV.
135.	Propil-alkohol [71-23-8]	5 000	10 000	IV.
136.	Propilén-glikol-monometiléter, 1-metoxi-2-propanol, metil-proxitol [107-98-2]	200	200	IV.
137.	1,2-Propilén-oxid (1,2-epoxi-propán) [75-56-9]	3		I.
138.	Propion-aldehid [123-38-6]	40	80	III.
139.	Propionsav [7909-4]	50	100	IV.
140.	Réz [7440-50-8] és vegyületei Cu-ként	1		IV.
141.	Salétromsav [7697-37-2]	10	20	II.
142.	Sósav [7647-01-0]	10	20	II.
143.	Szén-diszulfid [75-15-0]	5	25	II.
144.	Sztirol [100-42-5]	70	70	III.
145.	Terpentin [8006-64-2]	200	1 000	III.
146.	Tetrahidrofurán [109-99-9]	200	200	III.
147.	1,1,2,2-Tetraklór-etán [79-34-5]	100	100	II.
148.	Texanol (2,2,4-trimetil-1,3-pentándiol-mono-izobutinát) [25265-77-4]	500	1 000	III.
149.	Tioglikolsav [68-11-1]	10	30	III.
150.	Toluidin (o) [95-53-4]	50		II.
151.	Toluol [108-88-3]	200	600	IV.
152.	2,4-Toluol-diizocianát (4-metil-m-fenilén-diizocianát) [584-84-9]	2	2	I.

153.	Trietil-amin [121-44-8]	7	7	III.
154.	1,1,1-Triklór-etán [71-55-6]	Betiltva		
155.	1,1,2-Triklór-etán [79-00-5]	Betiltva		
156.	Triklór-fenolok (2,4,6) [88-06-2]	1	3	II.
157.	Triklór-fluor-metán [75-69-4]	Betiltva		
158.	Trimetil-benzol(ok) (pl. mezitilén: 1,3,5-trimetil-benzol [108-67-8])	1 000	2 000	III.
159.	Trimetil-amin [75-50-3]	0,5	0,5	II.
160.	Vanádium [7440-62-2] és vegyületei V-ként	1		II.
161.	Vinil-acetát (ecetsav-vinil-észter) [108-05-4]	150	150	IV.
162.	Xilenol (2,4) [105-67-9]	70	100	IV.
163.	Xilenol (2,3) [526-75-0]	5	10	IV.
164.	Xilenol (2,5) [95-87-4]	1	3	IV.
165.	Xilenol (2,6) [576-26-1]	2	5	IV.
166.	Xilenol (3,4) [95-65-8]	3,5	5	IV.
167.	Xilenol (3,5) [109-68-9]	1	3	IV.
168.	Xilolok [1330-20-7]	60	200	IV.

3. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Tájékoztatási és riasztási küszöbértékek

1. A levegő térfogatot 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra át kell számítani.
[CAS szám: Chemical Abstracts Service azonosító száma]

2. Tájékoztatási és riasztási küszöbértékek

	A	B	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Átlagolási időszak	Tájékoztatási küszöbérték	Riasztási küszöbérték
			$\mu\text{g}/\text{m}^3$	
2	Kén-dioxid [7446-09-5]	1 óra	400 három egymást követő órában	500 három egymást követő órában vagy 72 órán túl meghaladott 400
3	Nitrogén-dioxid [10102-44-0]	1 óra	350 három egymást követő órában	400 három egymást követő órában vagy 72 órán túl meghaladott 350
4	Szén-monoxid [630-08-0]	1 óra	20 000 három egymást követő órában	30 000 három egymást követő órában vagy 72 órán túl meghaladott 20 000
5	Szálló por (PM ₁₀)	24 óra	75 két egymást követő napon és a meteorológiai előrejelzések szerint a következő napon javulás nem várható	100 két egymást követő napon és a meteorológiai előrejelzések szerint a következő napon javulás nem várható

6	Ózon [10028-15-6]	1 óra	180 három egymást követő órában	240 három egymást követő órában vagy 72 órán túl meghaladott 180
---	-------------------	-------	------------------------------------	--

3. A lakossági tájékoztatásnak legalább az alábbiakra kell kiterjednie:

3.1. Tájékoztatás az észlelt túllépésről:

- 3.1.1. a túllépés helye, az érintett terület,
- 3.1.2. a túllépés mértéke (a tájékoztatási vagy a riasztási küszöbértékekhez viszonyítva),
- 3.1.3. a túllépés kezdete és várható időtartama,
- 3.1.4. a legmagasabb 1 órás, 8 órás és 24 órás átlag koncentráció

megadásával.

3.2. Előrejelzés a következő időszakra (napszakra vagy napra):

- 3.2.1. a várható túllépéssel érintett terület,
- 3.2.2. a várható (tájékoztatási vagy riasztási) fokozat,
- 3.2.3. a várható változások szennyezettségi szintben (javulás, stabilizálódás vagy romlás)

történő

megadásával.

3.3. Tájékoztatás az érintett lakosság részére a lehetséges egészségügyi hatásokról és a javasolt teendőkről:

- 3.3.1. a veszélyeztetett népességcsoportok (óvodás korúak, iskolai tanulók, idősek, betegek),
- 3.3.2. a várható tünetek,
- 3.3.3. az érintett népességcsoportok számára javasolt elővigyázatossági intézkedések,
- 3.3.4. a további információk elérési módjának

megadásával.

3.4. Tájékoztatás a szennyezettség, illetve az expozíció csökkentése érdekében teendő megelőző beavatkozásról a szennyezettség lehetséges okainak bemutatásával és a kibocsátások csökkentésére vonatkozó ajánlásokkal.

4. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Az ökológiai rendszerek védelmében meghatározott kritikus levegőterheltségi szintek

1. A levegő térfogatot 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra át kell számítani.
[CAS szám: Chemical Abstracts Service azonosító száma]
2. Az ökológiai rendszerek védelmében meghatározott kritikus levegőterheltségi szintek

2.1. Koncentrációk

	A	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Éves határértékek [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Megjegyzés
2	Kén-dioxid [7446-09-5]	20	betartandó a téli félév (október 1-től március 31-ig) féléves átlagában is
3	Nitrogén oxidok (mint NO_2)	30	
4	Ammónia	8	

2.2. Megengedett ülepedések

	A	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Határérték	Mértékegység
2	Nitrogén tartalmú vegyületek (mint N)	25	kg/ha x év
3	Kéntartalmú vegyületek (mint S)	40	kg/ha x év
4	Aeroszolok		kg/ha x év
5	Ca [7440-70-2]	140	
6	Mg [7439-95-4]	175	
7	Pb [7439-92-1]	2,5	
8	Cu [7440-50-8]	2,5	
9	Zn [7440-66-6]	10	
10	Cd [7440-43-9]	0,05	
11	Összes sav	4000	mol/ha x év

2.3. Talaj közeli ózon [CAS szám: 10028-15-6] koncentráció okozta terhelés megengedett értékei

A	B	C	D
1	Jellemző érték	Célérték	Hosszú távú célkitűzés
2	AOT40, a májustól júliusig terjedő időszak 1 órás értékeiből számolva	A vegetáció védelmére, 2010. évre 18 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$ 5 éves átlagban Amennyiben az öt évre vonatkozó átlagot nem lehet meghatározni teljes és egymást követő éves adatok alapján, akkor a célértékek betartásának ellenőrzéséhez megkövetelt minimális éves adat: három évre vonatkozó éves adat.	A vegetáció védelmére, 2020. évre 6000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$

5. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A zónák típusai

1. *A csoport*: agglomeráció: az Lvr. szerint.
2. *B csoport*: azon terület, ahol a levegőterheltségi szint egy vagy több légszennyező anyag tekintetében a levegőterheltségi szintre vonatkozó határértéket és a túréshatárt meghaladja. Ha valamely légszennyező anyagra túréshatár nincs megállapítva, de a területen e légszennyező anyag tekintetében a levegőterheltségi szint meghaladja a határértéket, a területet ebbe a csoportba kell sorolni.
3. *C csoport*: azon terület, ahol a levegőterheltségi szint egy vagy több légszennyező anyag tekintetében a levegőterheltségi szintre vonatkozó határérték és a túréshatár között van.
4. *D csoport*: azon terület, ahol a levegőterheltségi szint egy vagy több légszennyező anyag tekintetében a felső vizsgálati küszöb és a levegőterheltségi szintre vonatkozó határérték között van.
5. *E csoport*: azon terület, ahol a levegőterheltségi szint egy vagy több légszennyező anyag tekintetében a felső és az alsó vizsgálati küszöb között van.
6. *F csoport*: azon terület, ahol a levegőterheltségi szint az alsó vizsgálati küszöböt nem haladja meg.
7. *O-I csoport*: azon terület, ahol a talaj közeli ózon koncentrációja meghaladja a célértéket.
8. *O-II csoport*: azon terület, ahol a talaj közeli ózon koncentrációja meghaladja a hosszú távú célként kitűzött koncentráció értéket.
9. Az alsó és felső vizsgálati küszöbérték meghatározása a levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló jogszabály szerint történik.

6. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Általános technológiai kibocsátási határértékek

1. A kibocsátási határérték tüzelési és termikus (a levegőből tényleges oxigén-elvonás történik) technológiáknál – ha jogszabály vagy hatósági határozat másként nem rendelkezik – a száraz véggáz 5 tf%-os O₂ tartalmára, 273 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra vonatkozik. A technológiai kibocsátási határérték légszennyező pontforrásonként értelmezendő.

2. A tömegáram küszöb alá eső (küszöbnél kisebb tömegáram esetén) légszennyező anyag kibocsátása esetén (a kibocsátási koncentráció vizsgálata nélkül) a légszennyező forrás üzemeltetőjének levegőtisztaság-védelmi alapbejelentést kell tennie (LAL). Amennyiben a légszennyező anyag kibocsátása eléri vagy meghaladja a küszöbértéket, a légszennyezés éves mértékét (éves levegőtisztaság-védelmi jelentést) is be kell jelenteni. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a légszennyezőanyag koncentrációra meghatározott kibocsátási határértékek 273 K hőmérsékletű és 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.1.1. Szilárd anyag és por alakú szervesetlen anyagok

	A	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Légszennyező anyag tömegárama [kg/h]	Kibocsátási határérték (légszennyező anyag koncentráció) [mg/m ³]
2	O osztály	0,5-ig	150
3	<i>szilárd anyag</i>	0,5-nél nagyobb	50
4	A osztály		
5	<i>por alakú szervesetlen anyagok</i> Hg [7439-97-6] és vegyületei, Hg-ként Tl [7440-28-0] és vegyületei, Tl-ként összesen	0,001 vagy ennél nagyobb	0,2
6	B osztály		
7	<i>por alakú szervesetlen anyagok</i> Co [7440-48-4] és vegyületei, Co-ként V [7440-62-2] és vegyületei, V-ként Se [7782-49-2] és vegyületei, Se-ként Te [13494-80-9] és vegyületei, Te-ként összesen	0,005 vagy ennél nagyobb	1,0

8	C osztály		
9	<p>por alakú szervesetlen anyagok</p> <p>Cu [7440-50-8] és vegyületei, Cu-ként</p> <p>Mn [7439-96-5] és vegyületei, Mn-ként</p> <p>Pb [7439-92-1] és vegyületei, Pb-ként</p> <p>Pd [7440-05-3] és vegyületei, Pd-ként</p> <p>Pt [7440-06-4] és vegyületei, Pt-ként</p> <p>Rh [7440-16-6] és vegyületei, Rh-ként</p> <p>Sb [7440-36-0] és vegyületei, Sb-ként</p> <p>Sn [7440-31-5] és vegyületei, Sn-ként</p> <p>Zn [7440-66-6] és vegyületei, Zn-ként</p> <p>Cianidok, könnyen oldódóak, (pl. NaCN: [143-33-9]), CN-ként</p> <p>Fluoridok, könnyen oldódóak, (pl. NaF: [7681-49-4]), F-ként [7782-41-4]</p> <p>Na [7440-23-5] és vegyületei, Na-ként megadva, összesen</p>	0,025 vagy ennél nagyobb	5,0

2.1.2. Azt a por alakú szervesetlen anyagot, amely az A-C osztályban nincs felsorolva, szilárd anyagnak (O osztály) kell tekinteni.

2.1.3. Ugyanabba az osztályba tartozó több anyag együttes, egyidejűleg történő kibocsátása esetén is meg kell tartani a fenti határértékeket.

2.1.4. Több, különböző osztályba tartozó anyag együttes, egyidejűleg történő kibocsátása esetén a kibocsátási határérték azzal, hogy a saját osztályra vonatkozó határértéket önmagában is meg kell tartani.

2.1.4.1. A és B osztály összesen: 1 mg/m³

2.1.4.2. A és C vagy B és C vagy A és B és C osztály összesen: 5 mg/m³

2.1.5. Amikor a véggáz fizikai állapotában a kibocsátott légszennyező anyagok a szilárd halmazállapot mellett gőz- vagy gázfázisban is jelen vannak, az emisszió együttesen sem lépheti túl a táblázatban megadott értékeket.

2.2. Gőz- vagy gáznemű szervesetlen anyagok

	A	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Légszennyező anyag tömegárama [kg/h]	Kibocsátási határérték (légszennyező anyag koncentráció) [mg/m ³]
2	A osztály		
3	Arzén [7784-42-1] Cián-klorid [506-77-4]	0,01 vagy ennél nagyobb	1

	Foszgén [75-44-5] Foszfin [7803-51-2] anyagokként		
4	B osztály		
5	Bróm [7726-95-6] és gőz- vagy gáznemű vegyületei, HBr-ként [10035-10-6] Klór [7782-50-5] Hidrogén-cianid [74-90-8] Jód [7553-56-2] és vegyületei Kén-hidrogén [7783-06-4] Fluor [7782-41-4] és gőz- vagy gáznemű vegyületei, HF-ként [7664-39-3] anyagokként	0,05 vagy ennél nagyobb	5
6	C osztály		
7	Gőz- vagy gáznemű szervesetlen klórvegyületek, amelyek nem az A osztályba tartoznak, HCl-ként [7647-01-0] Nátrium hidroxid [1310-73-2] összesen	0,3 vagy ennél nagyobb	30
8	D osztály		
9	Kén-oxidok (kén-dioxid [7446-09-5] és kén-trioxid [7446-11-9]), SO ₂ -ként Nitrogén-oxidok (nitrogén-monoxid [10102-43-9], nitrogén-dioxid [10102-44-0]), NO ₂ -ként Szén-monoxid [630-08-0] Ammónia [7664-41-7] anyagokként	5,0 vagy ennél nagyobb	500

2.3.1. Szerves anyagok

	A	B	C
1	Osztály (a táblázat szerint)	Légszennyező anyag tömegárama [kg/h]	Kibocsátási határérték (légszennyező anyag koncentráció) [mg/m ³]
2	A	0,1 vagy ennél nagyobb	20
3	B	2 vagy ennél nagyobb	100
4	C	3 vagy ennél nagyobb	150

2.3.2. Ugyanabba az osztályba tartozó több anyag együttes, egy időben történő kibocsátása esetén is be kell tartani a fenti határértékeket.

2.3.3. Több, különböző osztályba tartozó anyag együttes, egy időben történő kibocsátása esetén a kibocsátási határérték: 3 kg/h vagy ennél nagyobb tömegáram esetén összesen legfeljebb 150 mg/m³, de a saját osztályra vonatkozó határérték önmagában sem léphető túl.

2.3.4. A táblázatban nem szereplő anyagot abba az osztályba kell sorolni, amelyhez tartozó anyagokhoz a legközelebb áll a környezeti hatás szempontjából.

2.3.5. A rákkeltő anyagokra megadott határértékeket az általános kibocsátási határértékek nem befolyásolják. A bűzre vonatkozó előírásokat az általános kibocsátási határértékek nem befolyásolják.

2.3.6. A B és C osztályba sorolt szerves, szilárd halmazállapotú anyagok esetén a 2.2.1. pontban meghatározott szilárd anyagra vonatkozó és O osztályba sorolt általános kibocsátási határértéket kell alkalmazni.

2.4. Szerves anyagok osztályba sorolása

	A	B	C
1.	Megnevezés [CAS szám]	Képlet	Osztály
2.	Acetaldehid [75-07-0]	C_2H_4O	B
3.	Acetofenon [98-86-2]	C_8H_8O	B
4.	Aceton [67-64-1]	C_3H_6O	C
5.	Akril-nitril [107-13-1]	C_3H_3N	A
6.	Akrilsav [79-10-7]	$C_3H_4O_2$	C
7.	Akrilsav-etil-észter	lásd: etil-akrilát	
8.	Akrilsav-metil-észter	lásd: metil-akrilát	
9.	Akrolein	lásd: 2-propenál	
10.	Alkil-alkoholok (kivéve metanol)	lásd: n-Propil-alkohol	
11.	Alkil-ólomvegyületek	lásd: Ólom-tetraetil	
12.	n-Amil-acetát [628-63-7]	$C_7H_{14}O_2$	C
13.	sec.-Amil-acetát [626-38-0]	$C_7H_{14}O_2$	C
14.	2-Amino-2-metilpropanol [124-68-5]	$(CH_3)_2(NH_2)CH_2OH$	C
15.	Anilin [62-53-3]	C_6H_7N	B
16.	Benz(a)antracén [56-55-3]	$C_{18}H_{12}$	A
17.	Benzil-klorid	lásd: α -klór-toluol	
18.	Benzoil-peroxid [94-36-0]	$C_{14}H_{10}O_4$	C
19.	Benzinek ásványolajból [8006-61-9]		B
20.	Bifenil [92-52-4]	$C_{12}H_{10}$	C
21.	1,3-Butadién (divinil, viniletilén) [106-99-0]	C_4H_6	A
22.	2-Butanon [78-93-3]	C_4H_8O	C
23.	Butil-acetát (ecetsav-butyl-észter) [123-86-4]	$C_6H_{12}O_2$	C
24.	Butil-aldehid (butiraldehid) [123-72-8]	C_4H_8O	C
25.	n-Butil-benzol [104-51-8]	$C_{10}H_{14}$	C
26.	sec.-Butil-benzol [135-98-8]	$C_{10}H_{14}$	C
27.	terc.-Butil-benzol [98-06-6]	$C_{10}H_{14}$	C
28.	Butil-diglikol (dietylén-glikol-monobutyl-éter) [112-34-5]	$C_8H_{17}O_3$	C
29.	1,4-Butilén-glikol (1,4 bután-diol) [110-63-4]	$C_4H_8O_2$	C
30.	Butyl-glikol	lásd: 2-butoxi-etanol	
31.	Butyl-hidroxi-acetát (butyl-glikolát) [7397-62-8]	$C_6H_{12}O_3$	C
32.	Butyl-klorid (1-klór-bután) [109-69-3]	$CH_3(CH_2)_3Cl$	C
33.	2-Butoxi-etanol [111-76-2]	$C_6H_{14}O_2$	C
34.	Ciklohexanol [108-93-0]	$C_6H_{12}O$	C
35.	Ciklohexanon [108-94-1]	$C_6H_{10}O$	C
36.	Ciklohexil-amin [108-91-8]	$C_6H_{11}NH_2$	C

37.	Ciklopentán [287-92-3]	C ₅ H ₁₀	C
38.	Dekalin [91-17-8]	C ₁₀ H ₁₈	C
39.	Diaceton-alkohol	lásd: 4-hidroxi-4-metil-2-pentanon	
40.	Dibenz(a,h) antracén [53-70-3]	C ₂₂ H ₁₄	A
41.	Dibróm-metán [74-95-3]	CH ₂ Br ₂	A
42.	Dibutil-éter [142-96-1]	C ₈ H ₁₈ O	C
43.	Dietanol-amin	lásd: 2,2-imino-dietanol	
44.	Dietil-amin [109-89-7]	C ₄ H ₁₁ N	C
45.	m-Dietil-benzol [141-93-5]	C ₁₀ H ₁₄	C
46.	p-Dietil-benzol [105-05-5]	C ₁₀ H ₁₄	C
47.	Dietil-éter [60-29-7]	C ₄ H ₁₀ O	C
48.	Di(2-etil-hexil)-ftalát [117-81-7]	C ₂₄ H ₃₈ O ₄	B
49.	Diizobutil-ke-ton	lásd: 2,6-dimetil-heptán-4-on	
50.	Diizopropil-éter [108-20-3]	C ₆ H ₁₄ O	C
51.	Difenil	lásd: bifenil	
52.	3,3-diklór-benzidin [91 94-1]	C ₁₂ H ₁₀ Cl ₂ N ₂	A
53.	1,1-Diklór-propán [78-99-9]	C ₃ H ₆ Cl ₂	C
54.	Dimetil-diszulfid [624-92-0]	C ₂ H ₆ S ₂	C
55.	Dinitro-orto-krezol [534-52-1]	C ₇ H ₆ N ₂ O ₅	B
56.	Diklórbenzol (o-):[95-50-1] (m-):[541-78-1]	C ₆ H ₄ Cl ₂	C
57.	Diklór-benzol (p-):[106-46-7]	C ₆ H ₄ Cl ₂	C
58.	Diklór-difluor-metán [75-71-8] Betiltva	CCl ₂ F ₂	C
59.	1,1-Diklóretán [75-34-3]	C ₂ H ₄ Cl ₂	C
60.	1,2-Diklóretán [107-06-2]	C ₂ H ₄ Cl ₂	B
61.	1,1-Diklóretilén [75-35-4]	C ₂ H ₂ Cl ₂	C
62.	1,2-Diklóretilén [540-59-0]	C ₂ H ₂ Cl ₂	C
63.	Diklórfenolok (2,4-): [120-83-2]	C ₆ H ₄ Cl ₂ O	C
64.	2-4-Diklór-fenoxi-ecetsav	C ₈ H ₆ Cl ₂ O ₃	C
65.	Diklóretán [75-09-2]	CH ₂ Cl ₂	C
66.	Dimetil-amin [124-40-3]	C ₂ H ₇ N	C
67.	N,N-dimetilanilin [121-69-7]	C ₈ H ₁₁ N	B
68.	Dimetil-éter [115-10-6]	C ₂ H ₆ O	C
69.	Dimetil-szulfát [77-78-1]	C ₂ H ₆ SO ₄	A
70.	N,N-Dimetil-formamid [68-12-2]	C ₃ H ₇ NO	B
71.	2,6-Dimetil-heptán-4-on [108-83-8]	C ₉ H ₁₈ O	C
72.	Dioktil-ftalát	lásd: di(2-etil-hexil)-ftalát	
73.	Dipentén [138-86-3]	C ₁₀ H ₁₆	C
74.	1,4-Dioxán [123-91-1]	C ₄ H ₈ O ₂	B
75.	Ecetszter	lásd: etil-acetát	
76.	Ecetsav [64-19-7]	C ₂ H ₄ O ₂	C
77.	Ecetsav-anhidrid [108-24-7]	C ₄ H ₆ O ₃	C
78.	Ecetsav-butil-észter	lásd: butil-acetát	
79.	Ecetsav-etil-észter	lásd: etil-acetát	
80.	Ecetsav-metil-észter	lásd: metil-acetát	
81.	Ecetsav-vinil-észter	lásd: vinil-acetát	

82.	Epiklórhidrin (1,2-epoxi3-klór-propán) [106-89-8]	C_3H_5ClO	B
83.	Etanol (etil-alkohol) [64-17-5]	C_2H_6O lásd: alkil-alkoholok	C
84.	Etanol-amin [141-43-5]	C_2H_7NO	C
85.	Éter	lásd: dietil-éter	
86.	Etil-acetát [141-78-6]	$C_4H_8O_2$	C
87.	Etil-akrilát [140-88-5]	$C_5H_8O_2$	B
88.	Etil-amin [75-04-7]	C_2H_7N	C
89.	Etil-benzol [100-41-4]	C_8H_{10}	C
90.	Etilén [74-85-1]	C_2H_4	C
91.	Etilénglikol [107-21-1]	$C_2H_6O_2$	C
92.	Etilénglikol-monobutil-éter	lásd: 2-butoxi-etanol	
93.	Etilénglikol-monoetil-éter	lásd: 2-etoxi-etanol	
94.	Etilénglikol-monometil-éter	lásd: 2-metoxi-etanol	
95.	Etilén-imin [151-56-4]	C_2H_5N	A
96.	Etilén-oxid [75-21-8]	C_2H_2O	A
97.	Etil-glikol	lásd: 2-etoxi-etanol	
98.	Etil-klorid	lásd: klór-etán	
99.	Etil-metil-ke-ton	lásd: 2-butanon	
100.	tetra-Etil-ortoszilikát [78-10-4]	$(C_2H_5O)_4Si$	C
101.	Etoxi-propil-acetát [54839-24-6] (propilén-glikol-1-etiléter-acetát)	$C_7H_{14}O_3$	C
102.	2-Etoxi-etanol [110-80-5]	$C_4H_{10}O_2$	B
103.	Fenol [108-95-2]	C_6H_6O	C
104.	Fenol-benzotriazol [25973-55-1]	$C_{22}H_{29}N_3O$	B
105.	Formaldehid [50-00-0]	CH_2O	A
106.	Ftálsav-anhidrid [85-44-9]	$C_6H_4(CO)_2O$	C
107.	2-Furaldehid [98-01-1]	$C_5H_4O_2$	B
108.	Furfurál, furfurol	lásd: 2-furaldehid	B
109.	Furfuril-alkohol [98-00-0]	$C_5H_6O_2$	C
110.	Glikol	lásd: etilénglikol	
111.	Hangyasav [64-18-6]	CH_2O_2	B
112.	Hangyasav-metil-észter	lásd: metil-formiát	
113.	Hidrazin [302-01-2]	N_2H_4	A
114.	4-Hidroxi-4-metil-2-pentanon [123-42-2]	$C_6H_{12}O_2$	C
115.	2,2-Imino-dietanol [111-42-2]	$C_4H_{11}NO_2$	C
116.	Izobutil-alkohol [78-83-1]	$C_4H_{10}O$	C
117.	Izobutil-bromid [78-77-3]	$(CH_3)_2CHCH_2Br$	A
118.	Izobutil-metil-ke-ton	lásd: 4-metil-2-pentanon	
119.	Izopropenil-benzol [98-83-9]	C_9H_{10}	B
120.	Izopropil-alkohol (izo-propanil) [67-63-0]	$(CH_3)_2CHOH$	C
121.	Izopropil-benzol [98-82-8]	C_9H_{12}	C
122.	Izopropil-bromid [75-26-3]	C_3H_7Br	C
123.	4-Izopropil-toluol (p-cimol) [99-87-6]	$C_{10}H_{14}$	C
124.	Kálcium-cián-amid [156-62-7]	$CaCN_2$	C
125.	Kaprolaktám [105-60-2]	$HN(CH_2)_5CO$	C
126.	Kerozin C_{10} - C_{14} [8008-20-6]		C

127.	Klór-acetaldehid [107-20-0]	C_2H_3ClO	B
128.	m-Klór-anilin [108-42-9]	$C_6H_4NH_2$	C
129.	p-Klór-anilin [106-47-8]	$C_6H_4NH_2$	A
130.	o-Klór-anilin (2-klór anilin) [95-51-2]	$C_6H_4NH_2$	C
131.	Klór-benzol [108-90-7]	C_6H_5Cl	C
132.	2-Klór-1,3-butadién [126-99-8]	C_4H_5Cl	C
133.	Klór-ecetsav [79-11-8]	$C_2H_3ClO_2$	C
134.	Klór-etán [75-00-3]	C_2H_5Cl	B
135.	Klór-metán [74-87-3]	CH_3Cl	B
136.	1-Klór-4 nitrobenzol [100-00-5]	$C_6H_4ClNO_2$	B
137.	Kloroform	lásd: triklór-metán	
138.	2-Kloroprén	lásd: 2-klór-1,3-butadién	
139.	2-Klór-propán [75-29-6]	C_3H_7Cl	C
140.	α -Klór-toluol [100-44-7]	C_7H_7Cl	A
141.	Krezolok [1319-77-3]	C_7H_8O	C
142.	Kumol	lásd: izopropil-benzol	
143.	Lakk csiszolatópor		A
144.	Maleinsav [110-16-7]	$C_4H_4O_4$	C
145.	Maleinsav-anhidrid [108-31-6]	$C_4H_2O_3$	C
146.	Metil-merkaptán [74-93-1] és merkaptánok	CH_3S	A
147.	Metakrilsav [79-41-4]	$C_4H_6O_2$	C
148.	Metakrilsav-metil-észter	lásd: metil-metakrilát	
149.	Metanol (metil-alkohol) [67-57-1]	CH_3O	B
150.	Metil-acetát [79-20-9]	$C_3H_6O_2$	C
151.	Metil-akrilát [96-33-3]	$C_4H_6O_2$	C
152.	Metil-amin [74-89-5]	CH_3N	C
153.	Metil-benzoát [93-58-3]	$C_8H_8O_2$	C
154.	Metil-bromid [74-83-9] Betiltva	CH_3Br	A
155.	Metil-ciklohexanon [1331-22-2]	$C_7H_{12}O$	C
156.	1,2-Metil-etil-benzol [611-14-3]	C_9H_{12}	C
157.	1,3-Metil-etil-benzol [620-14-4]	C_9H_{12}	C
158.	1,4-Metil-etil-benzol [622-96-8]	C_9H_{12}	C
159.	Metilén-klorid	lásd: diklór-metán	
160.	Metil-etil-ke-ton	lásd: 2-butanon	
161.	Metil-formiát [107-31-3]	$C_2H_4O_2$	C
162.	Metil-glikol	lásd: 2-metoxi-etanol	
163.	Metil-izobutil-ke-ton	lásd: 4-metil-2-pentanon	
164.	Metil-jodid [74-88-4]	CH_3I	B
165.	Metil-klorid	lásd: klór-metán	
166.	Metil-kloroform	lásd: 1,1,1-triklór-etán	
167.	Metil-metakrilát [80-62-6]	$C_5H_8O_2$	C
168.	4-Metil-m-fenilén-diizocianát [584-84-9]	$C_9H_6N_2O_2$	A
169.	4-Metil-2-pentanon [108-10-1]	$C_6H_{12}O$	C
170.	Metil-proxitol (1-metoxi-2 propanol, propilén-glikol-momometil-éter) [107-98-2]	$C_4H_{10}O_2$	C
171.	N-metil-2-pirrolidon [872-50-4]	C_5H_9NO	C
172.	Metil-tercier-butil-éter [1634-04-4]	$C_5H_{12}O$	C

173.	3-Metoxi-butylacetát [4435-53-4] [butoxil; ecetsav-(3-metoxi-butylészter); 3-metoxi-l -butanol-acetát]	$C_7H_{14}O_3$	C
174.	2-Metoxi-etanol [109-86-4]	$C_3H_8O_2$	B
175.	2-Metoxi-etyl-acetát (metil-celloszolv [110-49-6] acetát) (etylén-glikol-monometil-éter-acetát)	$C_5H_{10}O_3$	B
176.	2-Metoxi-1 -metil-acetát [108-65-62] (metoxi-propil-acetát)	$C_6H_{12}O_3$	C
177.	1-Metoxi-propanol	lásd: metil-proxitol	
178.	2-Metoxi-propil-acetát [70657-70-4]	$C_6H_{12}O_3$	B
179.	Naftalin [91-20-3]	$C_{10}H_8$	C
180.	2-Naftil-amin (béta) [91-59-8]	$C_{10}H_8N$	B
181.	Naftol (α) [90-15-3]	$C_{10}H_7OH$	C
182.	Nitro-benzol [98-95-3]	$C_6H_5NO_2$	B
183.	Nitro-fenolok (o-):[88-75-5] (m-):[554-84-7] (p-):[100-02-7]	$C_6H_5NO_3$	C
184.	Nitro-krezol(ok) (4,2-):[119-33-5]	$C_7H_7NO_3$	C
185.	Nitro-toluolok (o-):[88-72-2] (m-):[99-08-1] (p-):[99-99-0]	$C_2H_7NO_2$	B
186.	Olefin-szénhidrogének (az 1,3-butadién és az etylén kivételével)		C
187.	Ólom-tetra-etyl [78-00-2]	$C_8H_{20}Pb$	A
188.	Paraffin-szénhidrogének [64771-72-8] (a metán kivételével)		C
189.	Petróleum [64742-81-0]		C
190.	Pinének [80-56-8]	$C_{10}H_{16}$	B
191.	Piridin [110-86-1]	C_5H_5N	C
192.	2-Propenál [107-02-8]	C_3H_4O	B
193.	Propiconazolt [60207-90-1]	$C_{15}H_{17}C_{12}N_3O_2$	C
194.	n-Propil-alkohol [71-23-8]	C_3H_8O	C
195.	Propil-amin [107-10-8]	C_3H_9N	C
196.	Propilén [115-07-1]	C_2H_5	C
197.	Propilén-glikol-monometil-éter [107-98-2] (1-metoxi-2-propanol) (metil-proxitol)	$C_4H_{10}O_2$	C
198.	1,2-Propilén-oxid [75-56-9]	C_3H_6O	A
199.	Propion-aldehyd [123-38-6]	C_3H_6O	C
200.	Propionsav [79-09-4]	$C_3H_6O_2$	C
201.	Szén-diszulfid [75-15-0]	CS_2	B
202.	Szénkéneg	lásd: szén-diszulfid	
203.	Szén-tetraklorid	lásd: tetraklór-metán	
204.	Sztirol [100-42-5]	C_8H_8	C
205.	Terpentin [8006-64-2]		C
206.	Tetrahydro-furán [109-99-9]	C_4H_8O	C
207.	1,1,2,2-Tetraklór-etylán [79-34-5]	$C_2H_2Cl_4$	B
208.	Tetraklór-etylén [127-18-4] (perklór-etylén)	C_2Cl_4	A
209.	Tetraklór-metán [56-23-5] Betiltva	CCl_4	A
210.	Tetralin [119-64-2] (1,2,3,4-tetrahydro-naftalin)	$C_{10}H_{12}$	C
211.	Texanol (2,2,4-trimetil-1,3-pentán-diol-mono- izobutinát) [25265-77-4]	$C_{12}H_{24}O_3$	C

212.	Tioéterek		A
213.	Tioglikolsav [68-11-1]	$C_2H_4SO_2$	C
214.	o-Toluidin [95-53-4]	C_7H_9N	B
215.	Toluol [108-88-3]	C_7H_8	C
216.	Toluol-2,4-diizocianát	lásd: 4-metil-m-fenilén-diizocianát	
217.	Trietil-amin [121-44-8]	$C_6H_{15}N$	C
218.	1,1,1-Triklór-etán [71-55-6] Betiltva	$C_2H_3Cl_3$	C
219.	1,1,2-Triklór-etán [79-00-5] Betiltva	$C_2H_3Cl_3$	A
220.	Triklór-fenolok (2,4,6-): [88-06-2]	$C_6H_3OC1_3$	B
221.	Triklór-fluor-metán [75-69-4] Betiltva	CCl_3F	C
222.	Triklór-metán [67-66-33]	$CHCl_3$	B
223.	Trimetil-amin [121-44-8]	C_3H_8N	B
224.	Trimetil-benzol(ok) (pl. mezitilén: 1,3,5-trimetil benzol [108-67-8])	C_9H_{12}	C
225.	Undekán [1120-21-4]	$C_{11}H_{24}$	C
226.	Vinil-acetát [108-05-4]	$C_4H_6O_2$	C
227.	Xilenolok (a 2,4-xilenol kivételével) (2,3-):[526-75-0] (2,5):[95-87-4] (2,6-):[576-26-1](3,4-):[95-65-8] (3,5-):[109-68-9]	$C_8H_{10}O$	C
228.	Xilenol (2,4-):[105-67-9]	$C_8H_{10}O$	C
229.	Xilolok [1330-20-7]	C_8H_{10}	C

2.5.1 Egyes rákkeltő légszennyező anyagok

	A	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Légszennyező anyag tömegárama [kg/h]	Kibocsátási határérték (légszennyező anyag koncentráció) [mg/m ³]
2	A osztály		
3	3,4-Benz(a)pirén [50-32-8] Berillium [7440-41-7] és vegyületei Be-ként, belélegezhető formában Kadmium[7440-43-9] és vegyületei Cd-ként, belélegezhető formában, összesen	0,0005 vagy ennél nagyobb	0,1
4	B osztály		
5	Arzén [7440-38-2] és vegyületei As-ként, belélegezhető formában Króm [7440-47-3] vegyületek Cr-ként, belélegezhető formában Ni [7440-02-0] vegyületei Ni-ként, belélegezhető formában, összesen	0,005 vagy ennél nagyobb	1
6	C osztály		
7	Benzol [71-43-2] 1,3-Butadién [106-99-0]	0,01 vagy ennél nagyobb	5

	Triklór-etilén [79-01-6] Vinil-klorid [75-01-4], összesen		
--	---	--	--

2.5.2. A saját osztályra vonatkozó határértéket önmagában is meg kell tartani. Több, különböző osztályba tartozó anyag együttes, egy időben történő kibocsátása esetén a kibocsátási határérték:

2.5.2.1. A és B osztály összesen: 1 mg/m³

2.5.2.2. A és C vagy B és C vagy A és B és C osztály összesen: 5 mg/m³

	A	B	C
1	Légszennyező anyag [CAS szám]	Légszennyező anyag tömegárama [kg/h]	Kibocsátási határérték (légszennyező anyag koncentráció) [rost/m ³]
2	A osztály		
3	<i>Azbeszt</i>	0,0005 vagy ennél nagyobb	1000

7. melléklet a 4/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Eljárás-specifikus technológiai kibocsátási határértékek és egyéb előírások

1.1. A [mg/m³] mértékegységben megadott technológiai kibocsátási határérték pontforrásonként, a [kg légszennyező anyag/t termék] mértékegységben megadott technológiai kibocsátási határérték technológiánként értelmezendő.

1.2. A tömegáram küszöb alá eső (küszöbnél kisebb tömegáram esetén) légszennyező anyag kibocsátása esetén (a kibocsátási koncentráció vizsgálata nélkül) a légszennyező forrás üzemeltetőjének levegőtisztaság-védelmi alapbejelentést kell tennie (LAL). Amennyiben a légszennyező anyag kibocsátása eléri vagy meghaladja a küszöbértéket, a légszennyezés éves mértékét is be kell jelenteni. A légszennyezőanyag koncentrációra meghatározott kibocsátási határértékek, amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik, 273 K hőmérsékletű és 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

1.3. Azoknál a technológiáknál, amelyeknél nincs vonatkoztatási O₂-tartalom megadva, a technológiai kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelése a vonatkoztatási O₂-tartalomra történő átszámítás nélkül, a 6. § figyelembevételével történik. Ezt kell alkalmazni az 5. mellékletben felsorolt, kibocsátott légszennyező anyagok tekintetében is.

1.4. Azoknál a termikus technológiáknál, melyekre nincs eljárás-specifikus határérték előírva, de az üzemszerű működés esetén az oxigén-tartalom több mint 19%, a vonatkozási oxigéntartalmat nem kell figyelembe venni.

1.5. Az egyes eljárás-specifikus technológiáknál megadott vonatkoztatási O₂-tartalmat kell figyelembe venni a technológiából kikerülő valamennyi légszennyező anyag esetében.

2.1.

2.1.1. Üvegyártás

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2	Technológia	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)
3	Üvegolvasztás		
4	– fazékkemence	1100	1200
5	– napikemence	1100	1600
6	– kádkemence	1800	
7	= rekuperatív hővisszanyeréssel		1400
8	= U-égős regeneratív hővisszanyeréssel		2200
9	= keramikus rekuperátoros hővisszanyeréssel		2200

2.1.1.1. A kibocsátási határértékek a kádkemencék esetében 8 tf%, a fazék- és napikemencék esetében 13 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.1.1.2. A kén-oxidokra (SO₂ és SO₃) vonatkozó határértékek csak a 10 kg SO₂/h vagy annál nagyobb tömegáram esetére vonatkoznak.

2.1.2 Speciális világítástechnikai keményüveg gyártás, speciális világítási célú keményüveg gyártás, speciális magashőmérsékletű lámpaüveg gyártás

	A	B
		Kibocsátási határérték [kg/t olvadék]
1	Technológia	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)
2	Üvegolvasztás gáz-O ₂ tüzelés	7

2.2. Üvegszál és boroszilikát üvegyártás

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [kg/t üveg]	
2	Technológia	Szilárd anyag	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)
3	Üvegolvasztás		
4	- kádkemence	1,0	1,0
5	= gáz-O ₂ tüzelés		
6	= oxigén rásegítéssel tüzelés		
7	= elektromos hevítés		

2.3.1. Cementgyártás

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Klinkerégetés	400	800	1500

2.3.2. A technológiából kikerülő valamennyi légszennyező anyag esetében a kibocsátási határértékek 10 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.4.1. Timföld, dolomit, magnezit, kvarcit vagy samott gyártása, vagy égetése

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2	Technológia	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Gázállapotú, szervesetlen fluoridok (HF-ként megadva)

3	Forgó kemence	1800	
4	Egyéb kemence	1500	
5	A kvarcit égetésére szolgáló speciális kemencénél		10

2.4.2. Kromit-tartalmú kőzet égetése esetén a szilárd anyag emisszióban a Cr és vegyületei kibocsátások nem haladhatják meg a 10 mg/m³ értéket.

2.4.3. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású nedves véggázra vonatkoznak.

2.5.1. Mészégetés

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Mészégetés	400	1300	1000

2.5.2. A kibocsátási határértékek 10 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.5.3. A kibocsátási határértékek kemencére vonatkoznak.

2.5.4. A cukoriparban alkalmazott koksztüzelésű aknás mészkemencében való mészgyártás esetén a CO kibocsátás határértékét nem kell figyelembe venni.

2.6.1. Perlitduzzasztás

	A	B
1	Technológia	Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)
		Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)
2	Perlitduzzasztás	1000

2.6.2. A kibocsátási határérték 14 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású nedves véggázra vonatkozik.

2.6.3. A kibocsátási határérték csak a 10 kg SO₂/h vagy annál nagyobb tömegáram esetére vonatkozik.

2.7.1. Kupolókemencék

	A	B	C
1	Kupolókemencék teljesítménye	Kibocsátási határérték	
2		Szilárd anyag	Szén-monoxid
3	8 t/h névleges kapacitásig	250 [mg/m ³]	1100 [mg/m ³]
4	8 t/h vagy ennél nagyobb névleges kapacitás esetében	150 [mg/m ³]	1000 [mg/m ³]

2.7.2. A technológiából kikerülő valamennyi légszennyező anyag esetében a kibocsátási határértékek 8 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.7.3. A névleges kapacitás a csapolt nyersvasra vonatkozik.

2.8.1. Helyhez kötött benzin- és dízelüzemű belső égésű motorok

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Motor típus	Szilárd anyag	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Benzinmotorok			
4	– kétütemű		800	650
5	– négyütemű			650
6	Dízelmotorok			
7	– 5 MW _{th} -ot meghaladó teljesítmény esetében	130	2000	650
8	– 3 MW _{th} -5 MW _{th} teljesítmény esetében	130	2000	650
9	– 3 MW _{th} teljesítmény alatt	130	4000	650

2.8.2. Az előírások a helyhez kötött berendezések belső égésű motorjaira vonatkoznak, amelyek tüzelőanyag felhasználása 50 kg/h vagy ennél nagyobb. Az előírások vonatkoznak a motorok féktermi próbajáratására is.

2.8.3. Az előírások nem vonatkoznak azokra a szükségáramforrást hajtó, helyhez kötött motorokra, amelyek 50 h/év-nél rövidebb ideig üzemelnek. Ezekre a berendezésekre kibocsátási határértéket nem kell kiadni, az alapbejelentés elkészítése azonban kötelező.

2.8.4. Üzemanyag-minőségi követelmény: a gázolaj kéntartalma 0,05 m/m%-nál nem lehet nagyobb.

2.8.5. A megadott határértékek a motor névleges teljesítményén mérve érvényesek.

2.8.6. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak. Az 1996 előtt gyártott közúti járműmotorok fékpadi járatása esetén a kibocsátási határértékek 17 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.8.7. Az 5 MW_{th}-ot meghaladó teljesítményű, új dízelmotorok esetében a nitrogén-oxidokra vonatkozó határérték 500 mg/m³, amelyet nem kell alkalmazni az évi 500 óránál kevesebbet üzemelő motorokra.

2.8.8. A 3 MW_{th} alatti teljesítményű, csak kutatófűrészeknél alkalmazott dízelmotorok esetében a nitrogén-oxidokra vonatkozó kibocsátási határérték 4300 mg/m³.

2.9. Gépek, berendezések, alkatrészek, termékek üzemi festése:

Szilárd anyag (festék és lakk részecskék) kibocsátási határértéke: 3 mg/m³

2.10. Szének brikettálása

2.10.1. A szilárd anyag kibocsátási határértéke központi elszívó berendezés esetén 75 mg/m³

2.10.2. A szilárd anyag kibocsátási határértéke helyi elszívó berendezés esetén 100 mg/m³

2.11. Kocszgyártás

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték		
2	Technológia	Szilárd anyag [g/t kocsz]	Kénvegyületek S-ben kifejezve [mg/m ³]	Szén-monoxid [g/t kocsz]
3	Teljes gyártási folyamat	200		1800
4	Kocszkitolás	20	1000	
5	Kocszhűtés	60		
6	Kocszoló-aláfűtés		800	
7	Petrolkocsz tüzelés esetében az 5. melléklet 1. pont B osztályában felsorolt anyagok kibocsátási határértéke			5 mg/m ³

2.12.1. Agyag alapú kerámiagyártmányok égetése, szárítása (tégla- és cserépgyártás, valamint a burkolólapok gyártása kivételével)

	A	B	C	D	E
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)			
2		Szilárd anyag	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén- oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Porcelán gyártása esetén	50	500	500	500
4	– eosin színegetés esetén	50	500	500	3000
5	0,12%-nál kisebb kéntartalmú betétanyagok esetében	50	500	500	500
	0,12%-nál nagyobb kéntartalmú betétanyagok esetében	50	1500	500	500

2.12.2. A kibocsátási határértékek 18 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.13.1. Aszfaltkeverés, aszfaltgyártás, szemcsés szerkezetű anyagok szárítása forgódobban

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2		Szilárd anyag	Szén-monoxid
3	Olaj- és gáztüzelés esetén	20	500
4	Szilárd tüzelőanyag esetén	20	1000

2.13.2. A technológiából kikerülő valamennyi légszennyező anyag esetében a kibocsátási határértékek 17 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak, a berendezés névleges teljesítményén mérve.

2.13.3. Tüzelőanyagként gáz vagy 1 m/m% kéntartalom alatti olajok és szenek használhatók.

2.14. Alumíniumfinomítás, alumíniumolvasztás

	A	B	C	D	E
1		Kibocsátási határérték			
2		Szilárd anyag [mg/m ³]	Klór [mg/m ³]	Fluor- vegyületek (HF-ként megadva) [kg F/t Al]	Összes szerves anyag C-ként [mg/m ³]
3	A légszennyező anyag 0,5 kg/h vagy annál nagyobb	20	3	1,5 (napi	50
4	tömegárama esetén		a finomítók (klórozó berendezések) véggázaiban	átlagban)	

2.15. Fémolvasztó berendezések, beleértve a színesfémek és ötvözeteik – kivéve az alumíniumot – finomítására szolgáló berendezéseket

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Szilárd anyag	Réz és rézvegyü- letek rézként megadva	Összes szerves anyag C-ként
3	A légszennyező anyag 0,2 kg/h vagy annál nagyobb tömegáram esetén			
4	– olvasztó- és finomítóberendezéseknél	20		50
5	– ólomolvasztó- és finomítóberendezéseknél	10		50
6	A katódrez aknás kemencékben való beolvasztásakor		10	50

2.16. Ferroötvözetek elektrotermikus vagy fémtermikus eljárásokkal történő előállítása

2.16.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték 20 mg/m³

2.17. Tüzi ónozás, horganyzás

2.17.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték 10 mg/m³2.17.2. Klórvegyületek kibocsátási határértéke a pácolásnál (HCl-ben kifejezve) 20 mg/m³

2.18. Felületkezelés salétromsavval

2.18.1. Nitrogén-oxidok kibocsátási határértéke (NO₂-ben kifejezve) 1500 mg/m³

2.19. Ólomakkumulátorok gyártása (formatálás)

2.19.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték 5 g/h tömegáram felett: 0,5 mg/m³2.19.2. Kénsavgőzök kibocsátási határértéke összegyűjtés és leválasztás után 1,0 mg/m³

2.20.1. Ásványi anyagok (különösen bazalt, diabáz, salak) olvasztása

	A	B	C	D	E	F
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)				
2	Technológia	Szilárd anyag	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid	Összes szerves anyag C-ként
3	Olvasztás rekuperatív hővisszanyerésű kádiban					
4	olajtüzelés esetén		500	1200		
5	gáztüzelés esetén			1400		
6	Olvasztás aknakemencékben					
7	koksztüzelés esetén	250	1800		1100	
8	olajtüzelés esetén		600	1800		
9	gáztüzelés esetén			2200		
10	Préselés					40

2.20.2. Rekuperatív hővisszanyerésű kádaknál a kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak. Aknakemencéknél a kibocsátási határértékek 8 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.21.1. Nemvas fémek gyártása

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2	Technológia	Szilárd anyag	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)
3	Teljes gyártási folyamat	20	
4	Ólomkohók esetében	10	
5	5 kg SO ₂ /h tömegáram felett		800

2.21.2. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.21.3. A felhasznált szilárd vagy folyékony tüzelőanyag kéntartalma 1 m/m%-nál nem lehet nagyobb, és szilárd tüzelőanyag esetében a kéntartalom 29,3 MJ/kg fűtőértékre vonatkozik.

2.21.4. A véggázok tisztítására porleválasztót kell alkalmazni.

2.22.1. Acél vagy öntöttvas olvasztása

	A	B	C
1	Technológia	Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2		Szilárd anyag	Szén-monoxid
3	Olvasztás		
4	elektromos ívkemencében	20	1000
5	indukciós kemencében	20	-

2.22.2. Az olvasztó ívkemencéknél a szén-monoxid tartalmú gázokat lehetőség szerint el kell égetni vagy azokat hasznosítani kell.

2.23. Salétromsav gyártása

2.23.1. Nitrogén-oxidok (NO₂-ben megadva) kibocsátási határértéke 350 mg/m³

2.23.2. Szén-monoxid kibocsátási határérték 12 kg/t termék

2.23.3. A kibocsátási határértékek 4 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.24. SO₂, SO₃, H₂SO₃, H₂SO₄ gyártás

	A	B
1	Kén-oxidok (SO ₂ , SO ₃) SO ₂ -ben megadva, meglévő egyszeres kontakt	
2	kénsavgyártás esetén (97,5%-os konverzióval)	17,5 kg SO ₂ /t H ₂ SO ₄

2.25. Alumínium elektrolízis

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték		
2	Technológia	Szilárd anyag	Szén-monoxid	Fluorid (HF-ben kifejezve)
3	Elektrolizáló kád	30 mg/m ³		
4	Csarnok elszívás esetén	5,0 kg/t Al	1500 mg/m ³	1,5 kg F/t Al

2.26. Klórgyártás

2.26.1. Klór kibocsátási határérték 1 mg/m³2.26.2. Cseppfolyósításnál 6 mg/m³

2.27. Klóralkáli-elektrolízis

2.27.1. Amalgámos technológiánál a kibocsátási határérték (éves középértékben) 1,5 g Hg gőz/t Cl₂

2.28.1. Kéngyártás

	A	B
1		S emissziófok
2	Claus eljárásra	
3	kapacitás <20 t/nap kén	3%
4	kapacitás 20-50 t/nap kén	2%
5	kapacitás >50 t/nap kén	0,5%

2.28.2. S emissziófok: a füstgázzal emittált S és S-tartalmú légszennyező anyagok mennyisége a tüzelőanyaggal és a betétanyaggal bevitt összes kénhez viszonyítva. A véggázokat utóégetőbe kell vezetni.

2.28.3. H₂S kibocsátási határérték (utóégető után) 10 mg/m³2.28.4. A kibocsátási határérték 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.29. 1,2-diklór-etán és vinil-klorid gyártás

2.29.1. 1,2-diklór-etán kibocsátási határérték 5 mg/m³2.29.2. Vinil-klorid kibocsátási határérték 5 mg/m³2.29.3. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.29.4. A véggázokat utóégetőbe kell vezetni.

2.30. Akrilnitril-előállítás

2.30.1. Akrilnitril kibocsátási határérték 0,2 mg/m³

2.30.2. A kibocsátási határérték 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.30.3. A véggázokat utóégetőbe kell vezetni.

2.31. Növényvédőszer-gyártás

2.31.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték olyan hatóanyagok jelenlétében, amelyek nehezen lebonthatóak, de könnyen felhalmozódnak és toxikusak (pl. azinphosetyl, karbofurán, dinitro-o-krezol, paration-metil stb.) 25 g/h vagy nagyobb szilárd anyag tömegáram esetén, összesen 5 mg/m³

2.31.2. A kibocsátási határérték 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.32. Nitrogén alapú műtrágyák gyártása

	A	B	C
1	Technológia	Kibocsátási határérték [kg/t termék]	
2		Szilárd anyag	Ammónia
3	Ammónium-nitrát alapú műtrágyák gyártása	3,0	3,0
4	Dolomitórlés	0,5	
5	Karbamidgyártás	2,0	2,5

2.33.1. Polivinil-klorid gyártás

	A	B
1	Technológia	Kibocsátási határérték [mg vinil-klorid/kg PVC]
2	PVC tömb polimerizáció	10
3	Szuszpenziós homopolimerizáció	100
4	Szuszpenziós kopolimerizáció	400
5	Mikroszuszpenziós és emulziós PVC gyártás	1500

2.33.2. A vinil-klorid kibocsátás csökkentése érdekében a véggázt – lehetőség szerint – égéslevegőként égetőbe kell vezetni.

2.34. Poliakrilnitril műanyaggyártás

2.34.1. Akril-nitril kibocsátási határérték

2.34.1.1. a technológiai véggázok égetőberendezésbe történő bevezetése esetén 0,2 mg/m³

2.34.1.2. a technológiai véggázok gázmosóba történő bevezetése esetén 5 mg/m³

2.34.2. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.35. Akrilnitril szál készítése

2.35.1. Akril-nitril kibocsátási határérték

2.35.1.1. szárító után 20 mg/m³

2.35.1.2. adszorpció leválasztó után 10 mg/m³

2.35.2. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.36. Viszkózák előállítás és megmunkálása

2.36.1. H₂S kibocsátási határérték (napi átlagban) 5 mg/m³

2.36.2. CS₂ kibocsátási határérték (napi átlagban) 100 mg/m³

2.36.3. A kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.36.4. Terem és helyi elszívás esetén összes kibocsátásra vonatkozóan

	A	B
1	H ₂ S kibocsátási határérték (napi átlagban)	50 mg/m ³
2	CS ₂ kibocsátási határérték (napi átlagban)	
3	– műbél, szivacs gyártásnál	400 mg/m ³
4	– technikai ragasztó gyártásnál	600 mg/m ³
5	– textil ragasztó gyártásnál	150 mg/m ³

2.37.1. Farostlemez és faforgácslap gyártás

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Szilárd anyag	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Csiszológépek	10		
4	Szárítás	50	400	150

2.37.2. Préselésnél az 6. melléklet 2.4. pontban meghatározott formaldehid kibocsátási határértéke $0,06 \text{ kg/m}^3$ préselt lemez.

2.37.3. Préselésnél a kibocsátási határértékek 273 K hőmérsékletű, $101,3 \text{ kPa}$ nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

3.37.4. A szárítóberendezésben alkalmazott szilárd vagy folyékony tüzelőanyag kéntartalma 1 m/m\% -nál nem lehet nagyobb, és szilárd tüzelőanyag esetében a kéntartalom $29,3 \text{ MJ/kg}$ fűtőértékre vonatkozik.

2.38. Cukorgyártás

2.38.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték cukorrépaszelet szárítónál 75 mg/m^3

2.38.2. A szárítóberendezésben alkalmazott szilárd vagy folyékony tüzelőanyag kéntartalma 1 m/m\% -nál nem lehet nagyobb, és szilárd tüzelőanyag esetében a kéntartalom $29,3 \text{ MJ/kg}$ fűtőértékre vonatkozik.

2.38.3. Szárítóberendezéseknél a belépő szárító levegő hőmérséklete nem haladhatja meg a 900 °C -ot, illetve más, ezzel egyenértékű bűzcsökkentő megoldást kell alkalmazni.

2.38.4. A kibocsátási határérték 5 tf\% O_2 -tartalmú, 273 K hőmérsékletű, $101,3 \text{ kPa}$ nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.39. Zöldtakarmány és terményszárítók, valamint tisztítóberendezéseik

2.39.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték 150 mg/m^3

2.39.2. A felhasznált szilárd vagy folyékony tüzelőanyag kéntartalma 1 m/m\% -nál nem lehet nagyobb, és szilárd tüzelőanyag esetében a kéntartalom $29,3 \text{ MJ/kg}$ fűtőértékre vonatkozik.

2.39.3. A kibocsátási határérték a zöldtakarmány és terményszárítók pontforrásain kibocsátott 17 tf\% O_2 -tartalmú, 273 K hőmérsékletű, $101,3 \text{ kPa}$ nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.40. Kávé, pótkávé termékek, kakaó és terménypörkölés

2.40.1. Összes szerves anyag kibocsátási határértéke, C-ként megadva 100 mg/m^3

2.40.2. A bűzanyagok kibocsátásának csökkentése érdekében a technológiai folyamatot és a tárolást zárt térben kell végezni. A pörkölő berendezés véggázait össze kell gyűjteni, és tisztító berendezésbe kell vezetni.

2.40.3. Amennyiben a véggázokat utóégetőbe vezetik, az engedélyben rögzíteni kell a legkedvezőtlenebb üzemi állapotban megengedett kibocsátási értékeket és a szükséges minimális tartózkodási időt.

2.40.4. A kibocsátási határérték 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.41.1. Olefineket (etilén, propilén) előállító pirolizáló kemencék

	A	B	C
1	Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	1000	1000	1500

2.41.2. A kibocsátási határértékek 8 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.42.1. Kőolajipari csőkemencék

	A	B	C	D	E
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)			
2	Technológia	Szilárd anyag	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Folyékony tüzelőanyag alkalmazása esetén	50	1700	450	175
4	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag alkalmazása esetén				
5	– földgáz tüzelés	5	35	300	100
6	– finomítói fűtőgáz tüzelés	5	200	300	100

2.42.2. Folyékony fűtőanyag esetében az 5. melléklet 1. pont B osztályában felsorolt anyagok kibocsátási határértéke 5 mg/m³.

2.42.3. A vegyes tüzelésű csőkemencék esetén a technológiai kibocsátási határértéket a felhasznált tüzelőanyagokkal bevitt hőteljesítmények arányában kell figyelembe venni.

2.42.4. A kibocsátási határértékek 3 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.43.1. Gázturbina és generátor-tesztelés

	A	B	C	D	E
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)			
2	Pe [teljesítmény]	Szilárd anyag	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	≤50 MW _{th} bemenő hőteljesítményű turbinák és generátorok esetében	4	25	800	500

4	50 MW _{th} <P _e <150 MW _{th} bemenő hőteljesítményű turbinák és generátorok esetében	4	40	1000	100
---	--	---	----	------	-----

2.43.2. Ezen kibocsátási határértékek olyan gázturbinákra és generátorokra vonatkoznak, amelyek tesztelése minőség-ellenőrzés céljából történik az alábbi körülmények szerint:

2.43.2.1. a tesztelési idő nem haladja meg a 75 h/hónap értéket;

2.43.2.2. a tesztelésnél földgáz és gázolaj (dízololaj) a felhasznált energiahordozó;

2.43.2.3. a felhasznált dízelolaj (folyékony tüzelőanyag) összes kéntartalma nem haladja meg a 0,1 m/m%-ot.

2.43.3. A kibocsátási határértékek 15 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.43.4. A kibocsátási határértékek nem vonatkoznak a légi járművek hajtómű próbájára.

2.44.1. Ipari koromgyártás

	A	B	C
1	Szilárd	Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2		Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)
3	30	1200	750

2.44.2. A kibocsátási határértékek 8 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.44.3. A felhasznált alapanyagok (olajok) kéntartalma az 1,0 m/m%-ot nem haladhatja meg.

2.44.4. A technológia csak utóégetővel és hőhasznosítással üzemeltethető.

2.44.5. A kibocsátási határértékek csak a kemence- és lángkorom (Furnace Black és Lamp Black) technológiára alkalmazhatók, a gázkorom (Gas Black) gyártási technológiára nem.

2.45.1. Téglá- és cserépgyártás

	A	B
1	Tégla- és cserépegés, szárítás	Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)
2	Szilárd anyag (nem toxikus)	50
3	Kén-oxidok (SO ₂ -ben megadva)	500
4	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	500
5	Szén-monoxid	1500

6	Klór és vegyületei (cián-klorid kivételével)	100
7	Fluor	10
8	Benzol	5
9	Szerves anyagok, az 5. melléklet 3. pontja szerinti	
10	A osztályba tartozó anyagok	20
11	B osztályba tartozó anyagok	100
12	C osztályba tartozó anyagok	150

2.45.2. A kibocsátási határértékek 17 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.45.3. A kibocsátási határértékek a közvetlen füstgáz szárításra is vonatkoznak.

2.45.4. A 2.45.1. pont alatti táblázat 5–11 sorában szereplő légszennyező anyagokat öt évente kell mérni.

2.46. Vasérczsugorítás

2.46.1. Szilárd anyag kibocsátási határérték 1 kg/t zsugorítmány

2.46.2. Szén-monoxid kibocsátási határérték 25 kg/t zsugorítmány

2.46.3. Nitrogén-oxidok (NO₂-ben megadva) kibocsátási határértéke 400 mg/m³

2.46.4 A nitrogén-oxidokra vonatkozó kibocsátási határértéket a fémérc kalcináló vagy szinterező berendezések, nyersvas vagy acélgyártás berendezései (elsődleges vagy másodlagos beolvasztás) – beleértve a 2,5 t/h kapacitást meghaladó folyamatos öntést, a vas(II)-fémek megmunkálásának berendezéseit (20 t/h nyersacélnál nagyobb kapacitású meleghengermű) – esetében kell alkalmazni.

2.47. Nyersvasgyártás

2.47.1. Léghevítők szén-monoxid kibocsátási határértéke 3,0 kg/t nyersvas

2.47.2. Vasöntési technológia szén-monoxid kibocsátási határértéke 12 kg/t termék

2.47.3. Szilárd anyag kibocsátási határértéke 0,5 kg/t termék

2.48.1. Acélgyártás

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték	
2	Technológia	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva) [mg/m ³]	Szén-monoxid [kg/t nyersacél]

3	Konverterek		7,5
4	Meleghengertől a tolókemencék (kokszolói kamragázfűtés esetén)	1500	

2.48.2. A konvertereknél a szén-monoxid tartalmú gázokat el kell égetni.

2.49.1. Kerámia burkolólap gyártás

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2	Technológia	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Szárítás	500	1000
4	Égetés	500	500

2.49.2. A technológiából kikerülő valamennyi légszennyező anyag esetében a kibocsátási határértékek 18 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.50. Foszfátgyártás és szerves anyagok foszfogéneztése

2.50.1. Szén-monoxid kibocsátási határérték 10 kg/t termék

2.51. Szerszám és készülék tisztítás forró-homok fluidágyban

2.51.1. Összes szerves anyag kibocsátási határértéke, C-ként megadva 20 mg/m³

2.52.2. A kibocsátási határérték 11 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkozik.

2.52.1. Hegesztés, plazmavágás

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Szilárd anyag	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Fémek láng- és ívhegesztése, plazmavágás	150	500	500

2.52.2. A határértékeket fémek hegesztéssel történő megmunkálása, plazmavágása során kell alkalmazni, amennyiben azok elszívórendszere pontforráshoz kapcsolódik.

2.53.1. Gépjárművek javításánál a motorok járatása (üzemeltetés, tesztelés)

	A	B	C
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)	
2	Technológia	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Gépjárművek javításánál a motorok járatása		
4	Benzin üzemű motorok esetében	500	1000
5	Dízel üzemű motorok esetében	1000	1000

2.53.2. A határértékeket belsőégésű gépjármű motorok javítása során kell alkalmazni, amennyiben azok kipufogórendszere pontforráshoz kapcsolódik.

2.54.1. Húsfüstölés

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Szilárd anyag	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid
3	Húsfüstölés	50	500	2000

2.54.2. A kibocsátási határértékek csak 5 kg/h vagy annál nagyobb légszennyező anyag tömegáramok esetére vonatkoznak.

2.55.1. Helyhez kötött biogáz- és depóniagáz-üzemű gázmotorok

	A	B	C	D
1		Kibocsátási határérték [mg/m ³] (légszennyező anyag koncentráció)		
2	Technológia	Nitrogén-oxidok (NO ₂ -ben megadva)	Szén-monoxid	Összes szerves anyag C-ként (metán kivételével)
3	Helyhez kötött biogáz- és depóniagáz-üzemű gázmotorok	600	700	150

2.55.2. Az előírások a 140 kW_{th} vagy annál nagyobb bemenő hőteljesítményű, helyhez kötött, biogáz- és depóniagáz-üzemű, négyütemű, elektromos gyújtással ellátott, Otto rendszerű gázmotorokra vonatkoznak.

2.55.3. A technológiából kikerülő valamennyi légszennyező anyag esetében a kibocsátási határértékek 5 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkoznak.

2.56. Biomassza tüzeléssel működő tüzelőberendezések

2.56.1. Szén-monoxid kibocsátási határérték 1000 mg/m³

2.56.2. A kibocsátási határérték 11 tf% O₂-tartalmú, 273 K hőmérsékletű, 101,3 kPa nyomású száraz véggázra vonatkozik.

A vidékfejlesztési miniszter 5/2011. (I. 14.) VM rendelete egyes miniszteri rendeletek levegővédelemmel összefüggő módosításáról

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (8) bekezdés j), k) és m) pontjaiban, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) és k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a következőket rendelem el:

- 1. §** A motorbenzinek tárolásakor, töltésekor, szállításakor és áttöltésekor keletkező szénhidrogén-emisszió korlátozásáról szóló 9/1995. (VIII. 31.) KTM rendelet 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„13. § Ez a rendelet – a levegő védelméről szóló, a levegőterheltségi határértékekről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló, valamint a levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló jogszabályokkal együtt – összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az Európai Parlament és a Tanács az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és a tárolótelepekről töltőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről szóló 94/63/EK irányelvvel.”
- 2. §** (1) Az egyes tevékenységek és berendezések illékony szerves vegyület kibocsátásának korlátozásáról szóló 10/2001. (VI. 19.) KöM rendelet (a továbbiakban: KöM rendelet) 1. § (3) bekezdésében „a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet” szövegrész helyébe „a levegő védelméről szóló jogszabály (a továbbiakban: Lvr.)” szöveg, 1. § (4) bekezdésében „a légszennyezettségi határértékekről, a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló külön jogszabály” szövegrész helyébe „a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály” szöveg, 4. § (1) bekezdés c) pontjában a „légszennyezettségi” szövegrész helyébe a „levegőterheltségi szintje” szöveg, 10. § (6) bekezdésében a „légszennyezettségi határértékek” szövegrész helyébe a „levegőterheltségi szint határértékeinek” szöveg, 10. § (7) bekezdésében „a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendelettel” szövegrész helyébe „az Lvr.-rel” szöveg lép.
(2) A KöM rendelet a következő 2/A. §-sal egészül ki:
„2/A § E rendeletben az Lvr. értelmező rendelkezései alkalmazandóak.”
(3) A KöM rendelet 2.2. számú melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 3. §** (1) A légszennyezettségi agglomerációk és zónák kijelöléséről szóló 4/2002. (X. 7.) KvVM rendelet (a továbbiakban: 4/2002. KvVM rendelet) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. § E rendelet alkalmazásában zónacsoport vagy zónatípus (a továbbiakban együtt: zónacsoport) a légszennyezettség alapján kijelölt olyan területegységet jelent, amelyen belül a környezetvédelmi hatóság által meghatározott helyen, a szennyező anyag koncentrációja tartósan vagy időszakosan a levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 4/2011. (I. 14.) VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) 5. mellékletében meghatározott tartományok valamelyikébe esik.”
(2) A 4/2002. (X. 7.) KvVM rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében az „a rendelet 4. számú mellékletében” szövegrész helyébe „a VM rendelet 5. mellékletében” szöveg lép.
- 4. §** Az 50 MWth és annál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyező anyagainak kibocsátási határértékeiről szóló 10/2003. (VII. 11.) KvVM rendelet 2. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) E rendeletben a levegő védelméről szóló jogszabály értelmező rendelkezései alkalmazandóak.”
- 5. §** A Nemzeti Vidékfejlesztési Terv kihirdetéséről, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggésben a kedvezőtlen adottságú területek és az azokhoz tartozó települések megállapításáról szóló 137/2004. (IX. 18.) FVM rendelet 1. mellékletében a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv 3. számú melléklet Nemzeti jogszabályok 6. sorában „A levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet” szövegrész helyébe „A levegő védelméről szóló jogszabály” szöveg lép.

- 6. §** Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a növénytermesztés létesítményeinek korszerűsítéséhez nyújtott támogatás igénybevételeinek részletes feltételeiről szóló 35/2008. (III. 27.) FVM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában „a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendeletben” szövegrész helyébe „a levegő védelméről szóló jogszabály” szöveg lép.
- 7. §** A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásáról szóló 19/2009. (XII. 22.) KvVM rendelet 1. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi hatósági ellenőrzés során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94. § (2) bekezdése b) pontja alkalmazásának a következő esetekben van helye:]
„c) a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Lvr.) 34. § (1) bekezdése alapján az Lvr. 9. mellékletének 5–15., 18–22., 25. és 26. pontjában meghatározott fordulatok szerint;”
- 8. §** (1) Hatályát veszti a KöM rendelet 9. §-a és 6. melléklete.
(2) Hatályát veszti az 50 MW_{th} és annál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyező anyagainak kibocsátási határértékeiről szóló 10/2003. (VII. 11.) KvVM rendelet 12. §-a.
- 9. §** Ez a rendelet 2011. január 15-én lép hatályba.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

1. melléklet az 5/2011. (I. 14.) VM rendelethez

1. A KöM rendelet 2.2. számú melléklete helyébe a következő melléklet lép:

„Járművek festését végző üzemek”

- 1.1. A teljes VOC kibocsátás határértéke a festett termék teljes felületére vonatkoztatott illékony szerves vegyületek kibocsátott összes tömegében [g/m²], valamint a festett járműkarosszéria darabszámára vonatkoztatott VOC kibocsátás összes tömegében [kg/karosszéria] van kifejezve.
- 1.2. Járműfestés oldószer felhasználási és termelési küszöbértékei és a teljes VOC kibocsátás határértékei

	A	B	C
1	Tevékenység és besorolási küszöbérték (oldószer-felhasználás, tonna/év)	Termelési küszöbérték (a festett termék éves darabszámára vonatkozó)	Teljes VOC kibocsátás határértéke
2	Új személygépjárművek festése (>15)	>5000	45 g/m ² vagy 1,3 kg/karosszéria +33 g/m ²
3		≤5000 önhordó karosszéria vagy >3500 alvázra épített	90 g/m ² vagy 1,5 kg/karosszéria +70 g/m ²
4	Új autókabinok, teherautó vezetőfülkék festése (>15)	≤5000 >5000	65 g/m ² 55 g/m ²
5	Új haszongépjárművek festése (>15)	≤2500 >2500	90 g/m ² 70 g/m ²
6	Új autóbuszok festése (>15)	≤2000 >2000	210 g/m ² 150 g/m ²

- 1.3. A környezetvédelmi hatóság dönt a g/m² vagy kg/karosszéria határérték alkalmazásáról, amelynek során figyelembe kell venni, hogy a környezetet és az emberi egészséget a lehető legkisebb káros hatás érje.
- 1.4. Az oldószer-felhasználási küszöbértékeknél kisebb kapacitású járműfestő berendezéseknek, létesítményeknek a 2.1. számú melléklet járműfestésre vonatkozó követelményeit kell kielégíteni.
- 1.5. Az 1.2. pontban meghatározott termékfelület meghatározásánál figyelembe kell venni az elektroforetikus eljárással festett teljes felületet és minden egyéb alkatrész felületét, amelyet a festési folyamat egymást követő fázisaiban

ugyanazzal a festékekkel festenek be, mint a teljes felületet. Ha a festék felhordása több fázisban történik, a VOC kibocsátás számításánál valamennyi fázisban felhordott festék VOC tartalmát figyelembe kell venni, ugyanakkor a festett felületet csak egyszer szabad számításba venni.

- 1.6. Az elektroforézissel festett felület nagyságát az alábbi képlet alkalmazásával kell kiszámolni (ez a módszer lemezből készült más festett alkatrészekhez is alkalmazható):

$$\frac{2 \times \text{a járműkarosszéria teljes súlya}}{\text{fémlemez átlagos vastagsága} \times \text{fémlemez fajsúlya}}$$

- 1.7. Számítógépes tervezési vagy egyéb ezzel egyenértékű módszert lehet alkalmazni a többi felhasznált részegység vagy alkatrész felületének, vagy a berendezésben festett termék teljes felületének a kiszámítására.
- 1.8. A teljes VOC kibocsátási határértékek az összes bevonatfelviteli műveletre vonatkoznak, amelyet ugyanabban a berendezésben végeznek elektroforetikus vagy bármely más festési eljárással egészen a végső fényezett réteg és a felső polírozott festékréteg elkészítéséig. A teljes VOC kibocsátási határértékek arra az oldószermentenyiségre is vonatkoznak, amelyet a folyamatban használt berendezések (beleértve a szórófülkéket és egyéb helyhez kötött berendezéseket) tisztítására használnak.”
-

A vidékfejlesztési miniszter 6/2011. (I. 14.) VM rendelete a levegőterheltségi szint és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (8) bekezdés i), j) és m) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az 1–24. és 26. § tekintetében az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § d) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzeti erőforrás miniszterrel egyetértésben –, a 25. § tekintetében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (13) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § c) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben –, a következőket rendelem el:

1. Hatály

1. § A rendelet hatálya
- a levegőterheltségi szint, a helyhez kötött légszennyező pontforrás, a diffúz forrás vizsgálatára, ellenőrzésére, értékelésére és
 - a levegőterhelés és levegőterheltségi szint mérését végző, valamint a helyhez kötött légszennyező pontforrást és a diffúz forrást üzemeltető természetes és jogi személyekre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre (a továbbiakban: üzemeltető) terjed ki.

2. Értelmező rendelkezések

2. § (1) E rendelet alkalmazásában
- ellenőrző kalibrálás*: az elemző készülékek teljes méréstartományában (a jelzési tartományban) legalább három ponton a pontosság vizsgálata;
 - helyhez kötött mérés*: meghatározott helyszíneken, folyamatosan vagy véletlenszerű mintavétellel végzett levegőterheltségi szint mérés a levegőterheltségi szinteknek a vonatkozó adatminőségi célkitűzéseknek megfelelően történő meghatározása céljából;
 - indikatív mérés*: olyan mérés, amely a helyhez kötött méréshez képest kevésbé szigorú adatminőségi célkitűzésnek felel meg;
 - ózon előanyagok (prekursorok)*: olyan anyagok, amelyek hozzájárulnak a talajközeli ózon kialakulásához;
 - összes gáznemű higany*: az elemi higany-gőz és a magas gőznyomású vízoldható higanyvegyület;
 - pol ciklikus aromás szénhidrogén*: szénből és hidrogénből álló, legalább két aromás gyűrűt tartalmazó vegyület;
 - teljes ülepedés*: a légszennyező anyagnak a légkörből a felszínre kerülő teljes tömege egységnyi területen, adott idő alatt.
- (2) E rendeletben a levegő védelméről szóló jogszabály (a továbbiakban: Lvr.) értelmező rendelkezései alkalmazandóak.

3. A levegőterheltségi szint mérése

3. § (1) A levegőterheltségi szint mérését a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével a kijelölt mérőponton állandó helyre telepített mérőrendszerrel vagy időszakosan, ismételt, illetve eseti méréssel kell végezni folyamatos vagy szakaszos mintavételi és mérési módszerek alkalmazásával. A mérőpontokat az 1., 2., 3. és 4. mellékletnek megfelelő helymegválasztással és sűrűséggel kell a környezetvédelmi hatóságnak kijelölni.
- (2) A kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, PM₁₀ és PM_{2,5}, ólom, benzol és szén-monoxid mérésére kijelölt mérőpontok elhelyezésére vonatkozó követelményeket a 2. melléklet, a levegő ózontartalmát vizsgáló mérőpontok helykijelölésének szempontjait a 4. melléklet tartalmazza. A mérőpontok kijelölését rendszeresen, legalább 5 évenként felül kell vizsgálni, a kijelölést és a felülvizsgálatot a 2. melléklet szerint dokumentálni kell. A levegő arzén,

kadmium, nikkkel, benz(a)pirén koncentrációjának és az ülepedésnek a mérésére szolgáló mintavételi pontok elhelyezésének követelményeit az 5. melléklet határozza meg.

- (3) A kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, PM_{10} , és $PM_{2,5}$, ólom, benzol és szén-monoxid mérésére, továbbá a $PM_{2,5}$ -re vonatkozó átlagexpozíció-mutató alapjául szolgáló kijelölt mérőpontok minimális számát az 1. melléklet, a levegő ózontartalmát vizsgáló mérőpontok minimális számát a 3. melléklet határozza meg. A levegő arzén, kadmium, nikkkel, benz(a)pirén koncentrációjának és az ülepedésnek a mérésére szolgáló mintavételi pontok minimális számát az 5. melléklet határozza meg.
- (4) A benz(a)pirén méréssel történő vizsgálatával egyidejűleg kijelölt mérőpontokon más policiklusos aromás szénhidrogéneket is vizsgálni kell. A vizsgálatot legalább a benz(a)antracén, benz(b)flourantén, benz(j)fluorantén, benz(k)fluorantén, indenol(1,2,3-cd)pirén és dibenz(a,h)antracén összetevőkre is ki kell terjeszteni.
- (5) Az ózon előanyagokat (prekursorokat) legalább egy helyen mérni kell. A méréssel, ellenőrzéssel kapcsolatos előírásokat a 6. melléklet tartalmazza.
- (6) A levegőterheltségi szint mérése során
 - a) a 7. mellékletben meghatározott referencia-módszert vagy azzal egyenértékű módszert, a mellékletben nem szabályozott légszennyező anyagokra a nemzeti szabványban rögzített mérési módszert kell alkalmazni;
 - b) az a) pontban meghatározott módszerekkel egyenértékű módszer is alkalmazható a 7. melléklet 2. pontjában foglalt követelmények teljesülése esetén.

- 4. §**
- (1) Azokban a zónákban és agglomerációkban, ahol a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, PM_{10} , és $PM_{2,5}$, ólom, benzol, szén-monoxid és felszín közeli ózon mérésére kijelölt helyhez kötött mérések mintavételi pontjaiból származó információkat a modellezésből, illetve indikatív mérésekből származó információk is kiegészítik, a mintavételi pontoknak a 3. § (3) bekezdésében meghatározott összes száma legfeljebb 50%-kal csökkenthető az alábbi feltételek teljesülése esetén:
 - a) a kiegészítő módszerek elegendő információt nyújtanak a levegő minőségének a határértékek, küszöbértékek vagy célértékek tekintetében történő vizsgálatához, valamint a lakosság tájékoztatásához;
 - b) a létesítendő mintavételi pontok száma és a modellezési, illetve indikatív mérési technikák térbeli eloszlása elegendő a légszennyező anyagok koncentrációjának a 8. mellékletben meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban történő megállapításához, és lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek a 8. mellékletben meghatározott kritériumoknak;
 - c) felszín közeli ózon esetén minden zónában vagy agglomerációban legalább kétmillió lakosra vagy 50 000 km^2 -re egy mintavételi pontnak kell esnie attól függően, hogy melyik lehetőség eredményez több mintavételi pontot, de a mintavételi pontok száma zónánként vagy agglomerációként nem lehet kevesebb egynél;
 - d) felszín közeli ózon esetén a nitrogén-dioxidot a vidéki háttérű mérőállomások kivételével – ahol más mérési módszerek is használhatók – legalább a mintavételi pontok 50%-án folyamatos méréssel mérik.
 - (2) A levegő minőségének határértékek szerinti értékelésénél figyelembe kell venni a modellezésből, illetve az indikatív mérésekből származó eredményeket.
 - (3) A mérőrendszerek tervszerű, rendszeres megelőző karbantartását az üzemeltetőnek kell elvégezni.
 - (4) A nemzetközi adatszolgáltatás teljesítése érdekében az Országos Légszennyezettségi Mérőhálózat Üzemeltetési Ügyrendjében kijelölt levegőterheltségi szint mérőpont üzemeltetőjének a kijelölésben előírt mérési programot kell végrehajtania. A programban a PM_{10} mellett a $PM_{2,5}$ frakciók vizsgálatát szükséges szerepeltetni.
 - (5) Országosan egy kijelölt háttér mérőponton időszakos mintavétellel vizsgálni kell a levegőben található arzén, kadmium, nikkkel, benz(a)pirén és a 3. § (4) bekezdésben előírt policiklusos aromás szénhidrogének koncentrációja mellett ezen légszennyezők teljes kiülepedését. Ahol erre lehetőség van, a méréseket a nagy távolságra jutó légszennyező anyagok megfigyelésére és értékelésére létrehozott Európai Megfigyelő és Értékelő Program (a továbbiakban: EMEP) keretében kell végezni.
 - (6) Az ökológiai rendszereket érő regionális léptékű hatások bioindikátorok alkalmazásával is vizsgálhatók.

4. A kibocsátások mérésének követelményei

- 5. §**
- (1) A folyamatos és időszakos mérésekre történő kötelezés esetén a környezetvédelmi hatóság meghatározza
 - a) az ellenőrizendő légszennyező forrást,
 - b) a mérések időpontját, időtartamát és gyakoriságát,
 - c) a mérendő légszennyező anyagokat,

- d) a mérések alatti üzemviteli körülményeket és
 - e) a mintavételi helyek kialakítását.
- (2) A mérőrendszerek kialakítását és működését a környezetvédelmi hatóság ellenőrzi.

- 6. §**
- (1) A helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátásának ellenőrzéséhez szabványos, vagy azzal bizonyítottan egyenértékű eredményt adó mérési módszert kell alkalmazni.
 - (2) A mérés előtt a műszer gyártója által meghatározott rendszerességgel el kell végezni a mérőműszer nullpontjának és referencia-értékének anyagmintával vagy használati etalonnal történő ellenőrzését.
 - (3) Folyamatos mérés esetén a beépített műszer telepítése és üzemeltetése folyamán az MSZ EN 14181:2004 szabvány szerint kell eljárni.
 - (4) A mérőrendszerek tervszerű, rendszeres megelőző karbantartását a gyártó által meghatározott gyakorisággal az üzemeltetőnek kell elvégezni.
 - (5) A mérőeszközök ellenőrző kalibrálását évente el kell végezni. A mérőeszközök, mérőrendszerek üzembe helyezése, átalakítása vagy javítása után minden esetben ellenőrző kalibrálást kell végezni. Az ellenőrző kalibrálás a helyszínen is elvégezhető. A beépített folyamatos kibocsátásmérő rendszerek esetében legalább évente egy alkalommal a mérési módszer követelményeire akkreditált mérőeszközökkel összehasonlító kibocsátásmérést kell végezni.

- 7. §** Az üzemeltető feladata a folyamatos mérőrendszerek és az időszakos mérésekhez szükséges mérőhelyek kiépítése, valamint a méréshez szükséges állapotuk folyamatos fenntartása.

5. Minőségirányítási követelmények

- 8. §**
- (1) A helyhez kötött légszennyező forrás kibocsátásának ellenőrzését végző szervezetnek:
 - a) rendelkeznie kell a feladatai szerinti akkreditálással,
 - b) el kell végeznie az ellenőrző kalibrálást,
 - c) két évente részt kell vennie a Levegőtisztaság-védelmi Referenciaközpont által szervezett intézménylaboratóriumi körmérésen.
 - (2) A levegőterheltségi szint mérését végző szervezetnek:
 - a) rendelkeznie kell a feladatai szerinti akkreditálással,
 - b) el kell végeznie az ellenőrző kalibrálást,
 - c) évente legalább egy alkalommal részt kell vennie a Levegőtisztaság-védelmi Referenciaközpont által szervezett körmérésen,
 - d) biztosítania kell, hogy a levegő minőségének vizsgálatával kapcsolatos valamennyi mérés nyomon követhető legyen.
 - (3) A Levegőtisztaság-védelmi Referenciaközpont részt vesz a közösség területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban.

6. A levegőterheltségi szint vizsgálata, értékelése, vizsgálati módszerek

- 9. §**
- (1) A levegőterheltségi szintet valamennyi zónában és agglomerációban vizsgálni kell a (3) bekezdésben és a 2. mellékletben meghatározott kritériumok szerint.
 - (2) Az (1) bekezdésben szabályozott vizsgálaton kívül az EMEP-pel összehangolt módon, legalább egy mintavételi ponton mérést kell végezni a légszennyezés jelentős forrásaitól távol eső vidéki háttérhelyszíneken. A mérésnek információval kell szolgálnia a $PM_{2,5}$ teljes tömegkoncentrációjának és kémiai fajlagos összetételének éves átlagáról. A mérésnek meg kell felelnie a 8. mellékletben és a 9. mellékletben foglalt előírásoknak.
 - (3) A levegőterheltségi szint vizsgálatánál a következő módszereket kell alkalmazni:
 - a) a zónákban és agglomerációkban helyhez kötött méréses vizsgálatot kell végezni
 - aa) a küszöbértékkel rendelkező légszennyező anyagokra, ha a levegőterheltségi szint meghaladja a felső vizsgálati küszöbértéket,
 - ab) ha a levegőterheltségi szint felszín közeli ózon esetében az előző öt mérési év bármelyikében meghaladta a hosszú távú célkitűzést;
 - b) a helyhez kötött méréseket modellezési technikákkal, illetve indikatív mérésekkel ki lehet egészíteni annak érdekében, hogy ezek megfelelő információt nyújtsanak a levegő minőségének térbeli eloszlásáról;

- c) a helyhez kötött méréses vizsgálat és a modellezési technikák, illetve indikatív mérések együttesen is alkalmazhatók a küszöbértékkel rendelkező légszennyező anyagokra, ha a levegőterheltségi szint a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között van;
 - d) a modellezési technikák vagy az objektív műszaki becslés önmagában is elegendő, ha a levegőterheltségi szint az alsó vizsgálati küszöbérték alatt van.
- (4) A vidéki háttérű helyszíneken a koncentrációtól függetlenül végzett PM_{2,5} mérések és a PM_{2,5}-re vonatkozó átlagexpozíció mutató meghatározását a 10. melléklet tartalmazza.

- 10. §**
- (1) Egyes légszennyező anyagok felső és alsó vizsgálati küszöbértékeit, valamint a vizsgálati küszöbértékek túllépésének feltételeit az 9. melléklet tartalmazza.
 - (2) A levegőterheltségi szint határértékeiről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály 1. melléklet 1.1.3.1. pont 3., 4. és 5. sorában felsorolt légszennyező anyagokra, valamint az 1.1.4.1. pont 3., 4., 5. és 6. sorában felsorolt egyes rákkeltő légszennyező anyagokra, a 1.2. pontban foglalt PM_{2,5}-re és a 3. mellékletében felsorolt légszennyező anyagokra az 7. melléklet szerinti vizsgálatot és értékelést rendszeresen kell végezni.
 - (3) A (2) bekezdésbe nem foglalt határértékkel szabályozott légszennyező anyagok tekintetében a várhatóan határérték-közeli (a határérték 80%-át meghaladó) levegőterheltségi szint vizsgálatára eseti méréseket kell végezni.
 - (4) A küszöbértékkel nem rendelkező légszennyező anyagoknál méréses vizsgálatot akkor kell végezni, ha a levegőterheltségi szint várhatóan túllépi a 24 órás határérték 80%-át. Mérés, illetve modellezés alkalmazható, ha a levegőterheltségi szint várhatóan a 24 órás határérték 40–80%-a között van.
 - (5) Az arzén, kadmium, nikkel, benz(a)pirén meghatározása ezen elemek és vegyületeik összes mennyiségét jelenti a PM₁₀ frakcióban.

7. Az értékelés módszerei

- 11. §**
- (1) Az értékeléshez felhasználható mérési adatok minőségi követelményeit és a vizsgálati módszerek dokumentálásának előírásait a 8. melléklet, a levegő ózontartalmával kapcsolatos előírásokat a 6. melléklet tartalmazza. A levegő arzén, kadmium, nikkel, benz(a)pirén tartalmának meghatározásához felhasználható adatok minőségi követelményeit a 11. melléklet tartalmazza.
 - (2) A levegőterheltségi szint értékelése együttesen alkalmazott
 - a) matematikai-statisztikai módszerrel,
 - b) grafikus, és
 - c) térképes ábrázolássaltörténik. Az értékelés módszereinek követelményeit a 12. melléklet tartalmazza.
 - (3) A határérték túllépések értékelésénél külön kell kezelni és nyilvántartani azokat az eseteket, amelyeknél a határérték-túllépést bizonyíthatóan természetes forrás vagy természeti jelenség okozza.

8. Helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának ellenőrzése

- 12. §**
- (1) A helyhez kötött légszennyező pontforrás (a továbbiakban: pontforrás) kibocsátásának ellenőrzését:
 - a) folyamatos méréssel,
 - b) időszakos méréssel vagy
 - c) számítással, műszaki becsléssel, anyagmérlegek készítésévelkell elvégezni (a továbbiakban együtt: kibocsátás ellenőrzés).
 - (2) Mérést csak olyan mérőszervezet végezhet, amely – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – megfelel a 8. § (1) bekezdésében foglalt minőség-irányítási követelményeknek, és rendelkezik olyan mérőeszközzel, amely megfelel a 21. § (2) bekezdésében foglalt típusjóról szóló előírásnak.
 - (3) Ha a környezetvédelmi hatóság a légszennyezőt a légszennyezés csökkentésére, megszüntetésére, illetve az ezzel járó intézkedésekre kötelezi, a kibocsátás ellenőrzését az üzemeltető az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti mérés esetén mérőszervezetével elvégzi vagy azzal mérőszervezetet bízhat meg. Az (1) bekezdés c) pontja esetén az ellenőrzést csak a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakértői tevékenységről szóló jogszabály alapján a levegőtisztaság-védelem részzakterületen szakértői jogosultsággal rendelkező szakértő (a továbbiakban: levegőtisztaság-védelmi szakértő) végezheti.
 - (4) Folyamatos kibocsátásmérés esetén a 8. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban foglaltakat nem kell alkalmazni.

- 13. §** (1) Folyamatos méréssel kell végezni a kibocsátás ellenőrzését azoknál a légszennyező tevékenységeknél és azokra a légszennyező anyagokra, amelyeket a 13. melléklet, valamint az 50MW_{th} és annál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyező anyagainak kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály és a hulladékok égetésének műszaki követelményeiről, működési feltételeiről és a hulladékégetés technológiai kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály meghatároz.
- (2) A környezetvédelmi hatóság folyamatos kibocsátás ellenőrzést írhat elő:
- azoknál a pontforrásoknál, ahol egyes légszennyező anyagok tekintetében a határérték betartása csak légtisztító berendezéssel biztosítható, de a műszaki kialakítás folytán a technológia tartósan működtethető a légtisztító berendezés nélkül,
 - azoknál a technológiai berendezéseknél, amelyeknél gyakori a rendkívüli légszennyezéssel járó üzemzavar,
 - a levegőterheltségi szintre vonatkozó határértékekről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló jogszabályban meghatározott, az I. különösen veszélyes fokozatba sorolt légszennyező anyagokat kibocsátó berendezések, technológiák esetén,
 - ha légszennyező anyagok kibocsátásának meghatározása megbízhatóan csak folyamatos méréssel történhet.
- (3) A légszennyező anyagok folyamatos ellenőrzése során az üzemeltetőnek biztosítani kell a környezetvédelmi hatóság részére a beépített műszerek mérési adatainak folyamatos ellenőrzését, a környezetvédelmi hatóság által meghatározott módon.
- 14. §** (1) A folyamatos kibocsátás (tömegáram vagy koncentráció) méréséhez olyan mérőrendszert kell alkalmazni, amely
- az ellenőrzésre kijelölt légszennyező anyagok kibocsátását meghatározó paramétereket folyamatosan érzékeli, méri és regisztrálja,
 - abban az esetben, ha valamely légszennyező anyag kibocsátása a megállapított határértéket túllépi, azonnali riasztó jelzést ad az üzemeltetőnek,
 - a kibocsátás mértéke, illetve veszélyessége által indokolt esetben a környezetvédelmi hatóság részére történő adatátvitel biztosítására alkalmas.
- (2) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott esetben folyamatos adatátvitelt kell biztosítani:
- az 1000 kg/h névleges kapacitást meghaladó teljesítményű hulladékégető berendezések esetében, és
 - a $300\text{ MW}_{\text{th}}$ és az ennél nagyobb bemenő, névleges hőteljesítményű tüzelőberendezések esetében, amely alól a környezetvédelmi hatóság indokolt esetben felmentést adhat.
- (3) Az adatátviteli rendszer kiépítése és működtetése az üzemeltető feladata, az adatok fogadási feltételeit a hatóság biztosítja.
- (4) A hordozógázban mérni kell a légszennyező anyagok és az oxigén koncentrációját, valamint a hordozógáz térfogatáramát és hőmérsékletét.
- (5) A mérőrendszert úgy kell kialakítani, hogy az gátolja meg az illetéktelen hozzáférést és az eredmények megváltoztatását.
- (6) A mérőrendszer meghibásodását az üzemeltetőnek a környezetvédelmi hatóság részére 24 órán belül jelenteni kell.
- (7) A környezetvédelmi hatóság kötelezése alapján a folyamatos kibocsátásmérés adatait is be kell mutatni az értékeléssel együtt.
- 15. §** (1) Időszakos méréssel kell végezni a kibocsátás ellenőrzését:
- a levegőterheltségi szintre vonatkozó határértékekről és a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály 6. melléklet 2.1.1. pont 5., és 7. sorában, 9. sorában a cianidokra vonatkozóan és a 6. melléklet 2.5.1. pontjában szereplő anyagokat kibocsátó pontforrásnál évente,
 - a 14. mellékletben meghatározott légszennyező tevékenységek esetében az ott meghatározott gyakorisággal.
- (2) A környezetvédelmi hatóság egy telephelyen több egyforma vagy hasonló műszaki, üzemelési paraméterekkel működő berendezés esetén, az (1) bekezdésben foglaltak alól felmentést adhat, amennyiben egy berendezés mérésével a többi berendezés légszennyező anyag kibocsátása is meghatározható.
- (3) Az időszakos mérési kötelezettség gyakoriságát a környezetvédelmi hatóság írja elő.
- (4) Bűzkibocsátó források esetén a kibocsátó forrás szagkibocsátását, az alkalmazott szagcsökkentő berendezés, illetve szagcsökkentő rendszer hatásfokát időszakosan, a felügyelőség döntésétől függően évente vagy két évente olfaktometriás méréssel kell ellenőrizni.

- 16. §** Az időszakos mérések során alkalmazandó mérőhelyet az üzemeltetőnek úgy kell kialakítani, hogy a szabványos és biztonságos mérés lehetősége bármely időpontban biztosítva legyen. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a szükséges mérési időtartamra vonatkozó követelményeket a 15. melléklet tartalmazza.

9. A helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának ellenőrzése számítással

- 17. §** Minden olyan légszennyező tevékenység esetén, amelynél a folyamatos vagy időszakos mérés alkalmazása nem kötelező vagy technikailag nem végezhető el, a kibocsátás ellenőrzése anyagmérlegben vagy más módszer alkalmazásán alapuló számítással történik. Az ellenőrzést levegőtisztaság-védelmi szakértő végezheti el.

10. A helyhez kötött légszennyező források ellenőrzésének dokumentálása

- 18. §** (1) A létesítmény üzemeltetője köteles a környezetvédelmi hatóság által meghatározott légszennyező forrásokról és az ezekhez tartozó technológiai berendezések üzemviteléről folyamatosan üzemnaplót vezetni, amelyben fel kell tüntetni:
- a technológiai berendezések, valamint az elszívó és légszennyezőanyag-leválasztó berendezések üzemidejét;
 - a termelésre vonatkozó, a légszennyező anyagok kibocsátására hatással lévő adatokat, felhasznált alap és segédanyagokat;
 - a bekövetkezett üzemzavarok, a szokásostól eltérő, rendkívüli üzemállapotok okát, idejét és időtartamát, valamint az azok megszüntetésére tett intézkedéseket;
 - a kibocsátásra jelentős hatást gyakorló karbantartások (javítások) idejét és időtartamát, és a karbantartás eredményeképpen bekövetkező kibocsátás-változást;
 - a kibocsátások ellenőrzésének formáját, a mérés időpontját, gyakoriságát és időtartamát, valamint végrehajtásának módját, megjelölve az üzemvitel körülményeit és adatait;
 - a kibocsátás ellenőrzését végző szervezet megnevezését, a mérési vagy vizsgálati jegyzőkönyv számát vagy jelét.
- (2) Az üzemnaplót minden naptári év végén le kell zárni, és a 19. § (1) bekezdés szerinti éves jelentéshez előírt összesítést el kell végezni.
- (3) Az üzemnaplót a környezetvédelmi hatóság jogosult ellenőrizni, és az üzemeltetőt a tapasztalt hiányosságok megszüntetésére vagy pótlására kötelezni.

- 19. §** (1) Az üzemeltető a folyamatos kibocsátás-ellenőrzés eredményeiről évente összefoglaló jelentést készít, és azt a tárgyévét követő év március 31-ig az Lvr.-ben előírt adatszolgáltatással a környezetvédelmi hatósághoz benyújtja.
- (2) A folyamatos méréssel történő kibocsátás-ellenőrzés esetében az éves jelentésnek a regisztrált mérési adatok alapján a negyedéves és éves gyakoriság-eloszlásokat, a napi középértékek ismertetését és értékelését is tartalmaznia kell, kivéve a folyamatos adatátvitelre hatósági döntéssel kötelezett légszennyezőket. Az értékelés módját a 16. melléklet tartalmazza. Az éves jelentéshez a folyamatos mérőrendszerek 6. § szerinti bizonylatait is mellékelni kell. A környezetvédelmi hatóság felhívására a folyamatos mérések részletes eredményeit, illetve az üzemvitelre és a mérőrendszerre vonatkozó dokumentumokat is be kell mutatni.
- (3) Az üzemeltetőnek az időszakos mérésekről készült vizsgálati jegyzőkönyvet a tárgyévét követő év március 31-ig az Lvr.-ben előírt adatszolgáltatással egyidejűleg a környezetvédelmi hatósághoz be kell nyújtani.
- (4) Az időszakos mérések értékelésének módját a 16. melléklet tartalmazza.
- (5) A számításon alapuló éves adatszolgáltatáshoz csatolt jelentésnek tartalmaznia kell a számítások módját és az ehhez felhasznált, az üzemnapló alapján összesített és feldolgozott adatokat.
- (6) A kibocsátás-ellenőrzés adatait, részeredményeit és a pontforrás üzemnaplóját, valamint az éves jelentéseket az üzemeltető az adatrögzítéstől számított 5 évig köteles megőrizni.

11. Diffúz források vizsgálata

- 20. §** A kibocsátási határértékkel szabályozott diffúz források vizsgálatára vonatkozó szabályokat a levegőterheltségi szintre vonatkozó határértékekről, a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló jogszabály állapítja meg.

12. Típusjövahagyás

21. § (1) A légszennyezés és levegőterheltségi szint mérésére alkalmazott, folyamatos mérésre alkalmas gázelemző és pormérő készülékeknek rendelkeznie kell típusjövahagyási igazolással.
- (2) A típusjövahagyást az Országos Meteorológiai Szolgálat végzi, a típusjövahagyási igazolást kiállítja és nyilvántartja. A típusjövahagyás követelményeit a 17. melléklet tartalmazza.
- (3) A típusjövahagyási igazolással rendelkező mérőműszer típusok listáját a környezetvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium 6 havonta honlapján közzéteszi.
- (4) A műszerek típusjövahagyásának költségei a műszer gyártóját, forgalmazóját terhelik. Üzemelő (telepített vagy beépített) műszerek esetén a típusalkalmasság felülvizsgálat költségét az üzemeltető viseli.

13. Hatályba léptető rendelkezések

22. § Ez a rendelet 2011. január 15-én lép hatályba.

14. Átmeneti rendelkezések

23. § E rendelet rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

15. Jogharmonizációs záradék

24. § Ez a rendelet
- a) a levegőben található arzénről, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló 2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, és
- b) a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

16. Módosító rendelkezések

25. § A környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet 1. melléklet I. pontjának 14. sorában „[a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet 9. §]” szövegrész helyébe „a levegő védelméről szóló jogszabály alapján” szöveg, 15. sorában a „[21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet 10. §]” szövegrész helyébe „a levegő védelméről szóló jogszabály alapján” szöveg, 18. sorában az „önálló eljárásban, a 20. és 21. pont kivételével [21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet 23. § (2) bekezdés]” szövegrész helyébe „a levegő védelméről szóló jogszabály szerinti eljárásban, a 20. és 21. pont kivételével” szöveg, 19. sorában a „[21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet 6. §]” szövegrész helyébe „a levegő védelméről szóló jogszabály alapján” szöveg lép.

17. Hatályon kívül helyező rendelkezések

26. § Hatályát veszti a légszennyezettség és a helyhez kötött légszennyező források kibocsátásának vizsgálatával, ellenőrzésével, értékelésével kapcsolatos szabályokról szóló 17/2001. (VIII. 3.) KöM rendelet.
27. § E rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti a 25–27. § és a 16. és 17. alcím.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

1. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A kén-dioxid, nitrogén-dioxid (NO₂) és nitrogén-oxidok (NO_x), szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), ólom, szén-monoxid és benzol koncentrációinak helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok minimális számára vonatkozó követelmények

1. Az emberi egészség védelmét szolgáló határértékek betartásának vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésre szolgáló mintavételi pontok minimális száma azon zónákban és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az információ egyedüli forrása
 - 1.1. Diffúz források
 - 1.1.1. Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket, a nitrogén-dioxid, a szálló por, benzol és a szén-monoxid tekintetében biztosítani kell legalább egy városi háttérű megfigyelő állomást és egy közlekedési helyszínen elhelyezett mérőállomást, feltéve hogy ez nem növeli a mintavételi pontok számát. Ezen légszennyező anyagok tekintetében egy adott tagállamban a városi háttérű mérőállomások és a közlekedési helyszíneken elhelyezett mérőállomásoknak az 1.1.3. pontban előírt összes száma közötti eltérési tényező legfeljebb kettő lehet. Fenn kell tartani azokat a mintavételi pontokat, ahol a PM₁₀-re vonatkozó határértéket a megelőző három évben túllépték, kivéve ha az áthelyezés különleges körülmények, különösen városrendezési okok miatt szükséges.
 - 1.1.2. Amennyiben a PM₁₀-et és a PM_{2,5}-t a 3. § (6) bekezdésével összhangban ugyanazon a megfigyelő mérőállomáson mérik, azt két különálló mintavételi pontnak kell tekinteni. Egy adott tagállamban a PM₁₀ és a PM_{2,5} mérésére szolgáló mintavételi pontoknak az 1.1.3. pontban előírt összes száma közötti eltérési tényező legfeljebb kettő lehet, továbbá a PM_{2,5} mérésére szolgáló mintavételi pontok számának az agglomerációk városi háttérű helyszínein és a városi területeken meg kell felelnie a 2. pontban meghatározott követelményeknek.
 - 1.1.3. A helyhez kötött mérésre szolgáló mintavételi pontok minimális száma azon zónákban és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az információ egyedüli forrása

	A	B	C	D	E
1	Az agglomeráció vagy zóna népessége (ezer)	Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket		Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el	
2		Légszennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)	Légszennyező anyagok a szálló por (PM) kivételével	PM ⁽²⁾ (a PM ₁₀ és a PM _{2,5} összege)
3	0–249	1	2	1	1
4	250–499	2	3	1	2
5	500–749	2	3	1	2
6	750–999	3	4	1	2
7	1 000–1 499	4	6	2	3
8	1 500–1 999	5	7	2	3
9	2 000–2 749	6	8	3	4
10	2 750–3 749	7	10	3	4
11	3 750–4 749	8	11	3	6
12	4 750–5 999	9	13	4	6
13	≥ 6 000	10	15	4	7

- 1.2. Pontforrások
 - 1.2.1. A szennyezésnek a pontforrások környezetében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a kibocsátások sűrűsége, a levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a lakosság potenciális expozíciója figyelembevételével kell kiszámítani.
 2. A PM_{2,5}-expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében történő csökkentésére vonatkozó cél betartásának vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma úgy határozható meg, hogy a 100 000 lakost meghaladó agglomerációkban és további városi területeken egymillió lakosonként egy mintavételi pontot kell működtetni. Ezen mintavételi pontok egybeeshetnek az 1. pont szerinti mintavételi pontokkal.
 3. A növényzet védelme érdekében meghatározott kritikus szintek betartásának az agglomerációktól eltérő zónákban történő vizsgálatára irányuló helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma
- 3.1. Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket, 20 000 km²-enként egy mérőállomást szükséges elhelyezni.

- 3.2. Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el, 40 000 km²-enként egy mérőállomást szükséges elhelyezni.
- 3.3. Szigeteken lévő zónákban a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a növényzet potenciális expozíciójának figyelembevételével kell kiszámítani.

2. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegőterheltségi szintet vizsgáló mérőpontok elhelyezésének követelményei

1. A levegő minőségét valamennyi zónában és agglomerációban vizsgálni kell, az alábbi kritériumokkal összhangban.
 - 1.1. A levegő minőségét valamennyi helyszínen vizsgálni kell az 1.2. pontban felsoroltak kivételével, a helyhez kötött mérések tekintetében a 2. és 3. pontban meghatározott kritériumokkal összhangban. A 2. és 3. pontban megállapított elveket is alkalmazni kell, amennyiben jelentőséggel bírnak azon konkrét helyszínek meghatározása tekintetében, ahol a vonatkozó légszennyező anyagok koncentrációját megállapították és ahol a levegő minőségének vizsgálata indikatív méréssel vagy modellezéssel történik.
 - 1.2. Az emberi egészség védelmét célzó határértékek betartását nem kell vizsgálni az alábbi helyszíneken.
 - 1.2.1. A nyilvánosság elől elzárt, állandó lakóhelyekkel nem rendelkező területeken lévő valamennyi helyszínen.
 - 1.2.2. Az Lvr.-rel összhangban olyan gyár- vagy ipartelegeken, amelyekre valamennyi vonatkozó munkaegészségügyi és munkavédelmi előírás alkalmazandó.
 - 1.2.3. Közutak úttestén; valamint a közutak középső elválasztó sávjában, azon helyek kivételével, ahol a középső elválasztó sáv általában gyalogosok által megközelíthető.
 2. A mintavételi pontok nagyléptékű elhelyezése
 - 2.1. Az emberi egészség védelme
 - 2.1.1. Az emberi egészség védelmének érdekében kialakított mintavételi pontokat úgy kell elhelyezni, hogy az alábbiakról nyújtsanak adatokat:
 - 2.1.1.1. a zónákon és agglomerációkon belüli azon területek, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve valószínűleg a legnagyobb koncentrációnak van kitéve azon időtartam alatt, amely a határérték(ek) átlagszámítási időszakához viszonyítva jelentős;
 - 2.1.1.2. a zónákon és az agglomerációkon belüli egyéb területek szintjei, amelyek a lakosság expozíciójának vonatkozásában általában véve reprezentatívak.
 - 2.1.2. A mintavételi pontokat általában úgy kell elhelyezni, hogy ne mérjék a közvetlen közelükben lévő igen kicsiny mikrokörnyezetet, ami azt jelenti, hogy egy mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő lehetőleg a közlekedési helyszíneken elhelyezkedő, legalább 100 m hosszúságú utcaszakasz levegőjének, az ipari helyszíneknél pedig legalább egy 250 m × 250 m-es terület levegőjének minőségére vonatkozóan reprezentatív legyen.
 - 2.1.3. A városi háttérű helyszíneket úgy kell meghatározni, hogy szennyezési szintjüket a mérőállomástól az uralkodó széljárás irányával ellentétes irányban elhelyezkedő valamennyi forrás integrált hozzájárulása befolyásolja. A szennyezési szintet tekintve egyetlen forrás sem lehet uralkodó, kivéve ha az ilyen helyzet egy adott nagyobb városi térségre jellemző. A mintavételi pontoknak általános szabályként több négyzetkilométer vonatkozásában kell reprezentatívnak lenniük.
 - 2.1.4. Amennyiben vidéki háttérszintek vizsgálata a cél, a mintavételi pontot nem befolyásolhatják a közelében lévő agglomerációk vagy ipari helyszínek, azaz az öt kilométeren belül található helyszínek.
 - 2.1.5. Amennyiben az ipari források hozzájárulásait vizsgálják, legalább egy mintavételi pontot fel kell állítani a forráshoz képest szélirányban elhelyezkedő legközelebbi lakott településen. Amennyiben a háttér-koncentráció nem ismert, a fő szélirányon belül egy további mintavételi pontot kell elhelyezni.
 - 2.1.6. A mintavételi pontoknak, amennyiben lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyek tekintetében is reprezentatívnak kell lenniük.
 - 2.1.7. Figyelembe kell venni a mintavételi pontok elhelyezésének szükségességét olyan szigeteken is, ahol arra az emberi egészség védelme érdekében szükség van.
 - 2.2. A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelme.

A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelmét szolgáló mintavételi pontokat az agglomerációktól több mint 20 km-re, vagy egyéb beépített területektől, ipari létesítményektől, autópályáktól vagy egyéb jelentős – naponta

több mint 50 000 jármű által használt – közutaktól több mint 5 km-re kell helyezni, ami azt jelenti, hogy a mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő legalább egy 1000 km²-es környező területre vonatkozóan reprezentatív legyen. A földrajzi körülményekre vagy a különösen érzékeny területek védelmének lehetőségeire figyelemmel kisebb távolságra elhelyezkedő vagy kisebb kiterjedésű terület levegőminőségére vonatkozóan reprezentatív mintavételi pont is telepíthető.

3. A mintavételi pontok kisléptékű helyzete

3.1. A megvalósíthatóság mértékéig a következőket kell alkalmazni:

- 3.1.1. a mintavételi szonda bemeneti nyílása körüli légáramlásnak zavartalannak kell lennie (legalább 270°-os szögben legyen szabad) úgy, hogy a légáramlást a mintavevő készülék közelében semmilyen tényező ne akadályozza (általában az épületektől, erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól néhány méterre, és legalább 0,5 méterre a legközelebb lévő épülettől abban az esetben, ha a mintavételi pontok az épület vonalában mérik a levegőminőséget);
- 3.1.2. a mintavételi pontok bemeneti nyílását általában a földfelszíntől számított 1,5 m-es (légzési magasság) és 4 m-es magasság között kell elhelyezni. Egyes esetekben magasabb (legfeljebb 8 méterig terjedő) elhelyezésre is szükség lehet. A magasabb ponton való elhelyezés akkor is helyénvaló lehet, ha a mérőállomás nagyobb területre vonatkozóan reprezentatív;
- 3.1.3. a levegővel nem keveredett kibocsátások közvetlen mintavételének elkerülése érdekében a mintavevő szonda bemeneti nyílását nem lehet a források közvetlen közelében elhelyezni;
- 3.1.4. a mintavevő szonda kimeneti nyílását úgy kell elhelyezni, hogy a kibocsátott levegő ne áramolhasson vissza a mintavevő bemeneti nyílásába;
- 3.1.5. a közlekedési helyszíneken lévő mintavevő szondákat valamennyi légszennyező anyag tekintetében a főbb forgalmi csomópontok szélétől legalább 25 méterre, de a járdaszegélytől legfeljebb 10 méterre kell elhelyezni.

3.2. Az alábbi tényezőket szintén figyelembe lehet venni:

- 3.2.1. zavaró források;
- 3.2.2. biztonság;
- 3.2.3. hozzáférhetőség;
- 3.2.4. elektromos áram és távközlési szolgáltatások rendelkezésre állása;
- 3.2.5. a helyszín láthatósága a környezetéhez képest;
- 3.2.6. a lakosság és az üzemeltetők biztonsága;
- 3.2.7. annak kívánalma, hogy a különböző légszennyező anyagok mintavételi pontjainak telepítése összehangolt legyen;
- 3.2.8. tervezési követelmények.

4. A helyszín kiválasztásának eljárásait a besorolási szakaszban teljes körűen dokumentálni kell olyan módszerek segítségével, mint a környező terület iránytűvel tájolt fényképe és a hozzá tartozó részletes térkép. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiválasztási kritériumok mindenkor érvényesek maradjanak, a helyszíneket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, a dokumentációt pedig meg kell újítani.

3. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Az ózonkoncentráció helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok száma meghatározásának kritériumai

1. Az ózonkoncentráció vizsgálatához minimálisan szükséges helyhez kötött mérőpontok száma abban az esetben, ha az ilyen mérések az információ egyedüli forrásai

	A	B	C	D
1	Népesség (×1000)	Agglomerációk: városi és elővárosi (Legalább 1 mérőállomás azokon az elővárosi területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban a mérőállomások legalább 50%-át elővárosi területekre kell telepíteni.)	Egyéb zónák: elővárosi és vidéki (Legalább 1 mérőállomás azokon az elővárosi területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban a mérőállomások legalább 50%-át elővárosi területekre kell telepíteni.)	Vidéki háttér
2	< 250		1	Az ország minden zónájára átlagosan 50 000 km ² -ként 1 mérőállomás.
3	< 500	1	2	
4	< 1000	2	2	
5	< 1500	3	3	
6	< 2000	3	4	
7	< 2750	4	5	
8	< 3750	5	6	
9	> 3750	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	2 millió lakosonként 1 további mérőállomás	

2. A helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma a hosszú távú célkitűzéseket teljesítő zónákban és agglomerációkban
- 2.1. Az ózonnra vonatkozó mintavételi pontok számának – az egyéb, kiegészítő vizsgálatra szolgáló módszerekkel, például a levegőminőség modellezésével és a közös elhelyezésű nitrogéndioxid-mérésekkel együttesen alkalmazva – elegendőnek kell lennie az ózonszennyezési folyamatok alakulásának vizsgálatára és a hosszú távú célkitűzések betartásának ellenőrzésére. Az agglomerációkban és egyéb zónákban elhelyezett mérőállomások számát 1. pontban meghatározott szám egyharmadára lehet csökkenteni. Amennyiben az információ egyetlen forrása a helyhez kötött mérésekre szolgáló mérőállomásokból származó információ, legalább egy figyelemmel kísérisi állomást meg kell tartani. Azokban a zónákban, ahol kiegészítő vizsgálatok folynak, melyek eredményeképpen egy zóna mérőállomás nélkül marad, a szomszédos zónákba telepített mérőállomásokkal folytatott együttműködésnek kell biztosítania az ózon koncentrációjának megfelelő vizsgálatát a hosszú távú célkitűzések tekintetében. A vidéki háttérű mérőállomások száma 100 000 km²-ként 1.

4. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Az ózonkoncentrációk vizsgálatára szolgáló mintavételi pontok osztályozásának és elhelyezkedésének kritériumai

1.1. Nagyléptékű elhelyezés helyhez kötött mérések esetén

	A	B	C	D
1	A mérőállomás típusa	A mérés célkitűzései	Reprezentativitás (Ha lehetőség van rá, a mintavételi pontoknak a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyek tekintetében is reprezentatívnak kell lenniük.	A nagyléptékű elhelyezés kritériumai
2	Városi	Az emberi egészség védelme: a városi lakosság ózonexpozíciójának vizsgálata, azaz ahol a népsűrűség és az ózonkoncentráció viszonylag magas és a lakosság expozíciójának vonatkozásában általában véve reprezentatív	Néhány száz km ²	1. A helyi kibocsátások, közlekedés, benzinkutak hatásától távolabb; 2. Jó szellőzésű helyszínek, ahol megfelelően keveredett szintek mérhetők. 3. Olyan területek, mint a városok lakó- vagy bevásárlónegyedei, parkok (a fáktól távol), alacsony gépjárműforgalmú vagy forgalommentes nagy utcák vagy terek, nevelési-oktatási, sport- vagy szabadidős létesítmények nyílt területei.
3	Elővárosi	Az emberi egészség és a növényzet védelme: az agglomerációk peremén lévő lakosság és növényzet expozíciójának vizsgálata ott, ahol a legmagasabb olyan ózonszint lép fel, amelynek a lakosság és a növényzet közvetetten vagy közvetlenül ki lehet téve.	Néhány tíz km ²	1. Bizonyos távolságra a maximális kibocsátások területétől a főbb szélirányok irányában az ózonképződés számára kedvező körülmények fennállásakor. 2. Ahol az agglomeráció külső peremén lévő népesség, érzékeny növényi kultúrák vagy természetes ökológiai rendszerek magas ózonszintnek vannak kitéve. 3. Adott esetben néhány elővárosi mérőállomás, a maximális kibocsátás területétől ellentétes szélirányban is, az ózonra vonatkozó regionális háttérszintek meghatározása céljából.

4	Vidéki	Az emberi egészség és a növényzet védelme: a lakosságot, növényi kultúrákat és természetes ökológiai rendszereket érő szubregionális szintű ózonkoncentráció vizsgálata	Szubregionális szintek (néhány km ²)	<p>1. A mérőállomások elhelyezkedhetnek természetes ökológiai rendszerekkel, erdőkkel vagy növényi kultúrákkal rendelkező kis településeken, területeken.</p> <p>2. Reprezentatív a közvetlen helyi kibocsátások – például ipari létesítmények vagy utak – hatásától távoli ózon vonatkozásában.</p> <p>3. Nyílt területeken található helyszíneken, kivéve a magas hegycsúcsokat.</p>
5	Vidéki háttér	A növényzet és az emberi egészség védelme: a növényi kultúrákat és természetes ökológiai rendszereket érő regionális szintű ózonkoncentráció, valamint a népesség expozíciójának vizsgálata.	Regionális/nemzeti/kontinentális szintek (1000–10 000 km ²)	<p>1. Alacsonyabb népsűrűségű területeken elhelyezkedő mérőállomások, például természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben, városi és ipari területektől legalább 20 km távolságra, valamint helyi kibocsátásoktól távolabb.</p> <p>2. Kerülni kell az olyan helyszíneket, amelyek kedveznek a talajközeli inverziós körülmények fokozott helyi kialakulásának, valamint a magasabb hegységek csúcsait.</p> <p>3. A helyi jellegű, erős nappali szélciklussal jellemezhető tengerparti területek nem javasoltak.</p>

- 1.2. A vidéki és vidéki háttérű mérőállomások elhelyezkedésének összhangban kell lennie az erdők tűz elleni védelméről szóló jogszabály figyelemmel kísérisi követelményeivel.
2. Kisléptékű elhelyezés
A megvalósíthatóság mértékéig a 4. melléklet 3. pontjában meghatározott kisléptékű elhelyezési eljárást kell alkalmazni, annak biztosításával, hogy a mintavételi szonda bemeneti nyílása megfelelő távolságra helyezkedjen el olyan forrásoktól, mint a kemencék és az égetőművek légjáratai, valamint legalább 10 méterre a legközelebbi úttól, amely távolságot a forgalom intenzitásának függvényében növelni kell.
3. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata
A 4. melléklet 4. pontjában meghatározott eljárást kell alkalmazni a megfigyelési adatoknak az adott helyszíneken mért ózonkoncentrációt befolyásoló meteorológiai és fotokémiai folyamatok összefüggésében történő megfelelő szűrése és értelmezése mellett.

5. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegő arzén, kadmium, nikkel, benz(a)pirén koncentrációjának és az ülepedésnek a mérésére szolgáló mintavételi pontok elhelyezésének követelményei és minimális száma

1. Szempontok a mérőpont helyének kiválasztásához
 - 1.1. Az emberi egészség védelme érdekében a mérőpontokat úgy kell elhelyezni, hogy
 - 1.1.1. a zónákon és agglomerációkon belül olyan területekről szolgáltatassanak adatokat, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve a várhatóan legnagyobb levegőterheltségi szintnek lehet kitéve egy naptári év átlagában;
 - 1.1.2. a zónákon és agglomerációkon belüli olyan egyéb területek levegőterheltségi szintjéről szolgáltatassanak adatokat, amelyek jellemzőek az átlagos népesség expozíciója szempontjából;
 - 1.1.3. azon kiülepedésekről szolgáltatassanak adatot, amely jellemző a lakosság közvetett, a táplálékláncon keresztüli expozíciójára.
 - 1.2. A mérőpont telepítésekor ki kell küszöbölni a mérőpont mikrokörnyezetének a mérést közvetlenül befolyásoló hatásait. A telepítésnél általános szempont, hogy a mérőpont jellemző adatot szolgáltatson a közlekedés hatásával terhelt legalább 200 m²-es környezet, az ipari helyszíneket körülvevő legalább 250×250 m kiterjedésű terület, a városi háttérszennyezettség esetén több négyzetkilométernyi terület levegőterheltségi szintjére.
 - 1.3. Amennyiben a háttér szint megállapítása a cél, a mintavételi helyszín környezetében, néhány kilométeren belül nem lehetnek ipari, illetve agglomerációt jellemző kibocsátó források.
 - 1.4. Az ipari források hatásainak vizsgálatához legalább egy mintavételi helyet a forráshoz képest szélirányban a legközelebbi lakóterületen kell felállítani. Ha a háttér koncentráció nem ismert a fő szélirányon belül egy további mintavételi pontot kell elhelyezni. A mintavételi pontokat úgy kell elhelyezni, hogy az lehetővé tegye a legjobb technikák alkalmazásának ellenőrzését.
 - 1.5. A mérőpontnak – ahol lehetséges – jellemzőnek kell lenni a nem közvetlen környezetben lévő hasonló helyekre nézve is.
2. A mérőpont kialakításának szempontjai
 - 2.1. A mintavevő szonda bemenete körüli áramlást ne korlátozza semmilyen tényező; normál körülmények között a mintavételt néhány méter távolságra kell végezni az épületek falától, erkélyektől, fáktól és egyéb, a levegő áramlását befolyásoló akadálytól. Abban az esetben, amikor az épület közvetlen környezetének levegőterheltségi szintjét mérik, a mintavételt legalább 0,5 méterre kell a legközelebbi épülettől végezni.
 - 2.2. A mintavételi pont bemenő nyílásának a talaj felett általában 1,5 méter (a légzési zóna) és 4 méter közötti magasságban kell lenni (talaj közeli mintavétel). Bizonyos körülmények között magasabb elhelyezésre (8 méterig) is szükség lehet. A magasabb elhelyezés akkor indokolt, ha az állomás nagy területre reprezentatív.
 - 2.3. A mintavevő szonda bemenő nyílását nem szabad a források közvetlen közelében elhelyezni, hogy elkerülhető legyen a fel nem hígult, közvetlen kibocsátás befolyása.
 - 2.4. A mérőpont kivezető nyílását úgy kell kiképezni, hogy a kibocsátott levegő ne áramoljon vissza a mintavevőbe.
 - 2.5. A háttér ülepedés vizsgálatokat, amennyire lehetséges, az EMEP kereteibe illesztve kell végezni.
 - 2.6. A mérőpont kialakításánál a következő tényezők figyelembevétele is ajánlott:
 - 2.6.1. zavaró külső források;
 - 2.6.2. biztonság;
 - 2.6.3. hozzáférés;
 - 2.6.4. elektromos áramellátás és telekommunikációs kapcsolat elérhetősége;
 - 2.6.5. a helyszín láthatósága a környezete számára;
 - 2.6.6. a lakosság és a kezelőszemélyzet biztonsága;
 - 2.6.7. a különböző légszennyezőanyagok mintavételi pontjainak kapcsolódó elhelyezése;
 - 2.6.8. tervezési követelmények.
3. A helyszínek kiválasztás eljárását dokumentálni kell. A dokumentáció tartalmazza a környező terület betájolt fényképeit és egy részletes térképet. A helyszín felülvizsgálatát rendszeresen meg kell ismételni és a vizsgálatot dokumentálni kell annak érdekében, hogy a kiválasztási követelmények időtállóvá vizsgálható és igazolható legyen.

4. Az arzén, a kadmium, a nikkél, a benz(a)pirén koncentrációjának vizsgálatára a helyhez kötött mérési pontok minimális száma
- 4.1. Az emberi egészség védelme érdekében a célértékek betartásának ellenőrzésére végzett helyhez kötött mérések mintavételi pontjainak minimális száma olyan zónákban és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az egyetlen információforrás.
- 4.1.1. Diffúz szennyező források

	A	B	C	D	E
1	Az agglomeráció vagy zóna lakossága (ezer)	Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket		Ha a maximális koncentrációk a felső és alsó vizsgálati küszöbértékek közé esnek	
2		As, Cd, Ni	Benz(a)pirén	As, Cd, Ni	Benz(a)pirén
3	0–749	1	1	1	1
4	750–1999	2	2	1	1
5	2000–3749	2	3	1	1
6	3750–4749	3	4	2	2
7	4750–5999	4	5	2	2
8	>6000	5	5	2	2

- 4.1.2. A szennyezés mértékének a pontforrások közelében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérésekre szánt mintavételi pontok számát a kibocsátó források sűrűségének, a levegő szennyezettsége valószínű eloszlásának és a lakosság lehetséges expozíciójának figyelembevételével kell meghatározni. A mintavételi pontokat úgy kell elhelyezni, hogy az lehetővé tegye a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló jogszabályban meghatározott elérhető legjobb technikák alkalmazásának ellenőrzését.

6. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Az ózon előanyagainak mérései

- Az ilyen mérések fő célja az ózon előanyagaival kapcsolatos folyamatok elemzése, a kibocsátás csökkentésére irányuló stratégiák hatékonyságának ellenőrzése, az emisszió-kataszterek egységességének ellenőrzése és a kibocsátási források hozzárendelése a megfigyelt szennyezési koncentrációhoz. További cél az ózon kialakulása és az előanyag terjedése megértésének elősegítése, valamint fotokémiai modellek alkalmazása.
- Az ózon előanyagai mérésének ki kell terjednie legalább a nitrogén-oxidokra (NO és NO₂), valamint a megfelelő illékony szerves vegyületekre (VOC).
- Az ózon előanyagok (prekurzorok) mérési módszereit a hatályos szabványok tartalmazzák.
- Azon illékony szerves vegyületek, amelyek mérése ajánlott: A vizsgálatot városi vagy elővárosi besorolású mérőhelyen kell végezni.

	A	B	C	D
1		1-butén	izoprén	etil-benzol
2	etán	transz-2-butén	n-hexán	m + p-xilol
3	etilén	cisz-2-butén	i-hexán	o-xilol
4	acetilén	1,3-butadién	n-heptán	1,2,4-trimetil-benzol
5	propán	n-pentán	n-oktán	1,2,3-trimetil-benzol
6	propén	i-pentán	i-oktán	1,3,5-trimetil-benzol
7	n-bután	1-pentén	benzol	formaldehid
8	i-bután	2-pentén	toluol	az összes nem metán szénhidrogén

- A méréseket különösen a városi vagy elővárosi területek valamennyi olyan megfigyelési helyszínén el kell végezni, amelyet az ezen irányelv követelményeivel összhangban telepítettek, és az A. szakaszban felsorolt megfigyelési célok szempontjából megfelelőnek ítélték.

7. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegőterheltségi szint mérésének referencia-módszerei

1. Referencia-módszerek
 - 1.1. Referencia-módszer a kén-dioxid vizsgálatára: ultraibolya fluoreszcenciás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14212:2005)
 - 1.2. Referencia-módszer a nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok vizsgálatára: kemilumineszcenciás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14211:2005)
 - 1.3.1. Referencia-módszer az ólom mintavételezésére: a lebegő por tömegkoncentrációjának meghatározása gravimetriás módszerrel a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 12341:2001)
 - 1.3.2. Referencia-módszer az ólom vizsgálatára: atomabszorpciós spektrometriás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14902:2006)
 - 1.4. Referencia-módszer a PM₁₀ mintavételére és mérésére: a lebegő porban a PM₁₀ frakciójának tömegkoncentrációjának meghatározása gravimetriás módszerrel a vonatkozó szabványok szerint (MSZ EN 12341:2001)
 - 1.5. Referencia-módszer a benzol meghatározására: gázkromatográfiás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14662 1–5:2005)
 - 1.6. Referencia-módszer a szén-monoxid meghatározására: nemdiszperzív infravörös spektroszkópiás módszer a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14626:2005)
 - 1.7. Referencia-módszer az ózon meghatározására: UV fotometriás módszerrel a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14625:2005)
 - 1.8. Referencia módszer az arzén, kadmium és nikkelt meghatározására a levegőben: mintavétel (MSZ EN 12341:2001) és elemzés a vonatkozó szabvány szerint (MSZ EN 14902:2006)
 - 1.9. Referencia-módszer a levegő policiklusos aromás szénhidrogén tartalmának meghatározására: mintavétel (MSZ EN 12341:2001) és elemzés a vonatkozó szabvány szerint (MSZ ISO 12884:2003)
 - 1.10. Referencia-módszer a PM_{2,5} mintavételére és mérésére: a lebegő porban a PM_{2,5} frakciójának tömegkoncentrációjának meghatározása gravimetriás módszerrel a vonatkozó szabványok szerint (MSZ EN 14907:2006)
2. Az egyenértékűség kimutatása

Bármely olyan egyéb módszer alkalmazható, amely az 1. pontban felsorolt módszerek bármelyikével bizonyítottan egyenértékű eredményt ad, vagy szálló por esetében bármely olyan egyéb módszer, amely szorosan kapcsolódik a referencia módszerhez. Ebben az esetben az ilyen módszerrel elért eredményeket korrigálni kell annak érdekében, hogy egyenértékű eredményt kapjunk azzal, amit a referenciamódszerrel kaptunk volna.
3. Egységesítés

A gáz-halmazállapotú légszennyező anyagok térfogatát 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa légnyomásra kell átszámolni. A szálló por és a szálló porban lévő elemzendő anyagok mintatérfogatát a mérés időpontja szerinti hőmérséklet és légnyomás értelmében vett környezeti feltételek határozzák meg.
4. Berendezésekre vonatkozó követelmények
 - 4.1. A jogszabály hatálybalépése után vásárolt valamennyi új mérőberendezésnek 2011. június 10-ig meg kell felelnie a referenciamódszernek vagy az azzal bizonyítottan egyenértékű módszernek.
 - 4.2. A helyhez kötött mérések során használt valamennyi berendezésnek 2013. június 10-ig meg kell felelnie a referenciamódszernek vagy az azzal bizonyítottan egyenértékű módszernek.
5. Egy adott berendezésnek az 1. pontban felsorolt referenciamódszerekben meghatározott követelményeknek való megfelelését bizonyító típusjóváhagyás során az Országos Meteorológiai Szolgálat elfogadja a más EU tagállamok ilyen vizsgálatok végzésére az MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 szabvány szerint akkreditált laboratóriumai által kibocsátott vizsgálati jelentéseket.

8. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Adatminőségi követelmények és a dokumentálás szempontjai

1. Adatminőségi célkitűzések
- 1.1. A benzolra, ólomra és a szálló porra vonatkozóan a folyamatos mérések helyett időszakos mérések is végezhetők, amennyiben igazolható, hogy a bizonytalanság – többek között az időszakos mintavétel okozta bizonytalanság – eléri a 25%-os minőségi célkitűzést, és a mérési időszak hosszabb, mint az indikatív mérésekre vonatkozó minimális mérési időszak. Az időszakos mintavételt az év folyamán egyenletesen kell elosztani az eredmények torzulásának elkerülése érdekében. Az időszakos mintavétel okozta bizonytalanságot az MSZ EN ISO 11222:2002 „Levegőminőség – a levegőminőségi mérések időátlagára vonatkozó bizonytalanság meghatározása” című szabványban megállapított eljárással lehet meghatározni. Ha a PM₁₀-határértékre vonatkozó követelményeket időszakos mérésekkel vizsgálják, akkor a 90,4 százalékos értéket (amely 50 µg/m³ vagy annál kevesebb) kell értékelni a túllépések száma helyett, amelyet erősen befolyásol az adatfedezet.
- 1.2. A vizsgálati módszer elfogadható bizonytalansága (%) és az értékeléshez minimálisan szükséges adatmennyiség, adatrendelkezésre állás (%), valamint a minimálisan szükséges vizsgálati időtartam (%):

	A	B	C	D	E
1		Kén-dioxid, nitrogén-dioxid, nitrogén-oxidok és szén-monoxid	Benzol	Szálló por (PM ₁₀ /PM _{2,5}) és ólom	Ózon és az ózonnal kapcsolatos NO és NO ₂
2	Helyhez kötött mérések				
3	Bizonytalanság	15%	25%	25%	15%
3	Minimális adat rendelkezésre állás	90%	90%	90%	90% nyáron 75% télen
4	Minimális mérési időszak: – városi háttér és közlekedés – ipari helyszínek		35% (Egy évre elosztva annak érdekében, hogy a különböző időjárási és közlekedési viszonyok vonatkozásában reprezentatív legyen.) 90%		
5	Indikatív mérések				
6	Bizonytalanság	25%	30%	50%	30%
7	Minimális adat rendelkezésre állás	90%	90%	90%	90%
8	Minimális mérési időszak	14% (Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egy véletlenszerű mérés vagy az év folyamán egyenletesen elosztott 8 hét.)	14% (Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egynapos véletlenszerű mérés vagy az év során egyenletesen elosztott 8 hét.)	14% (Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egy véletlenszerű mérés vagy az év folyamán egyenletesen elosztott 8 hét.)	>10% nyáron
9	Modellezési bizonytalanság				
10	Órás átlagérték	50%			50%
11	Nyolcórás átlagértékek	50%			50%
12	Napi átlagértékek	50%		még nem határozták meg	
13	Éves átlagértékek	30%	50%	50%	
14	Objektív becslés				
15	Bizonytalanság	75%	100%	100%	75%

- 1.3. A vizsgálati módszerek bizonytalanságának (95%-os megbízhatósági szinttel kifejezve) vizsgálatát a CEN Útmutató a mérések bizonytalanságának megadásához (ENV 13005–1999) elveivel, az MSZ ISO 5725:1994 számú szabvány módszerével, valamint a CEN „Jelentés a levegőminőségről – A levegő mérési referenciamódszereihez kapcsolódó bizonytalansági becslés megközelítése” (CR 14377:2002E) című jelentésében foglalt útmutatóval összhangban kell elvégezni. Az 1.2. pontban a százalékos bizonytalansági értékek egyedi mérésekre vonatkoznak a határérték (illetve az ózon esetében a célérték) számítására alkalmazott időtartam átlagában, 95%-os megbízhatósági intervallumban. A helyhez kötött mérések bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték (illetve az ózon esetében a célérték) tartományában alkalmazandó.
- 1.4. A modellezés bizonytalansága az egyes megfigyelési pontok 90%-a esetében mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb, a határértékre – az ózon esetében a célértékre – vonatkozó eltérés, a vizsgált időtartamon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését. A modellezés bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték – az ózon esetében a célérték – tartományában alkalmazandó. A modellezési eredményekkel való összehasonlításhoz kiválasztandó helyhez kötött méréseknek reprezentatívnak kell lenniük a modell által lefedett skála tekintetében.
- 1.5. Az objektív becslés bizonytalansága a mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb, a határértékre – az ózon esetében a célértékre – vonatkozó eltérés, a vizsgált időtartamon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését.
- 1.6. A minimális adat rendelkezésre állásra és mérési időszakra vonatkozó követelmények nem tartalmazzák a rendszeres kalibrálás vagy a műszerek karbantartása következtében bekövetkező adatvesztést.
 2. A levegőminőség vizsgálatának eredményei
- 2.1. A következő információkat kell összegyűjteni azon zónák vagy agglomerációk vonatkozásában, ahol a mérésen kívül más forrásokat is alkalmaznak a mérésből származó információk kiegészítésére vagy a levegőminőség vizsgálatának kizárólagos eszközeként:
 - 2.1.1. az elvégzett vizsgálati tevékenységek leírása
 - 2.1.2. az alkalmazott konkrét módszerek és ezek leírása
 - 2.1.3. az adatok és információk forrásai
 - 2.1.4. az eredmények leírása, beleértve a bizonytalansági tényezőket és különösen bármely olyan terület kiterjedését vagy adott esetben annak az útnak a hosszát a zónán vagy agglomeráción belül, ahol a koncentráció túllép bármilyen határértéket, célértéket vagy adott esetben a tűrőhatárral növelt hosszú távú célkitűzést, és annak a területnek a határait, amelyen belül a koncentráció túllépi a felső vagy az alsó vizsgálati küszöbértéket
 - 2.1.5. az emberi egészség védelme érdekében meghatározott határértéket túllépő bármely szintnek potenciálisan kitett népesség.
 3. A környezeti levegőminőség vizsgálatának minőségbiztosítása: adathitelesítés
- 3.1. A mérések pontosságának és az 1. pontban meghatározott adatminőségi célkitűzéseknek való megfelelés biztosítása érdekében az Lvr. szerinti környezetvédelmi hatóságok biztosítják, hogy:
 - 3.1.1. a levegő minőségének a vizsgálatával kapcsolatosan végzett valamennyi mérés nyomon követhető legyen, az MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 5.6.2.2. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően
 - 3.1.2. a hálózatokat és egyedi mérőállomásokat működtető intézmények rendelkezzenek kidolgozott minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési rendszerrel, amelyek rendszeres karbantartást írnak elő a mérési eszközök pontosságának biztosítása érdekében
 - 3.1.3. az adatgyűjtési és jelentéstételi folyamatokra vonatkozóan minőség-ellenőrzési eljárást dolgozzanak ki, és hogy az erre a feladatra kijelölt intézmények aktívan részt vegyenek az ehhez kapcsolódó, a közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban
 - 3.1.4. az Európai Közösség egész területére kiterjedő, az Lvr. hatálya alá tartozó szennyező anyagokra vonatkozó kölcsönös összehasonlításokban részt vevő, az Lvr. szerinti környezetvédelmi hatóság által kinevezett nemzeti laboratóriumok az 5. mellékletben említett referencia-módszerek tekintetében az MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 szabványnak megfelelően 2010-ig akkreditáltak legyenek. Ezeket a laboratóriumokat bevonják a Bizottság által szervezendő, a közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programoknak a tagállamok területén történő koordinálásába, és ezek a laboratóriumok koordinálják továbbá nemzeti szinten a referencia-módszerek megfelelő megvalósítását és a referencia-módszerektől eltérő eljárások egyenértékűségének kimutatását.
- 3.2. Valamennyi, az Lvr. szerint jelentett adatot hitelesnek kell tekinteni, kivéve az ideiglenesként megjelölt adatokat.

4. A vizsgálati módszer dokumentálásának szempontjai
- 4.1. Azoknál a zónáknál vagy agglomerációknál, amelyeknél a mérések mellett vagy a vizsgálat kizárólagos eszközeként, a méréstől eltérő vizsgálati módszereket alkalmaznak, a levegőterheltségi szint értékeléséhez az alábbiakat is meg kell adni:
- 4.1.1. az alkalmazott vizsgálati eljárás leírása;
- 4.1.2. az alkalmazott módszer ismertetése a referenciára való hivatkozással;
- 4.1.3. az adatok és információk forrásai;
- 4.1.4. az eredmények bemutatása, beleértve a bizonytalanságot;
- 4.1.5. a zónában vagy agglomerációban vizsgált területek bemutatása (amennyiben ez lényeges pl. a közút hossza), amelyeken a levegőterheltségi szint meghaladja a határértékeket, vagy a határértékeket és a túrértékeket, vagy a célértéket, vagy a hosszú távú célkitűzést, vagy a felső vizsgálati küszöbértékeket vagy az alsó vizsgálati küszöbértékeket;
- 4.1.6. a levegőterheltségi szint egészségügyi határértékeit meghaladó levegőterheltségi szintnek potenciálisan kitett lakosság nagyságát.
- 4.2. Az egyes zónákban és agglomerációkban a koncentráció-eloszlásokat lehetőség szerint térképes ábrázolással is be kell mutatni.
5. A vizsgálati eredményeket 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra kell vonatkoztatni.
6. Az ózonra vonatkozó célértékek és hosszú távú célkitűzések adatainak összesítése. A statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzéséhez szükséges követelmények

	A	B
1	Paraméter	Szükséges érvényes adathányad
2	1 órás értékek	75% (azaz 45 perc)
3	8 órás értékek	az értékek 75%-a (azaz 6 óra)
4	A legmagasabb napi 8 órás középérték a 8 órás mozgóátlagok közül	a 8 órás mozgóátlagok 75%-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
5	AOT40	<p>1. az AOT40-érték kiszámítására meghatározott időtartam 1 órás értékeinek 90%-a</p> <p>2. amennyiben nem áll rendelkezésre valamennyi lehetséges mért adat, az AOT40-érték kiszámítására a következő együtthatót kell használni:</p> $AOT40_{\text{becsült}} = AOT40_{\text{mért}} \times \frac{\text{az összes lehetséges órák száma}}{\text{a mért óránkénti értékek száma}}$ <p>3. az AOT40 meghatározásában szereplő időtartamba eső órák száma (azaz a közép-európai idő szerint 8 és 20 óra között mért órák minden évben május 1-jétől július 31-ig a növényzet védelmének vonatkozásában, és minden évben április 1-jétől szeptember 30-ig az erdő védelmének vonatkozásában)</p>
6	Éves középérték	a nyáron (áprilistól szeptemberig) mért 1 órás értékek 75%-a és a télen (januártól márciusig, októbertől decemberig) mért 1 órás értékek 75%-a, külön
7	A túllépések száma és a havi maximális értékek	a napi legmagasabb 8 órás középérték 90%-a (havonta 27 rendelkezésre álló napi érték) közép-európai idő szerint 8 és 20 óra között mért 1 órás értékek 90%-a
8	A túllépések száma és az évi legnagyobb értékek	öt hónap a nyári időszak (áprilistól szeptemberig) hat hónapjából

7. Az egészségügyi határértékekkel kapcsolatos adatok összesítése és a statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzéséhez szükséges követelmények

	A	B
1	Paraméter	szükséges érvényes adathányad
2	1 órás értékek	75% (azaz 45 perc)
3	8 órás értékek	az értékek 75%-a (azaz 6 óra)
4	a legmagasabb napi 8 órás középérték	a 8 órás mozgóátlagok 75%-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
5	24 órás értékek	az 1 órás értékek 75%-a (azaz legalább 18 darab 1 órás érték)
6	éves középérték	az egész évben mért 1 órás értékek vagy (ha ez nem áll rendelkezésre) 24 órás értékek 90%-a (az éves középérték kiszámítására vonatkozó követelmények nem foglalja magában a kalibrálás vagy az eszközök szokásos karbantartása miatt bekövetkezett adatvesztéséget)

9. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid (NO₂) és nitrogén-oxidok (NO_x), szálló por (PM₁₀ és PM_{2,5}), ólom, szén-monoxid, benzol és a szálló por PM₁₀ frakciójában található arzén, kadmium, nikkel, benz(a)pirén felső és alsó vizsgálati küszöbértékei

1. Kén-dioxid

	A	B	C
1		Egészségvédelem	A növényzet védelme
2	Felső vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 60%-a (75 µg/m ³ , naptári évenként háromnál többször nem lehet túllépni)	a téli kritikus szint 60%-a (12 µg/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 40%-a (50 µg/m ³ , naptári évenként háromnál többször nem lehet túllépni)	a téli kritikus szint 40%-a (8 µg/m ³)

2. Nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok

	A	B	C	D
1		Emberi egészség védelmére vonatkozó óránkénti határérték NO ₂	Emberi egészség védelmére vonatkozó éves határérték NO ₂	A növényzet és a természetes ökológiai rendszerek védelmére vonatkozó éves kritikus szint NO _x
2	Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70%-a (70 µg/m ³ , naptári évenként tizennyolcnál többször nem lehet túllépni)	a határérték 80%-a (32 µg/m ³)	a kritikus szint 80%-a (24 µg/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50%-a [50 (µg/m ³ , naptári évenként tizennyolcnál többször nem lehet túllépni)]	a határérték 65%-a (26 µg/m ³)	a kritikus szint 65%-a (19,5 µg/m ³)

3. Szálló por (PM₁₀/PM_{2,5})

	A	B	C	D
1		24 órás átlagérték PM ₁₀	Éves átlagérték PM ₁₀	Éves átlagérték PM _{2,5} (A PM _{2,5} felső és alsó vizsgálati küszöbértéke nem vonatkozik a PM _{2,5} -expozíciónak az emberi egészség védelme érdekében meghatározott csökkentésére vonatkozó cél betartásának vizsgálatával kapcsolatos mérésekre.)
2	Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70%-a (35 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb harmincöttször léphető túl)	a határérték 70%-a (28 µg/m ³)	a határérték 70%-a (17 µg/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50%-a (25 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb harmincöttször léphető túl)	a határérték 50%-a (20 µg/m ³)	a határérték 50%-a (12 µg/m ³)

4. A szálló porban mért arzén, kadmium, nikkel és benz(a)pirén alsó és felső vizsgálati küszöbértékei

	A	B	C	D	E
1		arzén	kadmium	nikkel	benz(a)pirén
2	Felső vizsgálati küszöbérték	A célérték 60%-a (3,6 ng/m ³)	A célérték 60%-a (3 ng/m ³)	A célérték 70%-a (14 ng/m ³)	A célérték 60%-a (0,6 ng/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	A célérték 40%-a (2,4 ng/m ³)	A célérték 40%-a (2 ng/m ³)	A célérték 50%-a (10 ng/m ³)	A célérték 40%-a (0,4 ng/m ³)

5. Ólom

	A	B
1		Éves átlagérték
2	Felső vizsgálati küszöbérték	A határérték 70%-a (0,21 µg/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	A határérték 50%-a (2,5 µg/m ³)

6. Szén-monoxid

	A	B
1		Nyolcórás átlagérték
2	Felső vizsgálati küszöbérték	A határérték 70%-a (3,5 mg/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	A határérték 50%-a (2,5 mg/m ³)

7. Benzol

	A	B
1		Éves átlagérték
2	Felső vizsgálati küszöbérték	A határérték 70%-a (3,5 µg/m ³)
3	Alsó vizsgálati küszöbérték	A határérték 40%-a (2 µg/m ³)

8. A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépésének meghatározása
- 8.1. A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépéseit az előző öt év során mért koncentráció alapján kell meghatározni, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre. Egy vizsgálati küszöbértéket akkor kell túllépettnek tekinteni, ha azt az előző öt évből legalább három különböző évben túllépték.
- 8.2. Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó mérési adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték túllépéseinek meghatározására összegezhetik az év rövidebb időszakaira vonatkozó, valamint a nagy valószínűséggel a leginkább terhelt helyekre kiterjedő, rövid időtartamú mérési kampányok eredményeit az emisszió-kataszterben található információkkal és a modellezésből származó adatok eredményeivel.

10. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A vidéki háttérű helyszíneken a koncentrációtól függetlenül végzett PM_{2,5} mérések és a PM_{2,5}-re vonatkozó átlagexpozíció mutató meghatározása

1. Kémiai összetevőinek jellemzése érdekében a PM_{2,5} mérésének ki kell terjednie legalább a teljes tömegkoncentrációra és a megfelelő vegyületek koncentrációira.
 - 1.1. A mérésnek legalább az alábbi kémiai anyagokra ki kell terjednie:
 - 1.2.1. SO₄²⁻
 - 1.2.2. NO₃⁻
 - 1.2.3. Na⁺
 - 1.2.4. K⁺
 - 1.2.5. NH₄⁺
 - 1.2.6. Cl⁻
 - 1.2.7. Ca²⁺
 - 1.2.8. Mg²⁺
 - 1.2.9. elemi szén (EC)
 - 1.2.10. szerves szén (OC)
 2. A mérőpontokat a 2. mellékletben foglalt szempontoknak megfelelően vidéki háttér területeken kell elhelyezni.
 3. A PM_{2,5}-re vonatkozó átlagexpozíció mutató meghatározása
- 3.1. A mikrogramm/köbméterben (µg/m³) kifejezett átlagexpozíció mutató (ÁEM) – a zónákban és agglomerációkban – városi háttérű helyszíneken végzett méréseken alapul. Az ÁEM a koncentrációt három naptári évre vonatkozó éves mozgóátlaga alapján kell megállapítani valamennyi mintavételi pont átlagában. A 2010-es referenciaév átlagexpozíció mutatója a 2009. és 2010. év koncentrációjának középértéke, vagy a 2009., 2010. és 2011. év koncentrációjának átlaga.
- 3.2. A 2020-ra vonatkozó ÁEM a koncentráció három éves mozgóátlaga, valamennyi a külön jogszabályban erre a célra előírt mintavételi pont 2018., 2019. és 2020. évi átlagában. Az ÁEM-t kell alkalmazni annak vizsgálatára, hogy teljesül-e a nemzeti expozíciócsökkentési cél.
- 3.3. A 2015. évre vonatkozó ÁEM a koncentráció három éves mozgóátlaga, valamennyi mintavételi pont 2013., 2014. és 2015. évi átlagában.
- 3.4. Az ÁEM-t kell alkalmazni annak vizsgálatára, hogy teljesülnek-e az expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettségek.

11. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Adatminőségi célkitűzések és a levegőminőségi modell követelményei a levegő arzén, kadmium, nikkel, benz(a)pirén tartalmának meghatározásához

1. Adatminőségi célkitűzés

- 1.1. A PM₁₀ porfrakció vizsgálata során a mintavételi térfogatot 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra kell vonatkoztatni.

	A	B	C	D	E
1		Benz(a)pirén	Arzén, kadmium és nikkel	A benz(a)piréntől eltérő, policiklusos aromás szénhidrogének, összes gáznemű higany	Teljes kiülepedés
2	Mérési bizonytalanság Helyhez kötött és időszakos mérések	50%	40%	50%	70%
3	Modellezés	60%	60%	60%	60%
4	Minimálisan szükséges adatmennyiség	90%	90%	90%	90%
5	Minimálisan vizsgált időtartam Helyhez kötött mérések	33%	50%		
6	Időszakos mérések (nem rendszeresen elvégzett mérés, amely a többi adatminőségi követelménynek megfelel)	14%	14%	14%	33%

- 1.2. A megadott bizonytalansági százalékok a jellemző mintavételi időpontokra átlagolt egyedi mérésekre vonatkoznak 95%-os megbízhatósági intervallumban. A mérések bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az a megfelelő célérték tartományában alkalmazandó. Az eredmények torzításának elkerülése érdekében a helyhez kötött és az időszakos méréseket az év folyamán egyenletes eloszlásban kell elvégezni.
- 1.3. A minimális adatrögzítésre és minimális mérési időszakra vonatkozó követelmények nem tartalmazzák a műszerek rendszeres kalibrálásából vagy rendes karbantartásából származó adatvesztést. A benz(a)pirén és más policiklusos aromás szénhidrogének mérését 24 órás mintavétellel kell elvégezni. A legfeljebb egy hónapon keresztül vett egyedi minták összevonhatók és összetett mintaként elemezhetők, feltéve, hogy a módszer biztosítja, az adott időszakra a minták stabilitását. A három egynemű anyag, a benz(b)fluorantén, benz(j)fluorantén és a benz(k)fluorantén analitikus szétválasztása nehézséget okozhat. Ilyen esetekben a jelentés azok összegére is vonatkozhat. A 24 órás mintavétel az arzén-, kadmium- és nikkelkoncentráció mérésénél is javasolt. A mintavételt a munkanapok és a teljes év vonatkozásában, egyenletes eloszlásban kell elvégezni. Az ülepedés mérésére havi vagy heti mintavétel javasolt az év során.
- 1.4. A teljes ülepedéssel végzett mintavételi módszer helyett kizárólag nedves mintavétel is alkalmazható, ha bizonyított, hogy a két módszer közti különbség 10%-nál kevesebb. Az ülepedést általában (µg/m²/nap mértékegységben kell megadni).
- 1.5. A táblázatban meghatározottnál rövidebb minimális mérési időtartamot is lehet alkalmazni, ami azonban a helyhez kötött mérések esetén nem lehet 14%-nál, az időszakos mérések esetén pedig 6%-nál kevesebb, amennyiben bizonyított az MSZ ISO 11222:2002 – „A levegőminőségi mérések időátlagára vonatkozó bizonytalanság meghatározása” elnevezésű táblázatban meghatározott adatminőségi célkitűzések betartása.
2. A levegőminőségi modellezés bizonytalanságát a mért és a számított koncentrációk legnagyobb eltéréseivel kell meghatározni egy teljes év vonatkozásában, és figyelmen kívül kell hagyni az események időpontját.
3. Az objektív becslési módszerek alkalmazása esetén a bizonytalanság nem érheti el a ±100%-ot.

12. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A levegőterheltségi szint értékelési módszereinek követelményei

1. A matematikai-statisztikai értékelés során a következő mutatókat kell kidolgozni.
- 1.1. Átlagérték: a meghatározott időtartam alatt nyert mérési adatok számtani középértéke. Az átlagérték az adott időtartam alatti terhelésre mértékadó szám. Az átlagérték meghatározásához az adatminőségi előírásokat figyelembe kell venni. Az éves, illetőleg a féléves átlagérték a napi átlagértékek számtani középértéke. A fűtési időszak: tárgyév október 1-jétől a tárgyévet követő év március 31-ig; fűtésmentes időszak: tárgyév április 1-jétől szeptember 30-ig. A tárgyévi éves átlagérték a tárgyév január 1-jétől december 31-ig terjedő időszak napi átlagértékeinek számtani középértéke.
- 1.2. Maximális érték: az adott időtartam alatt mért maximum.
- 1.3. A határérték-túllépés gyakoriságát százalékban kifejezve kell megadni, az alábbi számítási móddal:

$$\text{a határérték - túllépés gyakorisága a [\%]} = \frac{m \times 100}{n}$$
 - 1.3.1. m = a határértéket meghaladó mérési adatok száma
 - 1.3.2. n = az összes mérési adatok száma
- 1.4. Az átlagérték területi kiterjedése: azt a területet, amelyre az átlagértékek vonatkoznak, egyedileg kell meghatározni, a mérő-(mintavételi) helyek reprezentativitása, a mérőpontok száma, a környezeti adottságok a meteorológiai, domborzati és egyéb helyi tényezők figyelembevételével.
- 1.5. A 98%-os és a 99,9%-os gyakorisági érték: az a koncentrációérték, amely alatt az összes vizsgálati adat 98%-a, illetve 99,9%-a található. A 98%-os gyakorisági értéket mind a rövid idejű, mind a hosszabb időtartamú vizsgálatoknál meg kell határozni. A 98%-os gyakorisági érték főként a rövid idejű vizsgálatok során a jelentősebb mértékű terhelésekre nézve ad értékes felvilágosítást, ezért egészségügyi jelentősége fokozott.
- 1.6. Levegőterheltségi szint irányszám (I/In): a levegőterheltségi szint mértékének mutatószáma a mért levegőterheltségi szint és a levegőterheltségi szint egészségügyi határértékének a hányadosa. Ha ennek értéke 1,0-nél kisebb, nincs határérték-túllépés. A túllépés annál nagyobb, minél nagyobb a hányados az 1,0 értékénél.
 2. A levegőterheltségi szint mértékének grafikus ábrázolása
 - 2.1. A numerikus matematikai-statisztikai adatfeldolgozás kiegészítői a grafikus adatmegjelenítések.
 - 2.2. Gyakoriság-eloszlás: adott időszak mérési eredményeit – a várható értéktartományok figyelembevételével – egyenlő koncentráció-intervallumokba kell sorolni, és összegezve kell megállapítani a rekeszekbe jutó egyes adatok (darab)számát. A kis koncentrációktól indulva az összes mérési adatot kell besorolni, majd az eredményt grafikusan is fel kell dolgozni. Az abszcisszán a légszennyezőanyag koncentrációit, az ordinátán a gyakorisági értéket kell feltüntetni.
 - 2.3. Lineáris regresszió (számítás és grafikus ábrázolás): a levegőterheltségi szint hosszabb távú alakulásának meghatározásához használt módszer a lineáris regresszió. Az adatfeldolgozás során az egyik változó a vizsgálatok időszora, azaz időtartama, a másik pedig a levegőterheltségi szintre vonatkozó adat. A regressziós függvényhez legjobban illeszkedő egyenest a módszer a legkisebb négyzetek módszerével számítja. Ez a módszer a települések több éves adatsorainak összehasonlítására alkalmas.
 3. Levegőterheltségi szintre vonatkozó adatok térképes ábrázolása történhet:
 - 3.1. pontszerűen, a mérés helyét feltüntetve a mért érték beírásával,
 - 3.2. térképre rajzolt grafikonnal,
 - 3.3. izovonalas ábrázolással, négyzethálós raszterábrázolással,
 - 3.4. online adatok közvetlen számítógépes feldolgozásával, speciális program segítségével.

13. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Folyamatos kibocsátás mérésre kötelezett légszennyező technológiák és a mérendő légszennyező anyagok

	A	B
1	Cementipari technológiák klinkerégető kemencék	szilárd anyag
2	Kohászati technológiák kupolókemencék 8 t/óra kapacitás felett	szilárd anyag, CO
3	Titán-dioxid gyártás szulfát eljárás esetében	kén-dioxid
4	Titán-dioxid gyártás klór eljárás esetében	klór

14. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A légszennyező anyagok időszakos kibocsátás mérésére kötelezett tevékenységek esetében a mérések gyakorisága

1. A méréseket a környezetvédelmi hatóság által megállapított gyakorisággal kell végezni, de legalább
 - 1.1. évenként kötelező a mérés az alábbi technológiáknál:
 - 1.1.1. kőolajfeldolgozás,
 - 1.1.2. kénsavgyártás,
 - 1.1.3. klóralkáli elektrolízis,
 - 1.1.4. foszféngyártás,
 - 1.1.5. akkumulátorgyártás,
 - 1.1.6. titán-dioxid gyártás szulfát eljárás esetén,
 - 1.1.7. helyhez kötött biogáz- és depóniagáz előállítás;
 - 1.2. kétévenként javasolt a mérés a következő, a technológiákra jellemző mértékadó pontforrásoknál (a folyamatosan mérték kivételével):
 - 1.2.1. műtrágyagyártás,
 - 1.2.2. műanyagok alapanyagainak gyártása,
 - 1.2.3. növényvédőszer-hatóanyag és intermedier gyártás,
 - 1.2.4. lakk- és festékgyártás,
 - 1.2.5. gyógyszeralapanyagok, gyógyszerkészítmények, kiszertelt gyógyszerek, szterobakteriológiai készítmények és egyéb gyógyászati jellegű készítmények gyártása,
 - 1.2.6. lőpor-, robbanószer- és lőszergyártás,
 - 1.2.7. építési vegyianyaggyártás (szigetelőanyagok, perlit, kőzetgyapot),
 - 1.2.8. grafit- és műszéngyártás,
 - 1.2.9. cellulózműszál-gyártás,
 - 1.2.10. gumigyártás,
 - 1.2.11. cement- és mészgyártás,
 - 1.2.12. kohászat (vas, acél, alumínium, színesfém),
 - 1.2.13. timföld- és korundgyártás,
 - 1.2.14. öntödék,
 - 1.2.15. téglagyártás,
 - 1.2.16. üvegyártás,
 - 1.2.17. szénfeldolgozás (brikett és koks),
 - 1.2.18. kerámiagyártás,
 - 1.2.19. tűzálló anyagok gyártása,
 - 1.2.20. aszfaltkeverés és -gyártás esetén,
 - 1.2.21. helyhez kötött gázüzemű motorok működése esetén;
- 1.3. ötévenként javasolt a mérés minden egyéb technológiánál, amelynél a kibocsátás mérésrel egyértelműen meghatározható.
2. A légszennyező kérelme alapján, az alkalmazott technológiára való hivatkozással, a környezetvédelmi hatóság a kétévenként és az ötévenként javasolt időszakos mérés helyett ennél hosszabb időszakot is megállapíthat.

15. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Az időszakos kibocsátás mérés szükséges időtartama

1. Az üzemviteli körülményeket szükséges pontosan rögzíteni.
- 1.1. Az időszakos mérés szükséges időtartama folyamatosan működő technológiáknál, időben egyenletes kibocsátások esetén:
 - 1.1.1. folyamatos üzemű mérőműszerrel történő, zavartalan, állandósult üzemállapot melletti mérésnél, üzemállapotonként legalább háromszor 30 perc, de a vizsgálati időszak lecsökkenthető 3x15 percre, ha a folyamatosan mért szennyezőkomponensek eltérése az átlagtól nem haladja meg az átlag 6%-át és nem éri el a határérték 50%-át;
 - 1.1.2. szakaszos mintavétellel történő mérésnél legalább három értékelhető minta szükséges, egyenként legalább 30 perces mintavételi idővel, ha azt a technológia lehetővé teszi.
 - 1.1.3. Ha a vizsgált légszennyezőanyag koncentrációja nagyságrendileg azonos a kimutatási határral, akkor a mintavételi időt úgy kell megnövelni, hogy a vonatkozó határérték betartása a mérési hiba figyelembevételére esetén is egyértelműen eldönthető legyen.
- 1.2. Az időszakos mérés szükséges időtartama időben ciklikusan változó kibocsátású technológiák esetén: a mérések időtartamát, a mintavételek számát – a ciklusok időtartamától függően – úgy kell megválasztani, hogy a mérési eredmények reprezentatívak legyenek, de lehetőleg három ciklus kibocsátása kerüljön meghatározásra.
- 1.3. Az időszakos mérés szükséges időtartama időben rendszertelenül változó kibocsátások esetén legalább 6 óra.

16. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

A kibocsátás ellenőrzés eredményeinek értékelése

1. A folyamatos mérés eredményeinek feldolgozása és értékelése:
 - 1.1. A folyamatos mérés eredményeiből légszennyező anyagokként félórás középértéket kell képezni, amelyet a mindenkori vonatkoztatási jellemzőkre kell a 3. pontban foglaltak szerint átszámítani (koncentrációszámítás). A félórás értékekből naponta, az üzemórák tényleges számának megfelelő napi középértéket kell képezni. A napi középérték nem haladhatja meg a technológiai kibocsátási határértéket.
 - 1.2. A félórás értékeket a kibocsátási határérték 200%-ig terjedő tartományában 20 egyenlő osztályba kell sorolni – egy osztály osztásköze a kibocsátási határérték 0,1-szerese – a gyakoriság-eloszlás értékeléséhez.
 - 1.3. A félórás középértékek legfeljebb 3%-a lépheti túl a kibocsátási határérték 120%-át, de egyetlen félórás középérték sem haladhatja meg a határérték kétszeresét.
2. Az időszakos mérés eredményeinek feldolgozása és értékelése:
 - 2.1. A folyamatosan mért és regisztrált gázkomponenseknél a mérés értékelhető időtartamát félórás szakaszokra kell felosztani és ezekből félórás középértékeket kell képezni, majd a mindenkori vonatkoztatási jellemzőkre kell átszámítani a 3. pontban foglaltak szerint (koncentrációszámítás). Értékelhető időszak alatt az az üzemállapot értendő, amely nem tartalmaz indulási-leállási szakaszokat, be- és kikapcsolási tranzienseket. A mérés teljes értékelhető időtartamára vonatkoztatott átlagérték adja a mérés eredményét, kivéve azokat a légszennyező anyagot, amelyekre félórás kibocsátási határértékek kerültek megállapításra.
 - 2.2. A szakaszos mintavétellel mért légszennyezőanyagok esetén a minták eredményeit az adott mintavétel időtartamára kell átlagolni, és a mindenkori vonatkoztatási jellemzőkre kell átszámítani a 3. bekezdésben foglaltak szerint, kivéve azokat a légszennyező anyagokat, amelyekre félórás kibocsátási határértékek kerültek megállapításra.
 - 3.1. A légszennyező anyagok mért koncentrációját a következő képlet alkalmazásával kell a megadott O₂-tartalomra vonatkoztatni:

$$C_V = \frac{21(\text{tf}\%) - O_V(\text{tf}\%)}{21(\text{tf}\%) - O_M(\text{tf}\%)} \cdot C_M$$

3.2. Jelmagyarázat

	A	B
1	CV	vonatkoztatási O ₂ -tartalomra átszámított koncentráció, mg/m ³ -ben
2	OV	vonatkoztatási O ₂ -koncentráció, térfogatszázalékban
3	OM	a füstgázban mért O ₂ -koncentráció, térfogatszázalékban
4	CM	a légszennyező anyag mért koncentrációja, mg/m ³ -ben (átszámított érték 273 K-re, 101,3 kPa-ra és száraz gázra, ha jogszabály másként nem rendelkezik)
5	tf%	térfogatszázalék

- 3.3. A légszennyező anyagok mért koncentrációját tüzelési és termikus technológiáknál – amennyiben jogszabály más értéket nem határoz meg – a száraz véggáz 5%-os O₂ tartalmára kell vonatkoztatni.
4. Az értékelés során a mérések időtartamára vonatkozó fajlagos kibocsátási értékeket is meg kell határozni (kibocsátott légszennyező anyag/termék, kibocsátott légszennyező anyag/bevitt hőmennyiség).

17. melléklet a 6/2011. (I. 14.) VM rendelethez

Típusjóváhagyás követelményei

1. A típusjóváhagyás feltételei:
 - 1.1. az MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 szabvány szerinti típusvizsgálat végzésére akkreditált laboratórium által kibocsátott vizsgálati jelentés,
 - 1.2. bizonyítvány a típusjóváhagyás követelményeinek való megfelelésről,
 - 1.3. a vizsgált készülék magyar nyelvű gépkönyve,
 - 1.4. a gyártó minőségirányítási rendszerének tanúsítása,
 - 1.5. típusjóváhagyási kérelem.
 2. A típusjóváhagyási eljárás során az alábbiakat kell ellenőrizni:
 - 2.1. az elvégzett típusjóváhagyás dokumentációjának ellenőrzése a típusjóváhagyási kérelem szerint (típusazonosítás, vizsgálandó paraméterek, alkalmazási terület),
 - 2.2. a referencia- vagy azzal egyenértékű módszer ellenőrzése,
 - 2.3. referencia-módszerrel való egyenértékűség vizsgálati eredményeinek ellenőrzése,
 - 2.4. a szükséges kiépítettség ellenőrzése (a típusjóváhagyásnak az üzemképes mérőrendszerre kell vonatkoznia).

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 1/2011. (I. 14.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában – *dr. Kovács Péter* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Bihari Mihály*, *dr. Lévy Miklós* és *dr. Lenkó Barnabás* alkotmánybírák különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a prostituáltak részére kiadandó orvosi igazolásról szóló 41/1999. (IX. 8.) EüM rendelet Melléklete nemzetközi szerződésbe ütközik, ezért azt 2011. december 31-i hatállyal megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság a prostituáltak részére kiadandó orvosi igazolásról szóló 41/1999. (IX. 8.) EüM rendelet 1. § (4) bekezdése „nyilvántartására” szövegrésze nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása és megsemmisítése tárgyában az eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az Alkotmánybíróságnál országgyűlési képviselők kezdeményezték a prostituáltak részére kiadandó orvosi igazolásról szóló 41/1999. (IX. 8.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (4) bekezdése „nyilvántartására” szövegrésze, valamint az R. Melléklete, amennyiben pedig az alkotmányértés a részbeni megsemmisítéssel nem orvosolható, úgy az R. egésze nemzetközi szerződésbe ütközés miatti alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozók szerint a támadott rendelkezések ellentétben állnak a Magyarországon az 1955. évi 34. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása tárgyában New Yorkban, 1950. évi március hó 21. napján kelt nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 6. Cikkével, ezáltal az Alkotmány 7. § (1) bekezdésével is, mert – a hatályos magyar jogi szabályozás alapján – alkalmazásuk eredményeként a prostituáltakról nyilvántartás jön létre, továbbá mert a prostituáltak igazolványkénszeréhez vezet. Álláspontjukat a következőkkel támasztották alá. A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Szb.) 9. § (3) bekezdése szerint a prostituált szexuális szolgáltatásra akkor ajánlkozhat fel, ha rendelkezik a külön jogszabályban előírt orvosi igazolással, amely igazolás kiadásáról – az Szb. 62. § (2) bekezdésének felhatalmazása alapján megalkotott – R. rendelkezik. Az R. 1. § (4) bekezdése az orvosi vizsgálatok nyilvántartására külön jogszabály rendelkezéseit írja elő irányadónak, tehát kifejezetten utal arra, hogy a vizsgálatokat és az azon részt vevő személyeket nyilvántartásba kell venni. Az R. Melléklete – mind tartalmát, mind formáját (kis könyvecske) tekintve – a gyakorlatban olyan orvosi igazolás mintája, amely egyfajta igazolványként is szolgál: tartalmazza nemcsak a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. § 1. pontjában felsorolt személyes adatokat és a 2. pontban felsorolt különleges adatokat, hanem sorszámmal is el van látva, továbbá utal birtokosa prostituált mivoltára is. E szabályozás az Egyezménnyel ellentétes, mert megvalósul a prostituáltaknak az egészségügyi nyilvántartásban való, ebbéli minőségükben történő feltüntetése, a szűrővizsgálatokon megjelenő prostituáltak egészségügyi kontrollját dokumentáló, illetve a részükre kiadott igazolásokat egyaránt megjelenítő nyilvántartás jön létre. Az indítványozók végül utaltak arra is, hogy nem a prostituáltak orvosi ellenőrzését, hanem a szabályozásnak az R.-ben foglalt, az Egyezményt sértő módját tartják alkotmányellenesnek.
2. Az Alkotmánybíróság az eljárás során – álláspontjuk megismerése végett – megkereste az egészségügyi, az igazságügyi és rendészeti, valamint a külügyminisztert.

- II. Az indítványok elbírálása során figyelembe vett jogszabályok:
1. Az Alkotmány rendelkezése:
„7. § (1) A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját.”
 2. Az Egyezmény rendelkezése:
„6. Cikk
A jelen Egyezményben részes Felek kötelesek az összes szükséges intézkedést megtenni minden hatályos törvény, szabályzat vagy igazgatási gyakorlat hatályon kívül helyezésére vagy eltörlésére, amely szerint a prostitúcióval foglalkozó vagy azzal gyanúsított személyek különleges nyilvántartásba tartoznak magukat vétetni, külön igazolvánnyal kell rendelkezniük, vagy különleges ellenőrzési vagy bejelentési előírások alá esnek.”
 3. Az R. támadott, az indítvány elbírálásakor hatályos rendelkezései:
„1. § (4) A különböző vizsgálati módszerekről és ezek térítési díjáról a prostituáltat tájékoztatni kell, és az általa választott módszerrel kell a vizsgálatot elvégezni.”
„Melléklet a 41/1999. (IX. 8.) EüM rendelethez
Bőr- és Nemibeteg-gondozó egészségügyi szolgáltató
..... / szám

ORVOSI IGAZOLÁS

Családi név:.....

Utónév:.....

Születési hely, idő:.....

Lakó- és tartózkodási hely:.....

Személyazonosságot igazoló okmány és száma:.....

A prostituáltak részére kiadandó orvosi igazolásról szóló 41/1999. (IX. 8.) EüM rendelet 2. §-a (2) bekezdésében felsorolt fertőzések nem mutathatók ki.

A vizsgálat időpontját követően a fertőzés lehetősége nem zárható ki.

Ez az igazolás a kiállításától számított 3 hónapig használható fel.

.....

(kiállítás helye, ideje)

.....

az intézet orvosa”

- III. Az indítvány részben megalapozott.
1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az indítványozók jogosultak-e az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § c) pontja szerinti eljárás kezdeményezésére. Az indítványozók országgyűlési képviselők, így az Abtv. 21. § (3) bekezdés a) pontja alapján jogosultak jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára irányuló indítvány előterjesztésére.
 2. Az Alkotmánybíróság eljárása során észlelte, hogy az R. 1. § (4) bekezdését az indítvány benyújtását követően, 2005. március 31-i hatállyal módosította a 6/2005. (III. 23.) EüM rendelet 1. § (2) bekezdése. E módosítás következtében az R. támadott rendelkezése már nem tartalmazza az indítványozók által sérelmezett „nyilvántartására” vonatkozó szövegrészt.
Az Alkotmánybíróság a hatályon kívül helyezett és a módosult jogszabály alkotmányellenességét kivételesen, az Abtv. 38. §-ában foglalt bírói kezdeményezés és a 48. §-ában szabályozott alkotmányjogi panasz esetében, valamint akkor vizsgálja, ha a hatályát veszített jogszabály helyébe lépő jogszabály azonos rendelkezési környezetben szintén tartalmazza a sérelmezett rendelkezést. (137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 457.) A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a vizsgálatot a tárgytalanná vált indítvány tekintetében – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3.) 31. § a) pontja alapján – megszüntette.
 3. Az Alkotmánybíróság – jogszabályok és állami irányítás egyéb jogi eszköze [Szbt., a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény (a továbbiakban: Sztv.), KSH közlemény] alkotmányellenességének megállapítására irányuló, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet sérelmező indítványok alapján – korábban már folytatott vizsgálatot a prostitúcióra vonatkozó jogi szabályozás alkotmányossága tárgyában. Az 534/E/2001. AB határozatában az Alkotmánybíróság – az Sztb. szabályozásának alkotmányossági vizsgálata során – áttekintette a prostitúció jelenlegi szabályozásának kialakulását. „Az Sztb. új alapokra helyezte a prostitúció, mint társadalmi jelenség jogi szabályozását.

Bár a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1993. évi XVII. törvény dekriminalizálta az addig a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 204. §-ában szabályozott »üzletszerű kéjelgés« vétségét, ám továbbra is fennmaradt a tiltott kéjelgés szabálysértési alakzata. Ennek alapján az (...) Sztv. 92. § (1) bekezdése pénzbírsággal rendelte sújtani mindazokat, akik pénzért közöszlnek vagy fajtalanokodnak. A prostitúcióhoz kapcsolódó járulékcselekmények (üzletszerű kéjelgés elősegítése, kitarottság, kerítés) büntetőjogi fenyegetettsége továbbra is fennmaradt. Az Sztb. 65–67. §-ai módosították az Sztv.-nek a prostitúcióra vonatkozó rendelkezéseit. A 65. § megváltoztatta az Sztv. 92. §-át, és így a szabálysértésként büntetendő tiltott kéjelgés fogalmát. (...) A 2001. március 1-jétől az Sztv. helyébe lépő új szabálysértési törvény – a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény – 143–145. §-ai a prostitúció vonatkozásában az Sztv.-vel lényegében megegyező szabályokat tartalmaznak. Az Sztb. 65. §-a megszüntette a tiltott kéjelgés általános jogi fenyegetettségét, és maga a prostituált csak abban az esetben sújtható pénzbírsággal vagy kiutasítással, ha jogszabályban meghatározott korlátozásokat megszeg (így például védett övezetben ajánlkozik fel, vagy nem rendelkezik az előírt orvosi igazolással.) (ABH 2002, 1283, 1289–1290.). A fenti szabályozás a határozat meghozatala óta eltelt időben a prostituáltak orvosi igazolását érintően annyiban változott, hogy a tiltott kéjelgést megvalósító személlyel szembeni kiutasítás intézkedés alkalmazásának lehetőségét a törvényhozó megszüntette. A 735/B/2003. AB határozatban (ABH 2005, 1204.) az Alkotmánybíróság a prostituáltak orvosi igazolására vonatkozó szabályok közül az Sztb. 9. § (3) bekezdése, valamint az Sztv. 143. § (2) bekezdés c) pontja alkotmányosságáról az Alkotmány 15. §-ába ütközést állító indítványok kapcsán foglalt állást.

Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben előterjesztett indítványok keretei között azonban nem általában a prostituáltak tevékenysége jogi szabályozásának alkotmányossága tárgyában kellett állást foglalnia, hanem kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy az R.-nek a prostituáltak igazolványkényszerét előíró Melléklete ellentétes-e nemzetközi szerződéssel, és ezáltal sérül-e az Alkotmány 7. § (1) bekezdése.

4. Az Egyezmény Bevezetésében a szerződő felek deklarálják, hogy a prostitúciót és a prostitúció céljait szolgáló emberkereskedést egyöntetűen az emberi személy méltóságával és értékével összeegyeztethetetlen, az egyén, a család és a társadalom jólétét veszélyeztető jelenségként ítélik meg. Az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása érdekében megfogalmazott állami kötelezettségvállalások egyrészt a prostitúcióval szorosan összefüggő, ún. élőködő cselekmények (a magyar jogi terminológia szerint és a köznyelvben is használatosan a kerítés, kitarottság, üzletszerű kéjelgés elősegítése kifejezésekkel jelölt magatartások, cselekmények) és az azt elősegítő emberkereskedés üldözésére, e jelenségek megelőzésére, leküzdésére vonatkozó intézkedések megtételére, másrészt az e cselekmények áldozataivá vált személyek védelmére, a róluk való gondoskodásra, hazatelepítésükre, a társadalomba való visszailleszkedésükre vonatkoznak. Az 1. és 2. Cikkben felsorolt büntetni rendelő cselekmények között a prostituáltak által folytatott tevékenység (az Alkotmánybíróság értelmezésében az emberek minden olyan, a nemi úton való érintkezés körébe tartozó magatartása, cselekvése, amelyet nem érzelmi alapon, más személyek szexuális vágyának felkeltése, kielégítése érdekében, anyagi ellenszolgáltatás fejében tanúsítanak, illetve folytatnak – függetlenül annak tevőleges vagy eltúrt voltától) nem szerepel, ennek állami szabályozására vonatkozóan az Egyezmény nem tartalmaz előírást. Az Egyezmény a más személy kéjelgésének elősegítésére prostitúció céljából megkerített, arra rábírt, elcsábított, kizsákmányolt személyeket – függetlenül erre vonatkozó beleegyezésüktől – a büntetendő cselekmények sértettjeként, áldozataiként szabályozza (5. Cikk, 16. Cikk), s a részes államok tevőleges kötelezettségeit ennek megfelelően – e cselekmények elleni védelem biztosítása érdekében – e személyekre, nem pedig tevékenységükre vonatkozóan írja elő. Ilyen állami kötelezettséget tartalmaz az Egyezmény 6. Cikke is, amely az összes szükséges intézkedés megtételére minden hatályos törvény, szabályzat vagy igazgatási gyakorlat hatályon kívül helyezésére vagy eltörlésére vonatkozik, „amely szerint a prostitúcióval foglalkozó vagy azzal gyanúsított személyek különleges nyilvántartásba tartoznak magukat véteni, külön igazolvánnyal kell rendelkezniük, vagy különleges ellenőrzési vagy bejelentési előírások alá esnek”. Ilyen céllal fogalmazza meg továbbá az Egyezmény 16. Cikke a felek egyetértését abban, hogy szociális, gazdasági, nevelési, egészségügyi, valamint az ezekkel összefüggő területeken működő szerveiken keresztül a prostitúció megelőzésére, a prostitúció és az Egyezményben említett bűncselekmények áldozatainak újranevelésére, a normális életviszonyokba való beillesztésükre alkalmas intézkedéseket tesznek vagy elősegítik az ilyen intézkedéseket.

A fentiek alapján látható, hogy az Egyezményben részes feleknek a prostitúció felszámolásával kapcsolatos vállalásai középpontjában a prostitúciót elősegítő, a prostitúció veszélyének kitett személyekkel szembeni és a prostituáltak kizsákmányoló cselekmények üldözése és a prostituáltak, vagy a prostitúció veszélyének kitett személyek védelme áll. A 6. Cikk ezzel összhangban – a konkrét védelmi szabályok között – közvetlenül a prostitúcióval foglalkozó vagy azzal gyanúsított személyekre vonatkozóan fogalmaz meg előírásokat: rendelkezik a részes államok jogalkotásában

és jogalkalmazásában fellelhető, a prostitúció folytatása, vagy annak gyanúja alapján történő különleges nyilvántartásba vételt, külön igazolvánnyal való rendelkezést, különleges ellenőrzést és bejelentést előíró vagy megvalósító minden szabályozás és gyakorlat megszüntetéséről. E rendelkezés értelme és célja – az Egyezmény Bevezetésében rögzített deklarációjával és a fent ismertetett rendelkezésekkel való összevetése alapján – a prostitúciót folytató vagy azzal gyanúsított személyek megbélyegzését jelentő, ezáltal az emberi méltósághoz való joguk, valamint információs önrendelkezési joguk sérelmét előidéző jogalkotás és jogalkalmazás felszámolása.

A 6. Cikk előírásából következően tehát a részes államok nem alkothatnak olyan szabályozást, illetve kötelesek intézkedni minden szabályozás és joggyakorlat megszüntetéséről, amelyek alapján a prostitúcióval foglalkozó vagy azzal gyanúsított személyek különleges, vagyis az érintettek személyi adatait és prostituált „státuszukra”, vagy annak gyanújára vonatkozó adatot tartalmazó, ezen adatokat összekötő nyilvántartásba tartoznak magukat vétetni, továbbá amelyek alapján e személyek külön igazolvány birtoklására lennének kötelezhetőek, illetve e személyekre különleges, tehát kizárólag e jogalanyi körre vonatkozó ellenőrzés vagy bejelentés (jelentkezési kötelezettség) valósulna meg. Ezt az értelmezést támasztja alá az Egyezmény 18. Cikke is, amely kivétel-szabályként – nyilvánvalóan még kiszolgáltatottabb helyzetük és külön intézkedéseket igénylő védelmük érdekében – a prostitúciós célú emberkereskedelem külföldi áldozatai (a hazájukat kényszer, fenyegetés, megtévesztés hatására elhagyó, illetve elhurcolt, a prostitúció útjára terelt személyek) esetében kifejezetten elrendeli e személyek adatainak gyűjtését, s azoknak a származási állam illetékes hatóságaival való közlését (azonosságuk és személyi állapotuk megállapítása, valamint az őket hazájuk elhagyására rábíró személyek megtalálása, esetleges hazatelepülésük elősegítése céljából). Az Egyezmény 6. Cikke a tilalmat „minden hatályos törvény, szabályzat vagy igazgatási gyakorlat” tekintetében fogalmazza meg, amely jelenti a felsorolt igazgatási cselekményeket kifejezetten előíró jogi szabályozás eltörlését, de ennek hiányában is minden szabályozási mód, vagy bármely jogalkalmazói gyakorlat megszüntetését és az ilyen szabályozás és gyakorlat jövőbeni létrejöttének megakadályozását is, amelyek eredményeként az érintett személyek különleges nyilvántartásba vétele, a külön igazolvánnyal való rendelkezés, valamint a különleges ellenőrzési vagy bejelentési előírások alá kerülése megvalósulna. A 6. Cikk „minden hatályos törvény” kitételén értelemszerűen nem csupán a magyar jogforrási hierarchiában legmagasabb szinten álló jogforrás értendő, hanem – a nemzetközi bírói fórumok értelmezésének megfelelően – valamennyi, a szerződő államok különböző jogrendszerei által jogi normának minősített, az adott állam jogrendszere által annak megalkotására feljogosított szerv vagy személy által megalkotott, állami úton kikényszeríthető szabályozások is – függetlenül azoknak a szerződő felek jogrendje szerinti jogforrási hierarchiában elfoglalt helyétől, megnevezésétől.

5. Tekintettel arra, hogy a prostituáltak orvosi igazolásáról a magyar jogrendben más jogszabályok is rendelkeznek, az Alkotmánybíróság a támadott szabályozás Egyezménybe ütköző voltának vizsgálatát az R. jogszabályi környezetére figyelemmel végezte el. A R. megalkotására az Szbt. 62. § (2) bekezdése alapján került sor. Az Szbt., amelyet a törvényhozó a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő jelenségek közigazgatási-jogi eszközökkel történő visszaszorítása érdekében alkotott, meghatározza a prostitúció kezelésének egyes közrendvédelmi szabályait (Különös rendelkezések, III. fejezet). A prostitúciót folytató jogalanyok e tevékenységének jogi kereteit az Szbt.-ben – többek között – a 7–11. §-okban foglalt szabályok jelölik ki, amelyek közül a 9. § (3) bekezdés előírja, hogy „a prostituált szexuális szolgáltatásra akkor ajánlkozhat fel, ha rendelkezik a külön jogszabályban előírt orvosi igazolással”. Az Szbt. által megkövetelt igazolás azonos az R. alapján kiállított igazolással, amelynek hiányában a prostituált az Szbt. 9. § (3) bekezdésében foglalt „felajánlkozással” a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs.tv.) 143. § (2) bekezdés c) pontjában szabályozott „Tiltott kéjelgés” szabálysértési tényállását valósítja meg. A Szabs.tv. által elzárással vagy pénzbírsággal szankcionált szabálysértés miatti eljárás lefolytatására a bíróság rendelkezik hatáskörrel.

Az Szbt. által a prostitúció jogszerű folytatásához előírt igazolás kiadására irányuló eljárást az R. szabályozza. Az orvosi vizsgálat elvégzését a bőr-nemibeteg gondozó egészségügyi szolgáltatónál – az Szbt. 4. § e) pontjában definiált – prostituált kezdeményezi [R. 1. § (1) és (4) bekezdés]. A különböző nemi úton terjedő betegségek szűrését szolgáló, térítés ellenében történő vizsgálatok elvégzését és eredményének kiértékelését követően az igazolás kiadására akkor kerül sor, ha az érintett személynél az R.-ben felsorolt fertőzések [vérhaj (syphilis), kankó (gonorrhoea), HIV, szexuális úton terjedő chlamydia, hepatitis B] egyike sem mutatható ki. Az orvosi igazolás a személyazonosságot igazoló okmánnal együtt érvényes és a kiállításától számított három hónapig használható fel [R. 2–4. §]. Az orvosi igazolás tartalmát és formáját az R. Melléklete egy formanyomtatványon határozza meg: az „Orvosi igazolás” cím felett tartalmazza a kibocsátó bőr- és nemibeteg gondozó egészségügyi szolgáltató megnevezését, az igazolás sorszámát, a sorszámában, annak részeként a „/” jel feltüntetéséből következően a kibocsátás évét, az igazolás cím alatt pedig a „családi név, utónév, születés hely, idő, lakó- és tartózkodási hely, személyazonosságot igazoló okmány és száma”

adatokat. A személyi adatok alatt az igazoláson a következő szöveg olvasható: „A prostituáltak részére kiadandó orvosi igazolásról szóló 41/1999. (IX. 8.) EüM rendelet 2. § (2) bekezdésében felsorolt fertőzések nem mutathatók ki. A vizsgálat időpontját követően a fertőzés lehetősége nem zárható ki. Ez az igazolás a kiállítástól számított 3 hónapig használható fel.” Legalul a kiállítás helye, ideje és a kiállító intézet orvosának aláírása szerepel.

A fent ismertetett szabályozás alapján megállapítható, hogy az R. olyan orvosi vizsgálatok elvégzését és azok negatív eredményét tanúsító igazolás kiadásának szabályozását tartalmazza, amelyek a prostitúció legális folytatásának elengedhetetlen feltételét képezik. E feltételek közül az Alkotmánybíróságnak az indítvány keretei között az igazolásra vonatkozó szabályozás nemzetközi szerződésbe ütközéséről kellett döntenie. Az igazolás tartalmát és formáját jogszabály határozza meg, jogszabály jelöli ki a kibocsátására jogosult, illetve köteles egészségügyi intézményeket is. Az igazolás kiállítása és kiadása során az egészségügyi szolgáltató igazgatási feladatot lát el: olyan okiratot bocsát ki, amely – a személyazonosságot igazoló okmánnyal együtt – a hatályos jog által legálisnak tekintett tevékenység jogszerű folytatásához előírt feltétel teljesülését hivatott hitelt érdemlő módon tanúsítani az Szbt. 9. § (3) bekezdésében foglalt előírás betartását ellenőrző állami szervek előtt. Ez az okirat más, az R.-ben meghatározott betegségek fenn nem állását bizonyító orvosi dokumentációval, igazolással nem pótolható, birtokosát – a személyi igazolvánnyal együttesen használva – kizárólag ez jogosítja fel arra, hogy az Szbt. 9. § (3) bekezdésében foglalt magatartást, tevékenységet (szexuális szolgáltatásra való felajánkozás) szankció nélkül tanúsíthassa, illetve végezze. A Melléklet szerinti tartalommal kiállított igazolás sorszámmal van ellátva, amely jellemzően a jog által meghatározott keretek között végezhető tevékenységek folytatásához rendelt feltételek megvalósulását igazoló igazolványoknak, okiratoknak, engedélyeknek, bizonyítványoknak, nem pedig az egészségi állapotot (betegségek fenn nem állását) dokumentáló orvosi igazolásoknak a tartalmi kelléke. Az R. alapján kiadott igazolás az Szbt. 4. § c) pontja szerinti prostituált személyes adatait, egészségi állapotára vonatkozó adatát rögzíti, és utal arra is, hogy birtokosa prostituált. A fenti tartalommal kiadott „orvosi igazolás” önmagában nem minősíthető igazolványnak, személyi igazolvány nélkül ez az irat alkalmatlan arra, hogy a prostitúció folytatására, az Szbt. 9. § (3) bekezdése szerinti szexuális szolgáltatásra felajánkozás jogosultságát az állami szervek előtt indult eljárásokban igazolja. Az igazolás „érvényességét”, felhasználhatóságát a személyi igazolvánnyal való együttes használathoz kötő szabályozás folytán azonban nemcsak az „igazolvány”, hanem – tartalmára és rendeltetésére tekintettel – az Egyezmény által tiltott „külön igazolvány” kritériumának is megfelel.

Magyarország az Egyezmény 6. Cikkében a prostitúcióval foglalkozó személyekre vonatkozó, az állami szervek által alkotott olyan jogi szabályozás hatályon kívül helyezését és azon alapuló, vagy attól függetlenül kialakult gyakorlat eltörlését vállalta, amely e személyeknek a prostitúció folytatásával összefüggésben a külön igazolvánnyal (a köznyelvben elterjedt és a jogtörténetben ismert kifejezéssel élve „bárcával”) való ellátását, azzal való „rendelkezését” írja elő – mindezt az érintettek stigmatizálását jelentő, az emberi méltósághoz való jogukat sértő vagy azt eredményező jogi szabályozás, vagy jogalkalmazói gyakorlat felszámolása érdekében. E vállalásnak azonban nem felel meg az a szabályozás, amely a prostitúció jogszerű folytatásához olyan, az állami hatóságok, illetve – meghatározott ügycsoportokra vonatkozóan – hatósági jogkörrel felruházott szervek által kiállított okiratokat követel meg, amelyek – akár együttesen vagy külön-külön, kifejezetten vagy utalásszerűen – közhitelesen tanúsítják azt a tényt is, hogy birtokosuk prostituált. Erre tekintettel megállapítható, hogy az R. Melléklete nemzetközi szerződésbe ütközik: sérti az Egyezmény 6. Cikke „külön igazolvánnyal kell rendelkezniük” fordulatát.

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott: „[a]z Alkotmány 7. § (1) bekezdése azt is jelenti, hogy a Magyar Köztársaság az Alkotmány rendelkezéseinél fogva részt vesz a nemzetek közösségében; ez a részvétel tehát a belső jog részére alkotmányi parancs”. Ebből azt a következtetést vonta le az Alkotmánybíróság, hogy az Alkotmány 7. § (1) bekezdése kifejezett rendelkezésénél fogva a nemzetközi jog bizonyos szabályai, a „vállalt” nemzetközi kötelezettségek kötelezően érvényesülnek. [53/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 323, 327.; 2/1994. (I. 14.) AB határozat, 1994, 41, 53; 15/2004. (V. 14.) AB határozat, ABH 2004, 269, 273–274.]

Az Abtv. 45. § (1) bekezdése értelmében, ha az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal azonos vagy annál alacsonyabb szintű jogszabályi rendelkezés nemzetközi szerződésbe ütközik, akkor a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályi rendelkezést megsemmisíti. A jelen esetben a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályi rendelkezés a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabálynál alacsonyabb szintű, ezért az Alkotmánybíróság az R. Mellékletét, mint nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályi rendelkezést megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság a megsemmisítés időpontját az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján – pro futuro hatállyal – úgy állapította meg, hogy a jogalkotónak megfelelő idő álljon rendelkezésére ahhoz, hogy az alkotmányellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges feladatának eleget tudjon tenni. Bár a jelen ügyben vizsgált szabályozás megalkotására

a prostitúció kezelésének közrendvédelmi szabályai érvényesülése érdekében adott felhatalmazást a törvényhozó, kétségtelen, hogy az R. előírásai a jellemzően nemi úton terjedő betegségek veszélyének leginkább kitett személyek egészségvédelmét, közegészségügyi szempontok érvényesülését is célozni kívánják. A vizsgált szabályozás e tekintetben nyilvánvalóan összefügg az Alkotmány 70/D. §-ával, amelyből az állam számára kötelezettség következik a különböző fertőző betegségek, köztük a nemi úton terjedő megbetegedések elleni védelem biztosítására, ennek érdekében megfelelő egészségügyi intézményhálózat működtetésére, az orvosi ellátás megszervezésére. A fertőző betegségek veszélyének fokozottan kitett személycsoportok egészségvédelmére és a prostitúció egészségügyi kockázatot jelentő káros hatásainak kiküszöbölésére szolgáló jogi eszközök megválasztása során azonban a jogalkotónak a nemzetközi kötelezettségvállalásokra és az Alkotmány rendelkezéseire figyelemmel kell eljárnia, amelynek során gondoskodnia kell arról, hogy a szabályozásokkal érintettek alapvető emberi jogai, az emberi méltósághoz fűződő és információs önrendelkezési jogai ne szenvedjenek sérelmet.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

Budapest, 2011. január 10.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 28/C/2005.

Dr. Kovács Péter alkotmánybíró párhuzamos indokolása

Egyetértek a határozat rendelkező részével, de annak indoklását az alábbiakkal egészítem ki.

1. A határozat tárgyát képező, a nemi betegségeket szűrő, és a prostituáltak számára kötelezővé tett orvosi vizsgálatnak az Egyezményvel való összeegyeztethetősége kapcsán nem lehet megkerülni az arra adandó választ, hogyan lehetséges az, hogyha számos foglalkozás esetében kívánatos, sőt gyakran kötelező az orvosi szűrés, egy ennek analógiájára kialakított, száz-százötven évvel ezelőtt számos országban akadálymentesen bevezetett, egészségvédelmi szempontú kötelező orvosi vizsgálat újra bevezetése immár nemzetközi jogba ütközhet? Erre válaszolandó, emlékeztetek arra, hogy a magyar jog számos foglalkozás, illetve tevékenység körében valóban megköveteli az egészségügyi alkalmasságot, és annak igazolással való tanúsítását: ilyen például a sportorvoslás szabályairól és a sportegészségügyi hálózatról szóló 215/2004. (VII. 13.) Korm. rendelet; a közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI. 26.) NM rendelet; a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 50. §, 60. §-ában, és 88. §-ának (2) bekezdésében és az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. §-a (2) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján meghozott, a munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet; a közterület-felügyelők egészségi, fizikai és pszichikai alkalmassági követelményeiről szóló 78/1999. (XII. 29.) EüM–BM együttes rendelet; a köztisztviselők tartós külszolgálatáról szóló 104/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet [lásd ennek 16. § (1) bekezdés c) pontját]; az egyes rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjai egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasságáról, közalkalmazottai és köztisztviselői munkaköri egészségi alkalmasságáról, a szolgálat-, illetve keresőképtelenség megállapításáról, valamint az egészségügyi alapellátásról szóló 57/2009. (X. 30.)

IRM-ÖM-PTNM együttes rendelet; a rezgésexpoziciónak kitett munkavállalókra vonatkozó minimális egészségi és munkabiztonsági követelményekről szóló 22/2005. (VI. 24.) EüM rendelet; a vasúti közlekedés biztonságával összefüggő munkaköröket betöltő munkavállalókkal szemben támasztott egészségügyi követelményekről és az egészségügyi vizsgálat rendjéről szóló 203/2009. (IX. 18.) Korm. rendelet stb.

Egyes, a magyar állam által is megerősített nemzetközi egyezmények szintén előírják bizonyos foglalkozások vonatkozásában a kötelező orvosi vizsgálat elvégzését: ilyen például a 2000. évi LXIII. törvénnyel kihirdetett, a föld alatti bányamunkában foglalkoztatott fiatalok orvosi alkalmassági vizsgálatáról szóló, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1965. évi 49. ülészakán elfogadott 124. számú Egyezmény a 2000. évi L. törvénnyel kihirdetett, a gyermekek és fiatalok nem-ipari munkára való alkalmasságát megállapító orvosi vizsgálatáról szóló, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1946. évi 29. ülészakán elfogadott 78. számú Egyezmény; a 2000. évi XLIX. törvénnyel kihirdetett, a gyermekek és fiatalok ipari munkára való alkalmasságát megállapító orvosi vizsgálatáról szóló, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1946. évi 29. ülészakán elfogadott 77. számú Egyezmény.

Az egyes munkavégzési, életviteli tevékenységekkel összefüggésben előírt kötelező orvosi vizsgálatok több, esetenként egymást kiegészítő célt szolgálnak, mint i) az egyén egészségének védelmét, ii) a család, illetve a születendő gyermekek egészségének védelmét, a terhes anyák bizonyos, részben munkavégzéssel összefüggésben elrendelt orvosi vizsgálata során, iii) az egyén közvetlen környezetének vagy vele kapcsolatba kerülőknek az egészségvédelmét, iv) biztonságos munkavégzést, illetve tevékenységet, mások testi épsége veszélyeztetésének elkerülését, v) a közlekedés biztonságát, vi) az egyén rendelkezésére bocsátott nagy értékű munkaeszköz megóvását, vii) a hadsereg és a honi légvédelem állományában a nagy értékű haditechnika megóvását, viii) a sportban a versenyek tisztaságát stb.

A kötelező orvosi vizsgálatok között vannak olyanok, amelyeket nemzetközi szerződések, európai uniós jogi kötelezettségek írnak elő, és vannak olyanok, amelyek lényegében már ezek előtt is léteztek, vagy ezekről függetlenül léteznek. Számos példa van arra is, hogy a nemzeti jogokban már eleve régóta létező bizonyos közegészségügyi szempontú vizsgálatok mélységét, technikai paramétereit, módszereit egységesítette a nemzetközi, illetve európai uniós kötelezettségvállalás.

Az alapvető különbség ezekkel szemben – a jelen esetben – nem az, hogy külső kötelezettség nélkül vezetett be a jogalkotó speciális, egy bizonyos, a jogszabályban körülírt személyi körre vonatkozóan kötelezően elvégzendő orvosi vizsgálatot, hanem az, hogy fennálló, önként vállalt nemzetközi kötelezettséggel szemben, annak tilalma ellenére vezette azt be.

2. A fennálló nemzetközi kötelezettség terjedelmének és tartalmának megértéséhez, és ahhoz, hogy ebből a nemzetközi kötelezettségből de jure tilalom fakad, nézetem szerint – a határozatban foglaltakon túl – az alábbiakat is figyelembe kell venni.

Az Egyezmény 6. cikkében elutasítja a „külön igazolvány”-okat, illetve a „különleges ellenőrzési és bejelentési előírások”-at” (a francia szövegben „se faire inscrire sur des registres spéciaux, posséder des papiers spéciaux, ou se conformer à des conditions exceptionnelles de surveillance ou de déclaration”, az angolban „subject either to special registration or to the possession of a special document or to any exceptional requirements for supervision or notification.”).

Itt mindenképp arra kell rámutatni, hogy az Egyezmény hiteles nyelvű szövegének magyar fordítása félreérthetően eltér az eredetitől, amikor az angol, illetve francia nyelvű szövegben rögzített tilalom terjedelmét tulajdonképpen leszűkíti, azt a közigazgatás által kiállított okmányok egy csoportjára, az „igazolvány”-ra korlátozva. Az angol és a francia szöveg az „igazolványok” körén kívül eső, de a közigazgatás, illetve a közszolgáltatások által kiállított egyéb, hivatalos dokumentumokra is vonatkozik.

Az Egyezménynek nincs hivatalos kommentárja és – eltérően az ENSZ égisze alatt létrejött emberi jogi egyezményektől – nem rendelkezik olyan kötelező monitoring-rendszerrel sem, amelynek alapján utólag jelent volna meg – az emberi jogi egyezmények General comments / Observations générales –jai mintájára – a részes államok által irányadónak tekintett, írásba foglalt, közös értelmezés.

Tény, hogy ismételt, több irányú kezdeményezése ellenére, sem diplomáciai úton, sem közvetlenül nem kapott az Alkotmánybíróság az Egyesült Nemzetek Szervezetének e tárgyban illetékes szerveitől hiteles értelmezést az Egyezmény 6. cikkében foglaltakat illetően.

Ennek ellenére, nézetem szerint kikövetkeztethető, hogy mi a communis opinio.

Vannak egyrészt nem hivatalos – magánjellelű – kommentárok. Ilyen Malka Markovich: Guide de la Convention de l'ONU du 2 décembre 1949 pour la répression de la traite des êtres humains et de l'exploitation de la prostitution d'autrui c. műve, ami elérhető például egyes, a prostitúció ellen küzdő nem kormányzati szervezetek (Coalition Against Trafficking

in Women – CATW) honlapján: [http://action.web.ca/home/catw/readingroom.shtml?scroll_robot=6; http://action.web.ca/home/catw/readingroom.shtml?x=93527&AA_EX_Session=9a5adf3200d3e09e341474e75445efe3].

Ebben a kommentárban „a prostituált személyek nyilvántartása tilos” cím alatt a részes államokat terhelő bármilyen nyilvántartás tilalmának bizonyítékaként említi, hogy Franciaország 1946-ban bezáratta a bordélyházakat, de fenntartotta a prostituáltak különleges orvosi nyilvántartását. Az Egyezményhez ezért csak 1960-ban csatlakozott, azután, hogy ezt az adatbázist megszüntette. (Markovich. id. mű p. 7)

Saját monitoring-rendszer híján az ENSZ-ben a mások prostitúciójának kihasználását és a velük folytatott kereskedelmet a „rabszolgakereskedelemhez” tartják a legközelebbállónak, és ezért a modern rabszolgaság ügyeiben illetékes munkacsoport (Working Group on Contemporary Forms of Slavery) és egy különleges jelentéstevő (Special Rapporteur on Contemporary forms of Slavery) próbálják az Egyezmény életét is figyelni. A Nők elleni diszkrimináció minden formájának tilalmáról szóló ENSZ-egyezmény monitoring testülete, a CEDAW szintén illetékesnek tekinti magát e kérdésben, amennyiben az a saját egyezményében foglalt mandátumot érinti. A jelentéstevő, illetve a fenti testületek a prostituáltakat fenyegető veszélyekre, ideértve az egészségügyi veszélyeket (különös tekintettel az AIDS-re) és ezek vonatkozásában az államokat terhelő megelőző kötelezettségre rendszeresen felhívták a figyelmet, de dokumentumaikban a kötelező orvosi vizsgálat bevezetésének ajánlása éppen ezért nem jelenhetett meg. [Vö. ebben az értelemben a CEDAW által a nők elleni diszkrimináció egyezménye 12. cikke kapcsán (1999-ben, a 20. ülészenk elfogadott) 24. sz. általános ajánlást, amely 18. §-ában a prostituáltak tekintetében a nemi betegségek és közöttük is az AIDS tekintetében a megelőző, felvilágosító munkát, az egészségügyi vizsgálatokhoz való akadálytalan hozzájárítás fontosságát hangsúlyozza, de a kötelezővé tétel lehetőségét fel sem veti.]

Szintén közvetett bizonyítéknak tekinthető, hogy az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének egyik dokumentuma csak olyan államok (Ausztria, Görögország – ez utóbbi viszont heti két alkalommal –, Törökország) mellett tünteti fel a prostituáltak kötelező orvosi vizsgálatának intézményesítését, akik nem részes államai az Egyezménynek. Lásd az 1815 (2007) sz. ajánlás és az 1579 (2007) sz. határozat alapjául szolgáló jelentést és mellékleteit. [Prostitution – quelle attitude adopter, Doc. 11352 (9 juillet 2007), Conseil de l'Europe, Assemblée Parlementaire, rapporteur Leo Platvoet.]

A Miniszteri Bizottság az erre a jelentésre adott válaszában (Délégues des Ministres, Documents CM: CM/AS(2008)Rec1815 final 13 juin 2008 « Prostitution – Quelle attitude adopter ? » Recommandation 1815 (2007) de l'Assemblée parlementaire, (Réponse adoptée par le Comité des Ministres le 11 juin 2008 lors de la 1029e réunion des Délégues des Ministres), és pedig annak 8. §-ban egyetértően idézi a Parlamenti Közgyűlés álláspontját, hogy el kell kerülni azt, hogy a prostituáltak tevékenységét diszkriminatív elbánásnak vessék alá, és őket ezért büntetőjogilag szankcionálják.

Összhangban az Egyezményről készített szakirodalmi feldolgozásokkal – úgy lehet tekinteni, hogy az Egyezmény a regisztrációt egyrészt azért utasította el, mivel a regiszter megléte nehezítheti, hogy szakítsanak a prostituáltak ezzel a „mesterséggel”, másrészt pedig azért, mivel e „mesterség” szabályozása azt a benyomást keltené, hogy az állam azt tudomásul veszi.

Az Egyezmény nem a „reglementációs”, hanem az „abolicionista” megközelítést tükrözi.

A jelen eljárásban nem kellett azt vizsgálni, hogy az Egyezménynek az abolicionista megközelítése önmagában beváltotta-e a hozzá fűzött reményeket. Nem kellett vizsgálni azt sem, hogy helyes-e az a szakirodalmi álláspont, hogy az orvosi ellenőrzés rendszeressége a prostituáltak vendégeit tévedésbe, könnyelműségbe tudja ejteni, míg a megfertőződés veszélyétől való aggodalom a prostituáltak „szolgáltatásainak” igénybevétele ellenében hat, azaz a prostitúciónak, mint társadalmi jelenségnek a visszaszorítására alkalmas. Nem kellett vizsgálni azt sem, hogy a kötelező vizsgálat az adott időszak hosszára is figyelemmel valóban hatékony eszköze-e az egészségvédelemnek, úgy a prostituált, mint a kliense szempontjából.

Az Alkotmánybíróság számára tehát – szerintem is helyesen – a jelen ügyben nem a kötelező jelleggel bevezetett egészségügyi vizsgálat viszonylagos társadalmi hasznosságának értékelése volt a döntő, hanem az, hogy olyan intézményt vezetett be a jogalkotó, ami szembe megy hatályban levő nemzetközi jogi kötelezettséggel, amelynek a megfogalmazása a tilalom tekintetében egyértelmű. Ha ugyanis – függetlenül az őt eleve terhelő titoktartási kötelezettségtől – az orvos azért köteles az illetőt megvizsgálni, mivel az prostituált, és az pedig azért köteles magát alávetni e vizsgálatnak, mivel prostituált, az azt jelenti, hogy egy „különleges ellenőrzés” valósul meg, aminek egyedüli jogi indoka a prostituálti mivolt. Az a tény pedig, hogy a negatív vizsgálati eredményt tanúsító igazolás megléte a „foglalkozás” gyakorlásának feltétele, és mint ilyen, a szabálysértési eljárásban eljáró hatóságok által megismerhető, az ugyanezen okokból ütközik az Egyezménynek a „különleges igazolvány” (papers spéciaux/special documents) megkövetelését tiltó szabályával. Emiatt nézetem szerint nincs érdemi jelentősége – az Egyezmény 6. cikkével való konformitás szempontjából – annak, hogy az igazolás nem minősül „igazolványnak” a magyar közigazgatási jog

fogalmi rendszerében és annak sem, hogy elnevezésében expressis verbis szerepel-e vagy sem a prostituált kifejezés. Emiatt az ún. mozaikos megsemmisítés technikáját sem tudta alkalmazni az Alkotmánybíróság, mivel az de jure semmit sem változtatna az Egyezménybe ütközés tényén. Ugyanezek miatt az egyébként is irányadó adatvédelmi szabályok betartása, a fortiori erősítése a lényegen – ti. az Egyezménnyel való konformitás hiányán – nem tud változtatni.

Természetesen én is hangsúlyozom a prostituáltak rendszeres egészségügyi ellenőrzésének fontosságát, és ennek minél szélesebb körű biztosítását az államnak az Alkotmányból levezethető általános egészségvédelmi kötelezettségei között tudom elhelyezni. Ez azonban – az Egyezményben részes államok gyakorlatára figyelemmel – a jogilag egyedül e személyi kör számára kötelezővé tett, a prostitúció legális gyakorlásának ex lege előfeltételének tekintett igazoláshoz kapcsolt és annak hiányát szankcionáló jogi konstrukció nélkül is megvalósítható.

Így a nemi betegek gondozásának intézményrendszere, a nem a „foglalkozásra”, hanem a fertőzöttségre (betegsége), illetve a továbbfertőzési láncolat feltárására és gyógyítására koncentrálna, a prostituáltat, annak klienseit, illetve a velük nemi kapcsolatba került személyeket is elérni törekvő szakorvosi hálózat az, ami a diszkriminációmentes tevékenysége révén az Egyezménnyel eddig is összeegyeztethető volt. A diszkriminációmentesség elvének fenntartásával – és ha szükséges, jogosítványainak erősítésével, illetve a szociális tanácsadói hálózat kiegészítő szerepében rejlő lehetőségek felhasználásával – ez az intézmény alkalmas arra, hogy az Egyezmény céljait és elveit nem sértve valósítsa meg az érintettek és a társadalom egészségvédelmét. (Ez illeszkedne az Egyezmény 16. cikkében foglaltakhoz.)

Megítélésem szerint az Egyezmény megközelítésével eleve ütközik minden olyan megoldás, amely a prostitúció szabályozásával, annak a korábbiaknál nagyobb teret enged és az abból folyó jövedelmet járulékok és egyéb terhek vonatkozásában azonosítaná általában azzal, ami a munkabérré, illetve vállalkozási jövedelmekre vonatkozik. A fentiekre figyelemmel az Egyezmény abolicionista filozófiájával legegyszerűbben nem a szabályozó, hanem az elutasító, illetve a represszív megközelítés (a klientúrát büntetőjogias intézkedésekkel megtörni, illetve eltántorítani törekvő ún. svéd modell) egyeztethető össze.

Az Egyezménynek nem részese az Európai Unió minden tagállama, hiszen nem részes fél Ausztria, az Egyesült Királyság, Görögország, Hollandia, Írország, Németország, és – a prostitúcióval szemben jóval keményebb, immár a kliensekkel szembeni fellépés politikáját meghirdető – Svédország sem. Nem képezi részét az Egyezmény az európai acquis-nak, ugyanakkor a részes államok jogilag elvben lehetséges kilépésére sincs – az Egyezmény egyéb rendelkezéseit büntetőtörvénykönyvébe [üzletszerű kéjelgés elősegítése (205. §) kitarthatóság (206. §), kerítés (207. §)] és egyéb jogszabályaiba régen beépítő és érvényesítő – Magyarország szempontjából releváns példa. (Önmagában a kilépés – az Egyezmény esetleges felmondása – a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvénybe az Egyezményre tekintettel belefoglalt cselekmények további pönalizálását semmiben sem akadályozná.)

Az Egyezményhez tehető fenntartások. Az Egyesült Nemzetek nemzetközi szerződési nyilvántartójának 2010. december 15-ei állapota szerint vannak hatályban levők és visszavontak, de ezek alapvetően a Nemzetközi Bíróság vitarendezési joghatóságát érintik. Van (illetve többnyire már csak volt) néhány értelmező nyilatkozat, amelyek a szocialista rendszerek a tárgyban – az Egyezmény hatálybalépése előtt – elért „sikereit” méltatták. Nincs és nem volt eddig olyan fenntartás vagy értelmező nyilatkozat, amelyik az Egyezmény 6. cikkét érintette volna. 14 állam aláírását még nem követte ratifikáció, és a jelenleg 81 állam részességével hatályos Egyezményt eddig egyetlen állam sem mondta fel [lásd http://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=VII-11-a&chapter=7&lang=en#9].

Az Egyesült Nemzetek Szervezetében, akárcsak az emberi jogi vonatkozású egyezmények esetében, alapvetően itt is a csatlakozásra ösztönzés képezi az ENSZ idevágó politikáját, ami a fentiekben említetteknek megfelelően a rabszolgaság modern formái ellen vívott harcnak a büntetőjogias eszközöket használó intézményeivel való összekapcsolásban látja az Egyezmény jövőjét.

Az Európa Tanács pedig a maga részéről is inkább az Egyezményhez való csatlakozás mellett, mintsem ellene hozott ajánlásokat. (Recommandation 161 (1958) de l'Assemblée parlementaire demandant une ratification rapide de la Convention internationale du 2 décembre 1949 pour la répression et l'abolition de la traite des êtres humains et de l'exploitation de la prostitution) (Megjegyzésre érdemes, hogy mint ez utóbbi dokumentum címe is tanúsítja, a nemzetközi életben nemritkán úgy hivatkoznak az Egyezményre, hogy a címébe beleírják az 1949-ben még nem szereplő „abolition” szót, aminek a dokumentumnak a fentebb már említett ún. „abolicionista” iskolához kötődése miatt van szimbolikus jelentősége.)

Nézetem szerint a jogalkotónak széles körű mozgásszabadsága van abban, hogy döntsön, hogyan kívánja az Egyezménnyel való konformitást (az Egyezménynek a felmondás lehetőségét megengedő 25. cikkében foglaltakra is figyelemmel) biztosítani: i) az Egyezmény felmondásával és a jelenlegi rendszer fenntartásával, ii) az Egyezmény felmondásával és belátható időn belül, az érintett cikk tekintetében megteendő fenntartással való csatlakozással, vagy

úgy, hogy iii) számos, az Egyezményben részes állam gyakorlatához hasonlóan, az egyezménybeli részséggel, és a rendszeres nemi betegségek szűrés megtartásával, sőt, a költségvetési lehetőségek keretei között akár gyakoribbá tételével, ami azonban nem egy *ex lege* előírt, a „foglalkozás” gyakorlásához szükséges külön dokumentum megkövetelését helyezi a központba, hanem a szociális munkát, felvilágosítást, meggyőzést, amiben a rendészeti és a szociálpolitikai szakapparátusnak egyaránt meglenne a maga feladata és felelőssége.

E lehetőségek közötti választás az Országgyűlés és a Kormány felelőssége, amelyet a prioritások mérlegelése alapján kell, hogy megtegyen.

Budapest, 2011. január 10.

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a határozat rendelkező részével, az R melléklete nemzetközi szerződésbe (az Egyezménybe) ütközésének megállapításával, és (akár *pro futuro*) hatályú megsemmisítésével.

1. Az Egyezmény célja a prostitúció teljes megszüntetése, ezen belül kiemelten azon személyek üldözése és megbüntetése, akik más személy prostitúciójából, illetve emberkereskedelemből élnek. Az Egyezményben foglalt tilalmak ennek megfelelően sokrétűek, ezen belül a 6. cikk arról rendelkezik, hogy a részes államoknak mindenféle, a prostituáltakra vonatkozó nyilvántartást, külön igazolványt, különleges ellenőrzést vagy bejelentési kötelezettséget meg kell szüntetni.

Magyarországon az Egyezménynek megfelelően a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 175/B. §-a az emberkereskedelmet, 205. §-a az üzletszerű kéjelgés elősegítését, 206. §-a a kitartottságot, 207. §-a pedig a kerítést rendeli büntetni.

Maga a prostitúció legális ma Magyarországon, azonban három együttes feltételnek teljesülnie kell, ezek hiányában ugyanis a prostituált a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (Szabs.tv.) 143. §-a alapján szabálysértést követ el. E feltételek:

- a szexuális szolgáltatás felajánlására (ha az önkormányzat kijelölte) a türelmi zónán belül kerüljön sor, illetve a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 7. §-a szerinti, és az önkormányzat által kijelölt védett övezeten kívül kerüljön sor,
- a felajánkozás ne legyen zaklató jellegű és
- a prostituált rendelkezzen külön jogszabályban előírt orvosi igazolással.

Ma Magyarországon a prostitúció tehát legális, engedélyezett, éppen azért, hogy a Szabs.tv. csak akkor fűz szankciót a prostituált tevékenységéhez, ha az az előbbieken felsorolt három követelménynek nem felel meg (tehát tiltott területen végzi, vagy a felajánkozása zaklató jellegű, vagy nem rendelkezik az előírt orvosi igazolással).

A határozat ez utóbbit, az erről szóló, az egészségügyi miniszter által kibocsátott R.-t vizsgálja. Az R. szabályozásának elemzésekor kiemelem, hogy annak lényege:

- az orvosi vizsgálatot a prostituált kezdeményezi, ennek alapján az igazolást kérelemre állítja ki
- a bőr-nemibeteg gondozó egészségügyi szolgáltató;
- az igazolás azon tényekre vonatkozik, hogy:
 - a vizsgálatot kérő személy
 - a vizsgálat időpontjában
 - nem fertőzött – az R.-ben felsorolt – öt, nemi úton (is) terjedő betegséggel.
- Az igazolást az azt kérő személy kapja meg, ő rendelkezik vele a továbbiakban, az ő személyes adathordozója, mely azonban csak egyéb, a személyazonosságát igazoló okmánnal együtt érvényes.
- Az igazolás nem anoním, hanem névre szól, de adatkezelés nem történik az igazolás kiadása után, mivel
- a prostituált szolgáltatását igénybe venni szándékozó kérheti ugyan az igazolás bemutatását, de ha ezt a prostituált megtagadja, ki nem kényszerítheti tőle, ha bemutatná neki, arról másolatot nem készíthet, adatait nem jegyezheti fel;

- rendőri ellenőrzés során a prostituált köteles azt bemutatni (ellenkező esetben szabálysértést követ el), ám a rendőr adatfelvételt, adatkezelést nem végezhet, azt egyedi adatként ellenőrizheti csak.
2. Az Egyezményben szereplő „különleges nyilvántartás”, „külön igazolvány”, „különleges ellenőrzés”, „különleges bejelentési előírás” fogalmkörébe álláspontom szerint sem a nyelvtani értelmezés alapján, sem tartalmilag nem tartozik bele az R. alapján kiadott igazolás, mivel:
- különleges nyilvántartást egyetlen szerv sem vezet a prostituáltról,
 - az igazolás nem tekinthető „külön igazolványnak”, mivel nem azt a tényt tartalmazza, hogy birtokosa prostituált és rendelkezik az e tevékenység végzéséhez szükséges engedéllyel, hanem csak azt, hogy őt, miniszteri rendeletben meghatározott fertőző betegségben a vizsgálat időpontjában nem szenved;
 - az orvosi ellenőrzés nem tekinthető az Egyezmény szerinti különleges ellenőrzésnek (nem a prostituáltat magát ellenőrzik, hanem a betegséggel fertőzöttségét);
 - és a prostituálnak a tevékenysége végzését nem kell bejelentenie.
3. Összefoglalva: nézetem szerint a fentiek alapján a prostituáltak szempontjából nincsen tehát sem adatfelvétel, sem semmiféle, az Egyezmény által tiltott lajstromba vétel, amely szükséges lenne a szolgáltatásuk nyújtásához. Tevékenységük feltétele az orvosi igazolás megléte (egyébként szabálysértést követnek el), azonban az orvosi vizsgálatra jelentkezés önkéntes, erre nem kényszeríthetőek.

Álláspontom szerint mindezekből következően az R. melléklete nem ellentétes az Egyezménnyel. Még abban az esetben is, ha az Alkotmánybíróság nagyon szigorúan, formai szempontokat figyelembe véve vizsgálja az R-t, álláspontom szerint akkor is elegendő lett volna az R. mozaikos megsemmisítése: kimondottan csak az igazolás szövegében, esetleg az R. címében szereplő „prostituált” kifejezés nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása és ezen szavak megsemmisítése (kiiktatása) az R. szövegéből.

Budapest, 2011. január 10.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1001/2011. (I. 14.) Korm. határozata az Európai Unió Duna Makro-regionális Stratégia magyar programjának előkészítéséről

A Kormány az Európai Unió Duna Makro-regionális Stratégia (a továbbiakban: DMRS) magyar programjának előkészítése érdekében, az élhető Duna mente, valamint a fejlődő és gazdagodó Duna régió célkitűzések megvalósítása céljából javasolt projektek kapcsán az alábbiakról határoz:

1. A Kormány támogatja, hogy Magyarország törekedjen társkoordinátori feladat vállalására két átfogó prioritási területen. Ezek: „A vízminőség védelme és megőrzése” (közös Szlovákiával) és „A környezeti kockázatok kezelése” (közös Romániával). Ennek érdekében a Kormány felhívja az EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos és a vidékfejlesztési minisztert, hogy a két prioritási terület vonatkozásában részletesen dolgozza ki a makro-regionális koordinációs programot és a kapcsolódó feladatokat, valamint a szükséges intézményi és finanszírozási feltételeket.

Felelős: EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos
vidékfejlesztési miniszter

Határidő: 2011. április 30.

- 2/A. A Kormány tudomásul veszi, hogy az első ütemben beterjesztett 41 projekt illeszkedik a Kormányprogramba és az Új Széchenyi Terv célkitűzéseibe. A Kormány felhívja az EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos és a feladatkörükben érintett minisztereket, hogy a Kormány döntésére előkészített 41 projekt közül a kormányzati hatáskörbe tartozó projekteket részletesen dolgozzák ki annak érdekében, hogy a projektek ütemezéséről és finanszírozásáról a Kormány döntést hozhasson. Továbbá ezek közül tegyenek javaslatot az azonnal indítható zászlóshajó projektekre. A részletes kidolgozáshoz szükséges személyi és költségvetési feltételek biztosítása az érintett tárcák feladata.

Felelős: EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos
feladatkörükben érintett miniszterek

Határidő: 2011. április 30. (zászlóshajó projektek)
2011. június 30.

- 2/B. A Kormány felhívja a Duna hajózhatóságának fejlesztése kapcsán a közigazgatási és igazságügyi, a nemzeti fejlesztési, a nemzetgazdasági és a vidékfejlesztési minisztert, hogy a már kidolgozott hajózással kapcsolatos javaslatokra és háttérelmzésekre figyelemmel, további hatások elemzésén alapuló egyeztetett javaslatot készítsen el és terjessze be a Kormány elé. A javaslat ki kell térjen a már elkészített két hajózási projektjavaslatra is.

Felelős: Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium
Nemzeti Fejlesztési Minisztérium
Nemzetgazdasági Minisztérium
Videkfejlesztési Minisztérium

Határidő: 2011. január 31.

- 2/C. A Kormány felhívja az EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos, hogy az Európai Koordinációs Tárcaközi Bizottság keretében eddig történt egyeztetéseket a jövőben sem érintve, hozzon létre havi rendszerességgel ülésező DMRS munkacsoportot a feladatkörükben érintett tárcák részvételével.

Felelős: EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos

Határidő: azonnal

3. A Kormány tudomásul veszi, hogy a DMRS kereteibe olyan projektek is bevonásra kerültek, amelyek elengedhetetlenek a stratégia szempontjából, de kidolgozásuk nem tartozik a Kormány hatáskörébe.
4. A Kormány támogatásáról biztosítja mindazokat a projekteket, amelyek kidolgozása nem a Kormány feladata, egyben felkéri a feladatkörükben érintett minisztereket és az EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos, hogy az ilyen, nem a Kormány feladatkörébe tartozó, de kormányzati érintettségű projektek megvalósításához minden rendelkezésére álló segítséget adjon meg.

Felelős: EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos
feladatkörükben érintett miniszterek

Határidő: folyamatosan

5. A Kormány fontosnak tartja, hogy a már a konzultációs szakaszban is aktívan részt vevő civil szervezetek a megvalósítás szakaszában is bevonásra kerüljenek. Ennek érdekében felkéri az EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztosot, hogy a megvalósításban való részvételükre dolgozzon ki javaslatot.

Felelős: EU Duna Régió Stratégiáért felelős kormánybiztos

Határidő: 2011. június 30.

6. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1002/2011. (I. 14.) Korm. határozata

Magyarország Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervével összefüggő egyes feladatokról

1. A Kormány

- a) egyetért a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervben foglalt intézkedések végrehajtásával, a megújuló energiaforrásból előállított energiának a végső fogyasztásban 2020-ig elérendő 14,65%-os, és a közlekedésben elérendő 10%-os részarányával;
- b) a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Terv végrehajtása érdekében elfogadja a Kormány részére bemutatott intézkedési tervet, és felhívja az ott megjelölt felelősöket az intézkedések végrehajtására;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2020-ig folyamatosan a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervben foglaltak szerint
- c) felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervet – a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2009/28/EK irányelv) 4. cikk (2) bekezdésének megfelelően – küldje meg az Európai Bizottságnak;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: azonnal
- d) felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Terv végrehajtásáról két évente számoljon be a Kormánynak, valamint a beszámoló alapján készítse el, és küldje meg az Európai Bizottságnak – a 2009/28/EK irányelv 22. cikk (1) bekezdése szerinti – a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása és használata terén elért előrehaladásról szóló jelentést;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2011. december 31., ezt követően két évente 2021. december 31-ig
- e) a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervben foglalt, valamint az energiatakarékossági célkitűzések elérése érdekében felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy vizsgálja meg a 2010–2014. évekre vonatkozó EU fejlesztési programozási időszakban meglévő energetikai programok átalakítását (KEOP), és a kapcsolódó operatív programok bevonásának lehetőségét, valamint a biztosítható forráskeret mértékét;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2011. március 31.
- f) a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervben foglalt, valamint az energiatakarékossági célkitűzések elérése érdekében felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy vizsgálja meg a 2014–2020. évekre vonatkozó EU fejlesztési programozási időszakban egy önálló energetikai operatív program indításának a lehetőségét és a biztosítható forráskeret mértékét;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2013. december 31.

- g) a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervben foglalt, valamint az energiatakarékossági célkitűzések elérése érdekében felhívja a vidékfejlesztési minisztert, hogy a nemzeti fejlesztési miniszterrel együttműködésben vizsgálja meg a 2010–2014. évekre vonatkozó EU vidékfejlesztési programok (ÚMVP) bevonásának lehetőségét és a biztosítható forráskeret mértékét;
- Felelős:* vidékfejlesztési miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
- Határidő:* 2011. március 31.
- h) a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Tervben foglalt, valamint az energiatakarékossági célkitűzések elérése érdekében felhívja a vidékfejlesztési minisztert, hogy a nemzeti fejlesztési miniszterrel együttműködésben vizsgálja meg a 2014–2020. évekre vonatkozó EU fejlesztési programozási időszakban egy önálló agrárenergetikai operatív program indításának a lehetőségét és a biztosítható forráskeret mértékét;
- Felelős:* vidékfejlesztési miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
- Határidő:* 2013. december 31.
- i) felhívja a nemzetgazdasági minisztert, valamint a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy tegyenek közös javaslatot az EU ETS és a kiotói egységek értékesítéséből befolyt bevétel felhasználásával a megújuló energiaforrások használatának növelését, valamint az energiatakarékossági intézkedések végrehajtását szolgáló források biztosítására;
- Felelős:* nemzetgazdasági miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
- Határidő:* 2013-ig évente a költségvetés tervezésekor
- j) felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a nemzeti fejlesztési miniszterrel együtt vizsgálja meg 2013-tól kezdődően a kibocsátási egységek aukciós bevételeiből a megújuló energiaforrások növeléséhez és az energiahatékonysági beruházások támogatásához szükséges források biztosításának lehetőségét;
- Felelős:* nemzetgazdasági miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
- Határidő:* 2012. július 1.
- k) felhívja az érintett minisztereket, hogy tegyenek javaslatot az energetikai beruházásokkal kapcsolatos engedélyezési eljárások egyszerűsítésére;
- Felelős:* nemzeti fejlesztési miniszter
nemzetgazdasági miniszter
vidékfejlesztési miniszter
belügyminiszter
közigazgatási és igazságügyi miniszter
- Határidő:* 2012. december 31.
- l) felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert és a nemzetgazdasági minisztert, hogy vizsgálják meg a megújuló energiaforrás alkalmazásának és az energiatakarékossági intézkedések piaci finanszírozásának lehetőségeit és tegyenek javaslatot a célok teljesítésének érdekében azok bevonására.
- Felelős:* nemzeti fejlesztési miniszter
nemzetgazdasági miniszter
- Határidő:* 2011. december 31.
2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.
3. Hatályát veszti a magyarországi megújuló energiaforrások felhasználásának növelésére vonatkozó 2008–2020 közötti stratégiáról szóló 2148/2008. (X. 31.) Korm. határozat.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1003/2011. (I. 14.) Korm. határozata
a „Sikeres Magyarországért” Bérlakás Hitelprogram keretösszegének átcsoportosításáról
a „Sikeres Magyarországért” Önkormányzati Infrastruktúrafejlesztési Hitelprogramba
és a „Sikeres Magyarországért” Panel Plusz Hitelprogram keretösszegének megemeléséről**

1. A Kormány egyetért azzal, hogy
 - a) a Bérlakás Program elindításáról és a „Sikeres Magyarországért” Bérlakás Hitelprogram meghirdetéséről szóló 1124/2005. (XII. 20.) Korm. határozat 1. pontja alapján meghirdetett „Sikeres Magyarországért” Bérlakás Hitelprogram 60 milliárd forint keretösszegéből 30 milliárd forint kerüljön átcsoportosításra a „Sikeres Magyarországért” Önkormányzati Infrastruktúrafejlesztési Hitelprogram 320 milliárd forint keretösszegébe, így annak kerete az átcsoportosítás miatt 350 milliárd forintra emelkedik, és ennek következtében a „Sikeres Magyarországért” Bérlakás Hitelprogram 60 milliárd forint keretösszege 30 milliárd forintra csökken,
 - b) a „Sikeres Magyarországért” Önkormányzati Infrastruktúrafejlesztési Hitelprogram keretösszegén belül a „Sikeres Magyarországért” Panel Plusz Hitelprogram keretösszege 30 milliárd forintról 40 milliárd forintra emelkedik,
 - c) az MFB Zrt. által euróban meghatározott éven túli lejáratú hitelfelvételekhez, kötvénykibocsátásokhoz kapcsolódóan a Sikeres Magyarországért Önkormányzati Infrastruktúrafejlesztési Hitelprogram finanszírozásához további 30 milliárd forint mértékig a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény 57. §-ának (3) bekezdésében meghatározott keret terhére a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény 5. § (2) bekezdése alapján az MFB Zrt. a nemzetgazdasági miniszterrel árfolyam-fedezeti megállapodást kössön. A Program futamideje ezen további 30 milliárd forint tekintetében 2036. december 31. napján jár le, az árfolyam-fedezeti megállapodás jelen kormányhatározat hatálybalépésének napján a Magyar Nemzeti Bank által közölt, hivatalos HUF/EUR devizaárfolyamon köthető meg.
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
 nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal
2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1004/2011. (I. 14.) Korm. határozata
az Országos Képesítési Keretrendszer létrehozásáról és bevezetéséről**

1. A Kormány
 - a) támogatja a Magyar Köztársaságnak az Európai Képesítési Keretrendszer (a továbbiakban: EKKR) elveivel és szerkezetével összhangban lévő Országos Képesítési Keretrendszer (a továbbiakban: OKKR) létrehozását és az OKKR 2013-tól történő egységes bevezetését;
 - b) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 30. §-a szerint az OKKR kidolgozására a nemzeti erőforrás miniszter mellett a nemzetgazdasági miniszter elsődleges felelősségével, a vidékfejlesztési miniszter, a közigazgatási és igazságügyi miniszter, a nemzeti fejlesztési miniszter, a honvédelmi miniszter, a külügyminiszter és a belügyminiszter részvételével OKKR Szakmai Munkacsoportot (a továbbiakban: Munkacsoport) hoz létre;
 - c) felkéri az Országos Köznevelési Tanács, az Országos Kisebbségi Bizottság, a Magyar Rektori Konferencia, a Felsőoktatási és Tudományos Tanács, a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Tanács, a Felnőttképzési Akkreditáló Testület vezetőjét és az Országos Érdekegyeztető Tanácsban képvisellel rendelkező munkaadói és munkavállalói

szervezeteket, valamint az országos gazdasági kamarákat állandó meghívottként a Munkacsoportban való részvételre.

Felelős: nemzeti erőforrás miniszter
nemzetgazdasági miniszter

Határidő: 2011. január 30.

2. A Munkacsoport elnöke a nemzeti erőforrás miniszter által delegált helyettes államtitkár, alelnöke a nemzetgazdasági miniszter által delegált szakterületi vezető, tagjai az 1. b) pontban megjelölt miniszterek által kijelölt illetékes helyettes államtitkárok vagy szakterületi vezetők, valamint a nemzeti erőforrás miniszter és a nemzetgazdasági miniszter által delegált képviselők; állandó meghívottak az 1. c) pontban megjelölt nem kormányzati szervezetek által delegált képviselők.
3. A Munkacsoport az ügyrendjét és munkatervét maga állapítja meg.
4. A Kormány felhívja a nemzeti erőforrás minisztert, valamint a nemzetgazdasági minisztert, hogy készítsenek előterjesztést a Kormány részére az EKKR-hez történő csatlakozás jogi, szakmapolitikai és költségvetési feltételeinek megteremtéséről.

Felelős: nemzeti erőforrás miniszter
nemzetgazdasági miniszter

Határidő: 2011. május 13.

5. Jelen határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.
6. Hatályát veszti az Európai Képesítési Keretrendszerhez való csatlakozásról és az Országos Képesítési Keretrendszer létrehozásáról szóló 2069/2008. (VI. 6.) Korm. határozat.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1005/2011. (I. 14.) Korm. határozata
a FIFA 2012–2013. évi kongresszusa rendezési jogának megszerzése érdekében
a Magyar Labdarúgó Szövetség által benyújtandó pályázathoz szükséges
kormányzati intézkedésekről**

1. A Kormány támogatja a Magyar Labdarúgó Szövetségnek a FIFA 2012–2013. évi kongresszusának megrendezésére vonatkozó pályázatát.
2. Az 1. pont szerinti pályázatról való döntés eredményeként, ha a Magyar Labdarúgó Szövetség a FIFA 2012–2013. évi kongresszusának rendezési jogát elnyeri, a megrendezéshez szükséges költségvetési támogatást az adott évi költségvetésben kell megtervezni.

Felelős: nemzeti erőforrás miniszter
nemzetgazdasági miniszter
belügyminiszter
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Határidő: a költségvetési tervezés során

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1006/2011. (I. 14.) Korm. határozata
a Honvédelmi Minisztérium vagyonkezelésében lévő egyes ingó vagyonelemek segélyként történő
térítésmentes tulajdonba adásáról**

1. A Kormány az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 36. § (2) bekezdés b) pontja alapján úgy dönt, hogy a Honvédelmi Minisztérium feladatai ellátásához feleslegessé vált egyes ruházati szakanyagok (1500 pár gumicsizma) a természeti katasztrófa sújtotta Montenegró lakossága részére ingyenesen kerüljenek átadásra.
2. Az 1. pontban említett ruházati szakanyagoknak a természeti katasztrófa sújtotta Montenegró lakossága részére történő átadásáról a honvédelmi miniszter és a külügyminiszter a montenegrói Vöröskereszt útján gondoskodik.

Felelős: honvédelmi miniszter
külügyminiszter
Határidő: folyamatosan

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1007/2011. (I. 14.) Korm. határozata
az Új Erkel Színház felépítését célzó pályázat előkészítéséről és lebonyolításáról,
és az Operaház rekonstrukciójának előkészítésével kapcsolatos kérdésekről szóló
1172/2009. (X. 16.) Korm. határozat hatályon kívül helyezéséről**

1. Hatályát veszti az Új Erkel Színház felépítését célzó pályázat előkészítéséről és lebonyolításáról, és az Operaház rekonstrukciójának előkészítésével kapcsolatos kérdésekről szóló 1172/2009. (X. 16.) Korm. határozat.
2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 1/2011. (I. 14.) ME határozata
helyettes államtitkár megbízatása megszűnésének megállapításáról**

Megállapítom, hogy

Dányi Gábornak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkárának e megbízatása a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 49. § (2) bekezdése a) pontja alapján történő áthelyezésére tekintettel
– 2010. december 31-ei hatállyal –
megszűnt.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 2/2011. (I. 14.) ME határozata
helyettes államtitkár kinevezéséről**

A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 47. § (1) bekezdése alapján, a külügyminiszter javaslatára
dr. Baranyai Gábert a Külügyminisztérium helyettes államtitkárává
– 2011. január 10-ei hatállyal –
kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 3/2011. (I. 14.) ME határozata
helyettes államtitkár kinevezéséről**

A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 47. § (1) bekezdése alapján, a nemzetgazdasági miniszter javaslatára
dr. Szöllősi Lászlót
a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkárává
– 2011. január 1-jei hatállyal –
kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 4/2011. (I. 14.) ME határozata
az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramok Bizottsága tagjai megbízásának
visszavonásáról és új tagok megbízásáról**

Az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramokról szóló 1997. évi CXXXVI. törvény 2. § (3)–(4) bekezdése alapján, a nemzeti erőforrás miniszter javaslatára

Bakács Andrásnak,

Bazsáné dr. Szabó Marianne-nak,

dr. Nádai Lászlónak és

Sándor Istvánnak

az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramok Bizottsága tagsági teendőinek ellátására adott megbízását visszavonom, egyidejűleg

dr. Darvas Bélát, az MTA Növényvédelmi Kutatóintézet tudományos tanácsadóját,

dr. Falus Andrást, a Semmelweis Egyetem Genetikai, Sejt- és Immunbiológiai Intézet igazgatóját,

dr. Kardon Bélát, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium főosztályvezetőjét,

Kissné Marjay Mártát, a Nemzetgazdasági Minisztérium osztályvezetőjét és

dr. Nyikos Györgyit, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkárát

az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramok Bizottsága tagsági teendőinek ellátásával

– 2010. december 20-ai hatállyal, hároméves időtartamra –

megbízom.

Orbán Viktor s. k.,

miniszterelnök

**A külügyminiszter 2/2011. (I. 14.) KüM határozata
az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló,
Espooban, 1991. február 26. napján elfogadott egyezményhez kapcsolódó,
a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló, Kijevben, 2003. május 21-én elfogadott jegyzőkönyv
kihirdetéséről szóló 132/2010. (IV. 21.) Korm. rendelet 2–5. §-ainak, valamint a 7. és 8. §-ainak
hatálybalépéséről**

A 132/2010. (IV. 21.) Korm. rendelet a Magyar Közlöny 2010. április 21-i, 58. számában kihirdetett, az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, Espooban, 1991. február 26. napján elfogadott egyezményhez kapcsolódó, a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló, Kijevben, 2003. május 21-én elfogadott jegyzőkönyv 24. cikk (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik a hatálybalépésről:

„Minden olyan, a 21. cikkben említett állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet számára, amely e jegyzőkönyvet a tizenhatodik ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezése után ratifikálja, fogadja el, hagyja jóvá vagy csatlakozik hozzá, e jegyzőkönyv az illető állam vagy szervezet saját ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezését követő 90. napon lép hatályba.”

A jóváhagyási okirat letétbe helyezésének napja: 2010. november 26.

A jegyzőkönyv hatálybalépésének napja: 2011. február 24.

A fentiekre tekintettel, összhangban a 132/2010. (IV. 21.) Korm. rendelet 6. § (3) bekezdésével megállapítom, hogy az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló, Espooban, 1991. február 26. napján elfogadott egyezményhez kapcsolódó, a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló, Kijevben, 2003. május 21-én elfogadott jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 132/2010. (IV. 21.) Korm. rendelet 2–5. §-ai, valamint a 7. és 8. §-ai 2011. február 24-én, azaz kétezer-tizenegy február huszonnegyedikén hatályba lépnek.

Martonyi János s. k.,
külügyminiszter

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Bártfai-Mager Andrea ügyvezető igazgató.